

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Æschinis Contra Ctesiphontem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

αὐθροῦσι, τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ δημοκρατία, διοικη-
 κήν) δ' αἰ μὲν τυραννίδες, ὀλιγαρχίαι τοῖς ἔξοις τῶν
 ἐφεστηκότων αἰ τῶν πόλεων αἰ δημοκρατίαι μὲν τοῖς νόμοις
 τοῖς κειμένοις, μηδὲν ἐν ὑμῶν τῶν ἀγροῦται, ἀλλὰ σα-
 φῶς ἕκαστος ἐπιστάδω, ὅπ' ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον,
 γραφῶν ὡς ἀνόμων δικάσων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μάλ-
 λει πῆν φῆγον φέρειν ὡς τῆς ἑαυτῆ παρρησίας. διόπερ
 καὶ ὁ νόμος ἐπέτι τοῖς ὁρατοῖν ἔταξεν ἐν τῶ τῶν δικαστῶν
 ὄρκω. ἡφριούμα καὶ τοῖς νόμοις, ἐκείνῳ γὰρ εἰδῶς, ὅπ' ὅ-
 ταν ἐξαπρηδῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σὺ δὲ) καὶ ἡ δημο-
 κρατία. ἂ καὶ δὲ μνημονεύοντες ὑμᾶς, μισοῖν τοῖς τῶ
 ὡς ἀνόμων γραφόντας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἠγείδῃ τῶ
 τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστος ὑπερμέγεις, καὶ
 τῶ ὑμῶν τῶ δικαστῶν μηδὲν αὐθροῦται ἐξαπρηδῶσιν μῆ-
 τε τῶ τῶν γραπτῶν συνηγορίας, οἱ ὅπ' ὅπολιω ἡ δὲ καὶ
 νον συνηγοῦντες ποῖ τῶ ῥητόρων, λυμᾶνοι) τῶν πο-
 λιτείαι, μῆτε τῶ τῶ ξένων δειψῆς, οἱ ἀναβιβάζοντες ὀ-
 πτες, ἐκφεύβισιν ἐν τῶ δικαστήριον, ὡς ἀνόμων πολι-
 τεῖαι πολιτευόμενοι. ἀλλ' ὡσπερ αἰ ὑμῶν ἕκαστος ἀγρο-
 θεῖν τῶν τάξιν λιπῶν, ἡ αἰ τα ῥῆ ἐν τῶ πολέμῳ οὕτω
 καὶ νῦν ἀγροῦται ἐπιλιπῶν τῶ τάξιν, ἡ τῶ τῶ ὑπερ-
 νόμων φύλακες τῶ δημοκρατίας τῶν δὲ τῶ ἡμῶν καὶ κεί-
 νο) καὶ δὲ μνημονεύοντες, ὅπ' ὅ νῦν ἀπαντες οἱ πολῖ) πα-
 ρεκαταδῶμοι τῶν πόλιν ὑμῶν, καὶ τῶν πολιτείαι ἐξαπ-
 ρεῦσαι, οἱ μὲν παρρησίας, ὅπ' ὅ ἐπακῶσι, τῶ τῶ κείσεως, ὅ
 τῶ ἀπρηδῶσιν ὅπ' ὅ τῶ ἑρῶν οἱ ἀγροῦται, καὶ τῶ ὄρ-
 κων οἱ ἀμόσῃ μεμνημένοι, ὅ τῶ νόμων ἐὰν ἡγείδῃ μὲν
 κταισῶντα, ὅ ὡς ἀνόμων γραφῶντα, καὶ ὑπερδῶ, καὶ ἀ-
 σμφορα τῶ πῆλει λυῖται, ὡ ἀθλοῦται τῶ ὡς ἀνόμων
 γῶμας, βέβαιον τῶ τῶ πόλει τῶν δημοκρατίαι, κολα-
 ζῆται τοῖς ὑπαναπῶς τῶ νόμῳ, καὶ τῶ πόλει. ὅ τῶ συμ-
 φέροντα τῶ ὑμετέρῳ πολιτεύομενοι. καὶ τῶ τῶ ἐροῖτες
 τῶν δειψῶν, ἀκούοιτε τῶ μελλόντων ῥηθῆσεως λέγων, εἰ
 οἱ δ' ὅπ' ὅ δικαίαι, καὶ ὄρκα, καὶ συμφορα ὑμῖν αὐ-
 τοῖς ἡφριῶσαι καὶ πῆσι τῶ πόλει. ὡς μὲν οὐ τῶ ὄ-
 λης κατηγορίας μεξίως μοι ἐλπίζω παρεῖδῶσαι, πε-
 ρεῖ δὲ αὐτῶ νόμων οἱ κείνται ὡς τῶ ὑπερδῶν,
 παρ οἱ τῶ ἡφρισμα τῶ τῶ, τυγχάνει γεγραφῶς κτη-
 σῶν, δὲ βραχῶν εἰπῶν βούλομαι, οὐ γὰρ τοῖς ἐμ-
 ποροῦται χρόνοις ἀρχόντες τῶν τῶ μεξίσαι ἀρχῆς, καὶ
 τῶν ποροῦται διοικουῦτες, καὶ δωροδοκουῦτες ὅπ' ὅ
 καὶ τῶ τῶν πορολαμβάνοντες τοῖς τῶ ἐν τῶ βουλο-
 πείου ῥητορας, καὶ τοῖς ἐν τῶ δήμῳ, πόρρωθεν ποροκα-
 τελαμῶν τῶν δῶ δῶνας ἐπαίνοις, ὅ κηρύττωσιν, ὡς ἐν
 τῶ δῶ δῶνας τῶ ἀρχόντων εἰς τῶν μεξίσαι μὲν ὄποριαι ἀ-
 φημιῶσαι τοῖς κατηγορίας, πολὺ) γὰρ ἐπ' ὅ μᾶλλον τοῖς δικα-
 σῶς, πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶ ὑπερδῶν ἐπαυτοφάρῳ κλέ-
 πῆται τῶ δημοσίων χρημάτων ὅπ' ὅς ἐξ ἡγεγῶν μὲν, διε-
 φύτῶν ἐν τῶ δικαστηρίων, εἰκότως ἡ γυμνοῦτο γὰρ οἱ μὲν
 οἱ δικαστῶν, εἰ φαίνεσθ) ὅ αὐτῶ ἀνὴρ ἐν τῶ αὐτῶ πόλει,
 τυγχῶν) καὶ τῶ αὐτῶ ἐναυτῶ πορῶν μὲν ποῖ ἀναγο-
 ροῦ μὲν ἐν τοῖς ἀγροῖν, ὅπ' ὅ σφραγῆται ἀρετῆς σφραγῆ,
 καὶ δημοσίου ἐπὶ τῶ δήμῳ χρυσῶ σφραγῆ. ὅ δὲ αὐ-
 τῶ ἀνὴρ μὲν ὅπ' ὅ τῶν, ἕξεισιν ἐν τῶ δικαστηρίου
 κλοπῆς ἐνεκα τῶ δῶ δῶνας ἀφληκῶς, ὡς ἐκ τῶ ὡς ἀ-
 πο τῶ φῆγον φέρειν οἱ δικαστῶ, οὐ ὡς τῶ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ὡς τῶ ἀγροῦται τῶ δήμῳ.
 καπῶν δὲ πῆ ταῦτα νομοθέτης, τῶ πῆσι νόμον, καὶ μετὰ καλῶς ἔχοντα, πῶν δὲ ἀρῶν δῶ ἀπαγορεύοντα τοῖς
 ὑπερδῶν μὲν σφραγῶν, καὶ ταῦτα οὕτως εἰδῶντα τῶ νομοθέτου, εἰρωτῶνται κρείττονας λόγῳ τῶ
 νόμων, οἱ εἰ μὲν πῆ ὑμῖν ἐρεῖ, λήσῃτε ὡς ἀπατηθῶντες τῶ τῶν γὰρ πῆ τῶ ὑπερδῶν σφραγῶν τῶ τῶ

A homines genera: vnius imperium, paucorum pote-
 statem, & populi libertatem. Regi autem vnius &
 paucorum dominatum, eorum arbitratu qui rerum
 potiuntur: liberis vero ciuitates, receptis legibus.
 Nemo igitur vestrum hoc ignoret: sed plane sciat v-
 nusquisque, se, cum pratorium ingreditur, violata-
 rum legum actionem disceptaturus: eo die de sua li-
 bertate laturum esse suffragium. Quapropter etiam
 legislator primum hoc posuit in iudicium iureiuran-
 do, se pronunciaturos secundum leges: quippe qui il-
 lud probe nosset, conseruatis legibus, ciuitatis liber-
 tatem quoque fore incolumem. Hac igitur vestris
 animis subinde obseruari debent, vt eos oderitis, qui
 contraria legibus decernunt: neque vllam talem in-
 iuriam paruam existimetis: sed ingentē vnamquam-
 que: nec vobis hoc ius eripi ab vllō mortalium patia-
 mini: repudiatis & imperatorum aduocationibus, qui
 longo iam tēpore oratoribus operam nauando, rem-
 publicam laferunt: & hospitū deprecationibus, qui-
 bus aliqui subornatis ē iudiciis effugiant, cum legi-
 bus contrariam sequantur reipublica gerendā ratio-
 nem. Sed quemadmodum quenque vestrum pude-
 ret, stationem in bello sibi attributam deserere: sic
 etiam nunc vos pudeat, stationem deserere a legibus
 vobis attributam, vt libertatem hoc die tueamini. Il-
 lud etiam memoria est tenendum, nunc omnes ciues
 vrbem & rempublicam vestre fidei commississe: quo-
 rum alij adsunt, & iudicium hoc exaudiunt, aliis suis
 occupati negociis absunt: quos reueriti, & iurifuran-
 di quod dedistis memores, ac legum: si couicerimus,
 Ctesiphontem ea scripsisse, quæ & cum legibus pu-
 gnent, & a veritate abhorreant: abrogate Athe-
 nienses iniqua decreta, & ciuitatis libertatem confir-
 matote, & eos qui se contra gerunt quàm lex & ciui-
 tas & vtilitas vestra finit, punitote. Quod si his ani-
 mis orationem meam audiueritis: satis scio vos ius-
 te, religiosè, ac vobis & reipublica vtiliter pronun-
 ciaturos. Ac de vniuersa accusatione mediocriter
 me prafatum esse arbitror: de ipsis autem legibus,
 quæ in eos latae sunt, qui rationes nondum retule-
 runt, contra quas decretum hoc Ctesiphon scripsit,
 C breuiter dicam. Superioribus temporibus quidam
 magistratibus præditi amplissimis, cum vectigalia ci-
 uitatis administraret: & in vnoquoque munere rem-
 publicam depecularentur: adiungendis sibi & sena-
 toriis & plebeiis oratoribus, laudationibus & pra-
 conis rationes reddendas ex longinquo anteuerte-
 bant: vt in rationibus magistratuum referendis accu-
 satores summis difficultatibus conflictarentur, iudices
 autem maioribus etiam. Nam rei permulti aper-
 tissimè peculatus conuicti, in iudiciis absoluebatur.
 Neque verò id mirum erat. Pudebat scilicet iudices,
 si de eodem viro, in eadem vrbe, fortassis etiam eo-
 dem anno, nuper in ludis publicis proclamatum esset,
 eū virtutis & iustitiæ ergò a populo ornari aurea co-
 rona, ac paulo post is ipse è pratorio exiret peculatus
 condemnatus. Itaque suffragia iudices ferre cogeban-
 tur, nõ de obiecto crimine, sed pro populi exultima-
 tione. Quibus legislator quidam animaduersis, legē tu-
 lit, eamque præclarā, quæ planè vetaret, quenquā ra-
 tionibus nondum relatis, coronari. Quæ cū legislator
 tanto studio cauerit: tamē inuētæ sunt rationes legi-
 bus superiores: quibus, nisi ab aliquo præmoniti sitis,
 facile decipiemini. Quidā. n. eorum, qui aliquos ante

Narratio
 de lege
 violatarū
 legum: &
 amplifica-
 tio iniuriæ
 per colla-
 tionem.

raciones relatas coronant contra leges, natura sunt modesti (si quisquam tamen modestus est, qui legibus contraria decernit) sed tamen velamento quod datur tegunt dedecus. Adscribunt enim aliquid decretis: coronandum esse hominem, ubi gestri magistratus rationes reddiderit, ac civitas quidem eadem afficitur iniuria. (Nam rationes reddenda laudibus & coronis occupatur.) Is autem qui decretum scribit, significat auditoribus, se, quamvis scripserit contraria legibus, tamen peccati sui pudere. Ctesiphon autem, Athenienses, lege hac neglecta, eoque pretextu, quem modo vobis exposui, sublato, Demostheni, priusquam rationes reddidit, dum adhuc in magistratu est, coronam decrevit. Afferent porro, Athenienses, etiam aliam orationem, ei quae modo est exposita, contrariam, non esse magistratum appellanda ea, quae quis delectus ex decreto gerat: sed curationem quandam, & ministerium: illos autem esse magistratus dicent, quos Sexuiri in Thesei fano sortitò distribuant: eos item, quos populus suffragio suo in comitiis decernere solet, ut imperia, ut equitum magistreria, & si quae sunt similia. Caetera verò omnia esse occupationes, ex decreto mandatas. Ego verò contra verba istorum vestram legem proferam, quam vos sanctistis, spe talia còmentata cavèdi: in qua perspicue scriptum est, omnes esse magistratus, qui populi suffragio creentur, sùntque vno vocabulo à legislatore comprehensì: qui cum dixisset, omnes esse magistratus, quos populus suo suffragio creet: etiam publicorum operum praefectos nominat (est autè Demosthenes mænium refector, maximi praefectus operis) omnes item qui publicum aliquid tractent ultra dies XXX, omnes porro qui principatus iudiciorum suscipiant, omnes autem praefecti operum, principatu iudicij vtantur. Quid hos facere iubet? non obire ministeriù: sed magistratu fungi in iudicio approbatos. Nā illi etiā quibus sortitò magistratus obuenerunt, eos non nisi approbati inire solent: & in scriba ac censorum commentariū referuntur, ut ratione reddituri, ut caeteri etiam magistratus iubentur. Hac ut à me verè dici constet, ipsa vobis leges recitabuntur. Leges. Cum igitur, Athenienses, quos legislator magistratus appellat, isti occupationes & curationes nominari: vestrū munus erit hanc meminisse, & hanc legē eorum opponere impudētia: atque eis respondere, nō placere vobis malitiosum cauillatorē, qui se verborum captionibus leges euerfurū paret: sed quò quisque melius dixerit, qui legibus còtraria scripsit, eò maiorem vestrā sensurum iracundiam. Decet enim, Athenienses, oratorem & legem, eandem vocem edere. Cum autem aliud sonat lex, aliud orator: aequitati legis est assentiendū, nō impudētia dicētis. Iam ad eā rationē, quam Demosthenes inuictā esse ait, pauca respondebo. Dicit enim iste: Sum refector murorū, fateor: sed largitus sum reipublicae minas centū, atque opus maius est effectū. Cuius rei mihi ratio referenda est, nisi fortassis beneuolētiae rationes aliquae sunt referendae? Còtra eū igitur pretextū audite me paucis, quam aequa & utilia limitaturus. In hac vrbe tam vetere, tantaque amplitudinis, nemo qui quantulamcunque reipublicae partem attingerit, à reddendis rationibus est immunis: idque vos in iis edocebo primum, quae plerisque mira videatur: cuiusmodi est, quod lex sacerdotes & sacrificulos rationes reddere iubet: denique ones, ac seorsim singulos, excepto nemine, qui stipendii

Eriam mu-
rorum re-
fectione
esse ma-
gistratū.

Demostheni, ut
de suo sit
aliquid
largitus,
eamē red-
dendam
esse ratio-
nem.

μου λέγοντος καὶ δίκαια, καὶ συμφέροντα. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει οὕτως ἀρχαία οὐσίη, ἢ πηλικυτή τοῦ κέρχου, ἐδ εἰς ὅστιν ἀντιπύθωνος, ἢ καὶ ὅπως ἐν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δὲ ἑμὰς κωδῶν ὅτι τὰ παρὰ δόξαν, οἷον τὰς ἱερεῖας, καὶ τὰς ἱερεῖας, ὑπὸ δυνάμει εἶναι κελύδι ὁ νόμος, ἢ συλλήβδην ἀπαντῶν, ἢ χωρὶς ἐκάστου καὶ σάμα τοῖς τὰ γέγρα μόνον λαμβάνοντα, καὶ τὰς δυνάμεις ὑπὸ ἑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς δουλοῦναι, καὶ μόνον ἰδίαι.

νόμοι, οἱ μὲν, οὐσὶ μέρησι εἰσιν, εἰδὴ περὶ μέγιστος ἦν τὰ πρὸς τὸ μὴ γραφόντων, ἀλλ' οὐκ ἀποβάλλοντες γὰρ πρὸς τὴν ἀρχὴν, σφαιρῶν τὴν ὑπὸ δύνων, ἐπειδὴν λόγον, καὶ δυνάμει τῆς ἀρχῆς δῶ. καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδικη-
μα ἀδικεῖται. προσκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοισι, καὶ σφαιροῖσι αἱ δυνάμεις. ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γραφὸν ἐν δέικνυται, τοῖς ἀκούεσι, ὅτι ἐγὼ εἰσάφει μὲν πρὸς τὸ μὴ ἀρχὴν, ἀρχὴν δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. κτησιφῶν γ', ὡς ἀθλωμαῖοι, ὑποπιδήσας τὸν νόμον τὸν πρὸ τῆς ὑπερδύνων κεί-
μυρον, καὶ τὴν πρὸς τὴν, ἡ δὲ ἐγὼ ἀρτίως προσεῖπον ὑμῖν, ἀνελόν, πρὸν λόγον, πρὸν δυνάμει δύναι, γὰρ γραφὸν ἐν δέικνυται ἀρχὴν τὰ σφαιροῦν, λέξου-
σι γὰρ ἀθλωμαῖοι, καὶ ἐπερὶ πᾶσι λόγον ὑπερδύνων τὸ ἀρτίως εἰρημῶν, αἱ δὲ ὅσα περὶ ἀρετῆς ὡς πρὸς τὴν καὶ ψήφισμα, οὐκ εἰς ταῦτα ἀρχὴν ἀλλ' ὅτι μέλειά τις, καὶ δέικνυται ἀρχὴν δὲ φησὶν ἐκείναι εἶναι, αἱ οἱ δευτε-
ρεῖ δὲ ἀποκληθεῖσιν ἐν τῷ θεσπίῳ, καὶ κείνας, αἱ δὲ δῆμος εἰσάφει χειροτονεῖν ἐν ἀρχαίῳ, σφαιροῖσι, ἢ ἰπαρ-
χῆς, καὶ τὰς μὲν τούτων ἀρχῆς, τὰ δὲ ἀλλὰ πάντα πρὸς γματείας προσεταγμέναι καὶ ψήφισμα ἐγὼ ἢ πρὸς τοῖς λόγοις τούτων, νόμον ὑπερδύνων παρέξομαι, ὅν ὁμῶς ἐν μὲν πρὸς τὴν, λύσθην ἢ γὰρ ἡμῶν τὰς τοιαύτας προσεταγμέναι, αἱ δὲ ἀρχὴν τὰς χεῖροτονίας φησὶν ἀρχῆς, ἀπάσας ἐν πρὸς λαβῶν ὀνόματι ὀνομα-
δέτης, καὶ προσεταγμέναι ἀρχῆς ἀπάσας εἶναι, αἱ οἱ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ τοῖς ὅσοι φησὶν τῆς δημοσίων ἔργων. (εἰ δὲ ὁ δημοσίων τειροποιός, ὅσοι φησὶν τῆς μεγίστου τῆς ἔργων) καὶ πάντα ὅσοι δέικνυται ἔχουσι τὴν τῆς πό-
λεως πλέον ἢ εἰσάφει ἢ ἡμῶν, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν, ἢ γματείας δικαστηρίων. οἱ δὲ τῆς ἔργων ὅσοι φησὶν πάν-
τες ἢ γματείας γματείας δικαστηρίου, τὴν τούτοις κελύδι ποιεῖν, οὐ δέικνυται. ἀλλ' ἀρχὴν δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρονομία ἀρχῆς οὐκ ἀδικη-
μασοῖ, ἀλλὰ δοκιμασθέντας ἀρχῆς, καὶ λόγον καὶ δυνά-
μει εἰσάφει πρὸς τὸν γματείας, καὶ τοῖς λογίαις καὶ δυνάμει καὶ τὰς ἀλλὰς ἀρχῆς κελύδι, ὅτι ἢ ἀλλὰ δὲ λέγω, τοῖς νόμοις αὐτοῖς ὑμῖν ἀναγνώσειμ.

Νόμοι.

Ὅταν πίνω, ὡς ἀθλωμαῖοι, αἱ ὀνομαδέτης ἀρχῆς ὀνομα-
δέτης οὗτοι προσεταγμέναι πρὸς τὴν γματείας, καὶ ὅτι μέλειά τις, ὑπερδύνων ἔργων ὅσοι δέικνυται ἢ ἡμῶν, καὶ ἀπαντῶν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀρχῆς, καὶ ὑπερδύνων αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσεταγμέναι κακοῦρον σφαιροῖσι, οἱ δὲ μὲν ῥή-
μασι τοῖς νόμοις ἀναρῶν, ἀλλ' ὅσοι φησὶν ἀμεινοὶ λέξω πρὸς τὸ μὴ ἀρχῆς, τὸ αὐτὸ φησὶν τὸν ῥήματι, καὶ τὸν νόμον. ὅταν δὲ ἐπερὶ μὲν φωνῶν ἀφίσην ὁ νόμος, ἐπε-
ρὶ δὲ ὁ ῥήματι, τὸ τὸν νόμον δικαστῶν καὶ διδόναι τὴν ψή-
φουσι: ὅτι τῆς λέγοντος ἀναρῶν, πρὸς ἢ δὲ τὸ ἀφυ-
κτον λόγον, ὅν φησὶ δημοσίων, βραχέα βούλομαι προσεταγμέναι, λέξω γὰρ ὅσοι, τειροποιός εἰμι, ὀνομαδέτης, ἀλλ' ὅσοι φησὶ τῆς πόλεως μῶν ἐκείναι, καὶ τὸ ἔργων μῶν ὅσοι φησὶν ὅσοι φησὶν ἐν εἰμι ὑπερδύνων, ἐμὴ περὶ ὅσοι φησὶν δυνάμει δυνάμει πρὸς τὴν τούτων τὴν πρὸς τὴν ἀκούσασθαι

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or continuation of the text, partially obscured by the binding.

Supputatio dierum.

Itaque si nihil amplius demonstrarem, Ctesipho iure condemnaretur. Conuincit enim eum non accusatio mea, sed literæ ciuitatis. Ac olim quidem vrbis scribam delectum habuit, qui quolibet senatus conuētu populo vectigalia enumerabat: propter auctoritatem autem, quam apud vos Eubulus cōsecutus est, ij quibus theatralis pecunia mandata erat, antequam Hegemonis lex perferretur, scribæ illius magistratu fungebantur: quæstorum item munus obibant, & naualia curabant, & armamentarium ædificabant. erant etiam refectores viarum, denique totius ferè ciuitatis cura eis mādata erat. Neque hæc dico accusandi eos, aut reprehendendi causa: sed illud vobis ostensum volo, legiflatorem, si quis vnum vel minimum magistratum gesserit, eū corona donari ante rationes relatas noluisse. Ctesipho autem Demostheni, qui, vt paucis dicam, omnes magistratus Athenis vnā gerebat, coronam decernere non dubitauit. Iam etiā muros reficiendos ei fuisse mandatos, cum decretū iste scripsisset, & publicam eum tractasse pecuniā, & irrogasse multas, quemadmodum alij magistratus, & iudiciorum principatus suscepisse: hæc ipsius Demosthenis & Ctesiphontis testimoniis probabo. Nam Chæronide prætoris, mensis Aprilis * die 22. cū cōcio haberetur, decretum fecit Demosthenes, quo secundo Maij tribus conuocari iussit, tertio item die iussit, in eo decreto, ex vnaquaque tribu mœnium curatores deligi, & quæstores: idque prudenter, vt haberet respublica certos homines, à quibus rationes impersarum repōsceret. Recita decreta.

Decreta.

Esto: sed statim contra hoc afferet, sibi nec sorte, nec suffragio populi mœnium instaurationē obuuisse: ac de hoc Demosthenes & Ctesipho longam instituent orationem. Mea autem oratio breuis & perspicua erit, ac cito istorum technas dissoluet, pauca tamen in primis hac de re præfabor. Tria sunt magistratuum genera: quorum vnum est, idque notissimum omnibus, eorum qui sorte, quique suffragio creantur. Alterum, qui aliquid publicum vltra triginta dies tractant, quique publicis operibus sunt præfecti. Tertium in lege scriptum est, si qui delecti, principatus, iudiciorum susceperint, vt ij quoque, vbi approbati fuerint, magistratu fungantur. Iam si quis eos demat magistratus, qui populi suffragio & sorte creantur: reliqui sunt ij, quos tribus & trietes tribuum & municipia ex sese deligunt, ad publicam pecuniam tractandam, vt ij sint delecti magistratus. Id autem fit, quando, vt nunc, tribubus aliquid mandatum fuerit, siue sint fossæ egerendæ, siue triemes fabricandæ. quæ verè à me dici, ex ipsis legibus cognoscetis.

Leges.

Recordari autem debetis, ea quæ suprà diximus, iurare legiflatorem, vt tribules magistratum ineant, vbi in iudicio fuerint approbati. Iam Pandionia tribus Demosthenem magistratum & mœnium instaurationem delegit: quin ad eam rem paulo minus decem talentis habet. Alia verò lex vetat, magistratum ante rationes relatas coronari: vos autem iureiurando adacti estis, velle vos secundum leges pronuntiare. At orator iste scripsit, hominem reddendis rationibus obnoxium, esse coronandum: nec adiecit, vbi rationes retulerit. Ego verò legū violationē, tum legū, tum decretorū, tum aduersariorū testimoniis euici-

τας ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἢ δὴ πάνδιονις φυλὴ ἀρχόντα, καὶ τριχοποιῶν ἀπέδραξε δημοσίων. ὅς ἐκ τῆς διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει. μικρὸν δὲ ἴν τετρατάλαντα. ἔπειτα ἡ ἀπαγορεύει νόμος, ἀρχὴν ὑπὸ δέθλων μὴ σφαλοῦ ὑμῶν δὲ ὁμοῦ καὶ τῶν νόμων ψήφισα. ὁ ἡγήτωρ γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον σφαλοῦ, μὴ παροδῆς, ἐπεὶ δὲ δὲ λόγον, καὶ εὐδυνας, ἐγὼ καὶ ὁξήλεξα τὸ ἄρδονομον, μάρτυρας ἅμα τοῖς νόμοις, καὶ ταῖς ψήφισμα, καὶ τοῖς ἀπιδί-

Diuisione ostendit, magistratum esse Demosthenem.

A

Διαλογισμὸς τῆς ἡμετέρας.

Οὐκ ἔν ἐι μηδὲν ἐπὶ παρατέρεσσι τούτοις εἰς αἰμί, δικασίας ἀπὸ ἀλίσοι το κτισοφάν. ἀρεῖ γὰρ αὐτὸν ἐχὴ κατηγορία ἢ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια χρήματα. πρῶτον μὲν τὰ πτωχῶν, ἀθλίωσιν ἀπηρεφούς ἡ χειροτονητός τῆ πόλις, ὅς καθ' ἐκαστὴν κορυθαίαι ἀπλογίζετο τὰς παροσόδους τῶν δήμων, ὅτι ἡ πρὸς δέθλων γυμνασίῳ πῆσι ὑμῶν, οἱ ὅτι τὸ πτωχικὸν χειροτονημένοι, ἤρχον μὲν πρὸν ἢ τὸν ἡγήτωρ νόμος γυμνασί, τὴν τὰ ἀπηρεφούς ἀρχῶν, ἤρχον ἢ τὴν τῆς ἀπο δεικτῆς νεωείων ἀρχῶν, καὶ σιδουθῆκην ἀκοδόμεν ἡσαι ἢ ὁδοποιοί, καὶ χερδὸν τὴν ὄλλω διοίκησιν εἶχον τὸ πλέως, καὶ ἐ κατηγορῶν αὐτῶ, ὅτι πρῶτον λέγω ἀλλ' ἐκείτο ὑμῶν ἐν εἰς ἀδὲ βέλομαι, ὅτι ὁ μὲν νόμος εἰς ἀπὸς ἀρχῆς τῆς ἡγεσίας ὑπεύθυνος ἢ, τὸν οὐκ ἐὰ πρὸν ἀν λόγους καὶ δέθλων δὲ σφαλοῦ. ὁ δὲ κτισοφάν δημοσίων τὸν συλλήβδων ἀπάσας τὰς ἀθλίωσιν ἀρχῆς ἀρχόντα, οὐκ ἀκίησε χρεῖσιν σφαλοσιν. ὡς τὸν μὲν καὶ τὴν τῆς τριχοποιῶν ἀρχῶν ἤρχον ὅτι ὅτι πρὸ ψήφισμα ἐγραφε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα διεχειρίζει, καὶ ὅτι βολὰς ἐπέβαλε, καὶ διὰ πρὸ ἄλλοι ἀρχῶν, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε. τῶν ὑμῶν αὐτὸν δημοσίων, καὶ κτισοφάντα μάρτυρας παρέξομαι. ὅτι γὰρ χαρῶνίδου ἀρχόντος, παρρηλιάνος μίμος δευτέρα φθίνοντος, ἐκκλησίας οὐσίας, ἐγραφε ψήφισμα δημοσίων, ἀρχῶν ποιήσιν τῆ φυλῶν, σπύροφροελίανος δευτέρα ἰσαμίου, καὶ ζῆτι ἐπέταξεν ἐν τῷ ψήφισμα ὅτι ἐκαστὴ τῆ φυλῶν ἐλίεται τοῖς ὅπμιελισομύοις τῆς ἐργῶν ὅτι τὰ τέχνη, καὶ ταμίας καὶ μέλα ὀρθῶς, ἢ ἡ πόλις ἔχη ἐπὸ δέθλων σάματα παρ' ὧν ἐμελλε τῆς ἀπληρωῶν λόγον ἀπολήθεσθαι. καὶ μοι λέγε τὰ ψήφισματα.

Ψήφισματα.

Ναὶ ἀλλ' ἀπὸ δὲ ἀπὸ πῆκει πρὸς τὸ δέθλων λέγων, ὡς οὐτ' ἔλαχε τριχοποιός, οὐτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῆ δήμου, καὶ πρὸ τούτοις δημοσίων μὲν, καὶ κτισοφάν πολὺ ποιήσιν. ὁ ἡγεμὸς βραχί, καὶ σαφῆς, καὶ ταχὺ, λύων τὰς πτωχῶν τέχνας. μικρὰ ἢ ὑμῶν ὑπὸ αὐτῆ πρῶτον παροσπίειν βέλομαι ἐπὶ γὰρ, ὡ ἀθλίωσιν, τῶ πρὸ τὰς ἀρχῆς εἰδὴ ξία. ὡ ἐν μὲν καὶ πᾶσι φαιεστάτων, οἱ κληρονομοί, καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἀρχῶν. ὁ δὲ πρὸν ἡδὲ πρὸ δὲ χεχειρίζουσι τῆς πόλεως ὑπὸ ξία ἰάκοντα ἡμερας, καὶ οἱ τῆς δημοσίων ἐργῶν ὅπμιεσται. ζῆτον δὲ ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, καὶ εἰ πνεῖ ἄλλοι ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάουσι, καὶ τούτοις ἀρχῶν δοκιμασθέντας. ἐπειδὴν ἡ ἀφῆλι τις τοῖς ὑπὸ τῆ δήμου χειροτονητοῖς, καὶ τοῖς κληρονομοῖς ἀρχῶν, καταλείπει, οἱ αἱ φυλῶν, καὶ αἱ ζῆτιες. καὶ οἱ δήμοι ὅτι αὐτῶν ἀρεῦνται τὰ δημόσια χρήματα διεχειρίζειν, τούτοις ἀρετοῖς ἀρχῶν ἐπὶ. τὸ δὲ γίνεσται, ὅταν, ὡσπερ ἡμῶν, ὅπμιε χῆπ τὰς φυλῶν, ἢ τὰ φρεῖς ὅτι ἐργάζεσθαι, ἢ ζῆπρεις ἡσπηγείσθαι, ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ὅτι αὐτῶν τῶν ἡμῶν μαθήσεσθε.

Νόμοι.

Αἰαμνήθητε δὴ τῶν παρ' ἐφημέροισι λόγοις, ὅτι, ὁ μὲν νόμος εἰς τῶν φυλῶν ἀρχῶν καὶ δὲ δοκιμασθέντας, καὶ τῶν νόμων ψήφισμα, καὶ τοῖς ἀπιδί-

καὶ

Transibit ad alteram legum partem, de praconio in theatro.

κῆς παρεχόμενος. πῶς ἂν αὐτὸς περὶ φανερῶν ὀπιθεῖν αἰσθητῶν ὄρανομώτατα γεγραφότα; ὡς πίνωνται ἢ ἀπὸ ῥημάτων τε σεφάνα ὄρανομῶς ἐν τῷ ψήφισματι κελύει γίνεσθαι, καὶ τὸ εὐμαρὶς διδάξω. ὁ γὰρ νόμος ἀπὸ ῥημάτων κελύει, ἐὰν μὴ πῖνα σεφάνα ἢ βουλή, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλοθι καὶ μηδαμὴ καὶ μοι λέγε τὸ νόμον.

Νόμος.

Οὗτος ὁ νόμος, ὃ ἀθλιώτοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχθ. οὐ γὰρ οἱ μὲν αὐτοὶ δὲ ἴν ὁ νόμος τῆς τῶ ῥήτορα σημειώσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πινώμενον ὑπὸ τῆς δῆμος, καὶ μὴ ἐμυρολαβῆναι ἐν τοῖς κηρυγμασιν. ὁ μὲν νόμος τῆς οὗτος, ὃ δὲ κηρυγμάτων πῶς ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα.

ἀκούετε, ὃ ἀθλιώτοι, ὅτι ὁ μὲν νόμος τῆς κελύει ἐν τῷ δῆμῳ ἐν πινῶν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν, τὸν ὑπὸ τῆς δῆμος σεφάνο ἄλλοθι καὶ μηδαμὴ κηρυγμάτων ἐν τῷ δευτέρῳ, οὗ τοῖς νόμοις μόνον ὑποβάλλει, ἀλλὰ καὶ τὸν πόποι μενεγκῶν οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων ἀθηναίων, ἀλλὰ βραχέων ἀγωνιζομένων κερῶν, οὐδὲ ἀπὸ τῆς δῆμος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἢ ἡμῖν σπειρώσθαι, οἷον ἀθλιῶτα πινώμενοι, οὗτοι πῖνα σεφάνα ὄρανομῶς γεγραφῶς, ὄρανα κελύει μὴ δημοσίου ἐπισημῶς τε γὰρ τοῖς νόμοις, αἰετῶ δὲ ἡλώσθαι, καὶ περὶ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ λάθῃτε ἐξ ἀπατηθέντες. οὐ τοι γὰρ ὡς μὴ οὐκ ἀπαγορεύσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τῆς δῆμος σεφάνο ἄλλοθι κηρυττεῖν ἔξω τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἔξοσι λέγειν. οἱ σὺν τῷ ἀπολαύσει τῆς διονυσιακῶν νόμον, ὃ κηρύσσον τῶ νόμοι μέρη πινῶν, κελύει οἷον τῆ ἀκέρῃσιν ὑμῶν, ὃ παρῆξον τῶ νόμον ἔδεν περὶ σῆκοντα τῆ δὲ τῆ γραφῆ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κελύει τῆ κηρυγμάτων, εἰς μὲν, ὃν ὑμῶν ἐγὼ παρέχομαι, ἀπὸ ῥημάτων ἀπαγορεύσθαι τὸ ὑπὸ τῆς δῆμος σεφάνο ἄλλοθι, καὶ κηρυττεῖν ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἐπεὶ τῆ νόμον, φήσασιν ἀπὸ τούτων, τὸν δευτέρου ὃ κελύει ποιῆσθαι τῆ ἀπὸ ῥημάτων τε σεφάνο ὄρανομῶς ἐν τῷ δευτέρῳ, ἐὰν ψήφισμα ὁ δῆμος, ὃ δὲ τὸν νόμον φήσασιν γεγραφῶς, τῆ κηρυγμάτων τε. ἐγὼ δὲ περὶ τῶς τούτων τε γὰρ παρέξομαι σιωπῆσθαι τοῖς νόμοις τοῖς ὑμέτεροις. ὅπερ ἀγαθὸν ἀπαγορεύσθαι ὄρανα πᾶσι τῆ κηρυγμάτων. εἰ γὰρ τὸ ὅτι ἀληθῆς, καὶ τοιοῦτον ἔδος παρῆξον ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, ὡς τῆ ἀκέρῃσιν νόμοις ἐν τοῖς κηρυγμάτων ἀναγεγραφῶς, καὶ δύο κελύει μίας περὶ ἔξω ὑπερῶν τῆς ἀλλήλων τῆ ὑπὸ τῶν αὐτῶν εἰποι τις ἐπὶ τῆ πόλιν ἐν ἢ ταῦτα περὶ σῆκοντα οἱ νόμοι ποιῆν, ὃ μὴ ποιῆν; ἀλλ' οὐκ ἔχθ ταῦτα οὗτος, μὴ ἢ ὑμῶν ποτε εἰς τὸ αὐτῶν ἀταξία τῶ νόμων περὶ σῆκοντα. οὐτὲ ἡμέληται περὶ τῶ τοιοῦτων τῶ νόμοι τῆ τῶν δημοκρατίας καταστάσθαι; ἀλλὰ ἀπὸ ῥημάτων περὶ σῆκοντα τῶ δὲ μορφήσιν καὶ ἔχασον ἐπισημῶν διορθοῦν ἐν τῷ δημοσίῳ τοῖς νόμοις, ἀκέρῃσιν ἔξετάσθαι, καὶ σκεψάμενοι, εἰ περὶ ἀναγεγραφῶ νόμος ἐναντίος νόμοι, ἢ ἀκέρῃσιν ἐν τοῖς κηρυγμάτων, ἢ εἰπου νόμοι πλείους εἰς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἐκείνης περὶ σῆκοντα, καὶ τῶ τοιοῦτον δὲ εἰσκώσιν, ἀναγεγραφῶς ἐν τῶν σῆκοντα, κηρυττεῖν κελύει περὶ σῆκοντα τῶ ἐπανύμων, τῶς ὃ κηρυττεῖν ποιῆν ἐκκλησίας, ὃ περὶ σῆκοντα νόμοι τῶς. τῆ δὲ ὀπισθῆσιν τῶ περὶ σῆκοντα ἀναγεγραφῶς διδόναι τῶ δῆμῳ, καὶ τοῖς μὲν, ἀναγερεῖν τῶ νόμων, τοῖς δὲ καταλείπειν, ὅπως αὐτῶν ἢ νόμοι, καὶ μὴ πλείους περὶ ἐκείνης περὶ σῆκοντα. καὶ μοι λέγε τοῖς νόμοις. Νόμοι. Εἰ πίνωνται ὃ ἀθλιώτοι, ἀληθῆς ὑμῶν ὃ ὄρανα τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κελύει νόμοι περὶ τῶ κηρυγμάτων ἔξω ἀναγερεῖν οἱ μὲν μὲν δὲ μορφήσιν ὡς οὐδέσθαι. τῶ δὲ κηρυττεῖν ὄρανα διδόναι τοῖς νόμοι τῶς, ἀληθῆς.

A Quo autem pacto quisquam demonstrare possit, hominem legibus magis contraria scripisse? Præterea iubere eum in suo decreto, etiam coronæ proclamationem contra leges fieri: id quoque vos edocebo. Nam lex apertè iubet, coronam quæ à senatu decernatur, in curia proclamari: quæ à populo, in concione: alibi autem nusquam. Recita mihi legem.

LEX.

Hæc lex magna laude digna est, Iudices. Neque enim ut mihi quidem videretur, legislator censuit oratorem decere, se apud externos ostentare: sed contentum esse honore, qui à populo in ipsa vrbe ei habeatur: neque in præconiis quæ estum aucupari. Sic quidem legislator: Ctesiphon autem quomodo? Recita decretum.

Decretum.

Auditis, Athenienses, iubere legislatorem, eum qui à populo corona donetur, apud populum in Prytæo, convocata concione, proclamari, alibi verò nusquam. Ctesiphon autem in theatro, non legibus duntaxat neglectis, sed loco etiam translatò: nec Atheniensibus in concione congregatis: sed novis tragædis decernantibus: neque coram populo, sed coram Græcis: ut colciji sint, quali nos viro honorem habeamus? Cum autem tam evidenter legibus contraria scripserit: coniunctis cum Demosthene viribus technas legibus afferet: quas ego indicabo, & prædicam, ne sic cum vobis fieri patiamini. Nam isti non vetare leges, ne is quem populus coronet, extra concionem coronetur, dicere non poterunt: Sed legem Bacchanalem in defensionem inculcabunt, & parte legis utentur, vestri decipiendi causa: legemque proferent ab hac accusatione profus alienam. Dicent, dura in civitate præconiorum receptas esse leges: vnam, quam ego nunc proferam, quæ planè vetet, eum qui à populo coronetur, extra concionem proclamari: alteram autem dicent esse legem huic contrariam, quæ potestatem de deo proclamandæ coronæ, cum tragædi certent in theatro, si decreverit populus. Ex hac igitur lege dicent decrevisse Ctesiphontem. Ego verò contra technas istorum, patronas leges vestras producã: id quod per omnem mihi accusationem studio est. Nam si id verum est, & talismos in rempublicam vestram irreptit, ut leges irritæ inter ratas sint adscriptæ, & binæ de eadem re inter se contrariæ: quid iam de tali republica est dicendum, in qua leges eadem, & facere & non facere iubent? Verum ista se non ita habent, & absit ut vos unquam ad tantam legum confusionem prolabamini: neque hæc à legislatore, popularis status autore, sunt neglectæ: sed planè imperatum est Sexuiris, ut leges quotannis publicè corrigant, post diligentem inspectionem & considerationem, an aliqua lex alteri legi contraria sit inscripta, aut irrita inter ratas, aut sicubi plures vna leges sint de qualibet re inscriptæ. Quod si quid huiusmodi deprehenderit: id referre in tabulas, & ante statuas heroum proponere iubent: à curionibus porò indicandam concionem, in scriptis legumlatoribus, & à præsidum præfecto suffragia rogandum esse populum, & leges alias abrogandas, alias retinendas: ut vna sit lex, & non plures, de vnaquaque re. Recita mihi leges.

Neque leges esse inter se contrarias, neque vnam esse legem, quam civilè concionam in theatro proclamari solent.

C Si igitur, Athenienses, vera esset istorum oratio, & binæ præconiorum leges extitissent: aliter ut opinor fieri non potuisset, quin earum altera & à Sexuiris inventa, &

LEGES.

Si igitur, Athenienses, vera esset istorum oratio, & binæ præconiorum leges extitissent: aliter ut opinor fieri non potuisset, quin earum altera & à Sexuiris inventa, &

ψυχὴν εἰς τὸ δῆμον γίνονται, καὶ δεῖ τὸ πρῶτον δεκεῖν ὁ
τοῦ δήμου, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον σεφάνον ἐν τῷ
θεάτρῳ, εἰ μὴ ψηφίσσεται ὁ δῆμος ἢ ἡ πόλις ἢ βουλευ-
σάντων πινά τῶν ἡμετέρων σεφάνων, ἀφ' ὧν πλείονα
δεδόθη τῷ δήμῳ, ἢ ὁ κηρύττομενος μετὰ τὴν εἰδὴν
τῶν σεφάνων ὑμῖν, ὅτι κηρύττει ἐπεξέσφατε. ὅτι ἡ ἀ-
ληθὴ λέγω, τῶν νόμων ἀκούσατε.

Νόμοι.

Ἐπιφάν τὸν νῦν δεκατῶντες ὑμᾶς λέγουσιν, ὡς πρῶτον
ζέγραπται ἐν τῷ νόμῳ δεξείναι σεφάνου εἰ μὴ ψηφίσ-
σεται ὁ δῆμος, ὅπου μνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν νό-
μους, εἰς τοὺς ἀλλοτρίους σεφάνους. εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ ἀθη-
ναίων, ὅπου δεῖ εἰκόσιν ὑμῖν, ὅπου δεῖ τὴν γῆν ἀνα-
παύσειν, εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὴ κηρύττεσθαι. τὸ γὰρ
ἀλλοτρίον ἢ μηδαμῶς, ὅτι ὅσον ὄλιγον τὴν ἡμέραν λέγει. οὐ
γὰρ δεῖ εἰσεῖν ὡς ἐννοεῖται ζέγραφε. εἰ δὲ ὑπολοιπὸν
μοι μέγας τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μέγιστα πεινάστω.
τὸ δὲ ὅσον ἢ πρὸς τὸν νόμον, εἰ μὴ αὐτὸν ἀξιοῖ σεφάνου
λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι. καὶ τὸν κήρυκα ἀνα-
γορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι σεφάνοι
αὐτοῖς ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθλων ἀρετῆς εἴη, καὶ ἀνδρα-
γαθίας, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι δεῖ πλείονα λέγων καὶ πρὸς τῶν
τὰ ἀρετὰ τῶν δῆμων ἀπλοῦς δὲ ἢ παντὰ πασι ὁ μὲν ταῦ-
τα ἡμῖν λόγος γίνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασιν κείναι δὲ μα-
θῆς. δεῖ γὰρ δὴ πῶς τὸν μὲν κατηγορῆν ἐμὲ τῶν ὑμῖν
ὅτι δὲ ἐκινῶμαι, ὡς εἰσιν οἱ καὶ δημοδοῦντες ἐπαίνοι ψυ-
δαίς, καὶ ὡς οὐτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βήματα, οὐτε νῦν δε-
πλεῖ πρὸς τῶν συμφορῶν τῶν δῆμων καὶ τὸ ὅτι
δεῖ εἰσεῖν, διὰ τὸ δὲ γράφειν ἀλόγως τὴν κατηγορίαν.
ἀπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα ψυδῆν γρά-
φειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τὰ δὲ ὅπου ὁ κηρύκων
τὴν ἀρετὴν ὅπου δεῖ εἰσεῖν ὡς ἐννοεῖται δὲ ἡμῖν ἔσονται τὸ
λόγων κείνῃ εἶχει δὲ οὐτως. ἐγὼ τὸν μὲν βίον τῶν δημο-
δοῦντων δεῖτάζην μακροτέρου λόγου ἔργον ἢ ἕμαι εἶναι. πῶς
γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ ὅτι τῶν τῶν ξαύματος γρά-
φειν αὐτῶν συμβεβηκότα, ὅτι ἐγράφητο εἰς ἀρετὴν πα-
τρῶν δημοκλήν τὸν παλαιῶν, ἀφ' ἧσιν ὄντα εἰσὶν, καὶ τὴν
τῆς κεφαλῆς ὅπου τὸ μὲν ἢ τὰ πρὸς τὴν κηφισοδόττε στρα-
τηγῶν, καὶ τὸν τῶν νεῶν ἐκπλεον τὸν εἰς ἑλλάσποντον, ὅτι
εἰς ὧν τῶν στρατηγῶν δημοδοῦντες, καὶ πρὸς τῶν στρα-
τηγῶν ὅπου τῆς νεῶν, καὶ σιαντῶν καὶ σιαντῶν, καὶ συ-
σπένδων καὶ τούτων ἀξιοῦσιν δεῖ τὸ παλαιὸν αὐτῶν
φίλῳ εἶναι, οὐκ ἄκνησεν ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτῶν κεί-
νομένου πρὸς τὸν ἀνάτοιν, κατηγορῶν γῆρας. καὶ ταῦτα
ἢ δὴ τὰ πρὸς μεδίαν, καὶ τοὺς κοιδύλους οὐκ ἔλαβεν ἐν
τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγῶν ὧν, καὶ ὡς ἀπέδοτο ξιάκοντα,
μὲν αὐτὰ τῶν εἰς αὐτὸν ὑβρίων, καὶ τῶν τῶν δῆμου
καταχειροτονία, ἢ ἐν διονύσου καταχειροτονήσασιν μη-
δίου ταῦτα μὲν οὐκ μοι δοκεῖ, καὶ τ' ἄλλα τὰ τούτοις
ἕσονται ἀφ' ἧσιν εἰσεῖν. οὐ πρὸς τῶν ὑμῶν, οὐδὲ τῶν ἀγα-
θῶν κατηγορῶν, ἀλλ' ἐκείνο φοβούμενος, μὴ
μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν,
ἀρχῆς δὲ, καὶ λίαν ὁμολογούμενος. καὶ τοὶ ὅτι κηφισοφάν,
ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀρετῶν οὕτως ὅτι πρὸς, καὶ γῆρας
μα τῶν ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατηγορῶν μὴ δοκεῖν ψυδῆν
λέγειν, ἀλλὰ παλαιῶν, καὶ λίαν πρῶτον λογιμῶν πόπρασιν αὐτὸν δεῖ χρυσῶν σεφάνων σεφάνου θλίψιν, ἢ ψε-
δαί, καὶ σε τὸν ψυδῆν, καὶ ὅσον ὅσον τολμῶντα γράφειν, πόπρασιν καὶ καταφρονῶν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην
τῆ πόλεως διδόναι; πρὸς τὸ δὲ δημοσίων ἀδικημάτων πειρασμοῦ σαφέστερον εἰπεῖν. καὶ γὰρ πρῶτον ἀνομιὰ μέλλειν
δημοδοῦν, ἐπειδὴν αὐτοῖς ὁ λόγος ὅπου δεῖ, κατὰ τὴν ἀρετὴν πρὸς ὑμᾶς ὡς ἀρετῆ πλείονα τῶν τῶν ἡδὴ

A à populi benevolentia deflectant. Hac etiam de causâ
legiflator adiecit, alienam coronam in theatro non
esse proclamandam, nisi populus sciverit: ut ea ciui-
tas, quæ vestrorum ciuium aliquem coronare volue-
rit, legatis missis, populum oret: ut is qui proclame-
tur, maiorem gratiam vobis ob coronâ permissâ,
quàm illis ob donatû habeat. Ac me vera dicere, ex
plis legibus audite.

Leges.

Cum igitur vos decepturi dicent, adscriptum esse le-
gi, licere coronare, si populus sciverit: mementote
eis respondere. Ita sanè, si qua te alia ciuitas coronarit,
sin populus Atheniensis, designatus tibi locus est, vbi
id fieri oporteat. Interdictum tibi est, ne tuum nomē
extra concionem proclametur. Nam si clausulam
hanc (Alibi autem nusquam fas est) diem totum enu-
clearis: nunquam tamen ostendes, tuum decretum
legibus esse consentaneum. Reliqua iam mihi est ac-
cusationis pars, quæ maximæ mihi curæ est. Ea por-
rò est causa, propter quam eum coronandum censeo.
Sic enim in decreto ait: Præco in theatro ad Græcos
proclamato, corona donari eum virtutis ergò, & for-
titudinis, atque ob illud maximè, quod ea & dicere
& facere non desistat, quæ populo sint utilissima.
Quæ igitur deinceps dicentur, simplissima sunt, &
vobis, vbi audieritis, facilia iudicatu. Nam me qui-
dem accusatorem hoc vobis ostendere oportet, fal-
sas esse laudes, quæ Demostheni tribuuntur: cum
que nec cœpisse optima dicere, neque nunc constan-
ter ea agere, quæ sunt è re populi. Quod si demon-
straro: iurè nimirum Ctesipho condemnabitur.
Omnes enim leges vetant, ne quisquam falsa per-
scribat in publicis decretis. Reo autem contrarium
est ostendendum: vos porrò iudices eritis nostræ o-
rationis. Sic autem se res habet. Ego in vitam Demo-
sthenis inquirere, prolixioris orationis opus exi-
stimo. Quorsum enim attinet nunc ista dicere, vel
quæ in accusatione vulneris ei acciderunt, cû Demo-
melem Præniensem confobrinum suum in Areopa-
gum citasset: vel, ut caput inciderit: aut quæ Cephiso-
doto duce acciderunt, classe in Hellepontum missa:
cû Demosthenes vnus inter Trierarchos, qui sua
naue ducem circumueheret, & communi cum eo
victu, communibus sacris, communibus libationi-
bus vteretur, eumque honorem ob paternam amicit-
tiam consequeretur: non habitavit, cum is capitali iu-
dicio læsæ magistratus reus esset factus, eum accusare.
Item Midiana illa, & aliam quam choragus in or-
chestra accepit: & ut XXX minis simul & iniuriam si-
bi factam, & populi præiudicium in æde Bacchi
contra Midiam factum vendiderit. hæc igitur in quâ,
& cætera his similia, prætereunda mihi videntur: non
quod vos destitutos velim, aut causam hanc illius
gratiæ condonatum, sed quod illud timeo, ne à vobis
mihi occurratur, quasi vera quidem omnino dicam,
sed nimis obsoleta & comperta. Enimvero Ctesi-
pho, cuius summæ flagitia ita nota sunt, & probata

Falsas ef-
se laudes,
quæ in
Ctesiphō-
tis decre-
to tribuū-
tur. Dem-
osthe-
ni: cuius
etiā pri-
uatam vi-
tam obi-
ter per-
tingit.

C Distributio acto-
rum De-
mosthe-
nis in qua-
tuor tēpo-
racum ca-
pitatione
attentionis
& docili-
tatis.

auditoribus, ut accusatorē non falsa dicere putent,
sed vetera & nimis certa: id est ne aurea corona do-
nandus, an reprehendendus? Te item, qui & falsa &
contraria legibus scribere non dubitas, iudiciāne
contemnere, an citati pœnas dare oportet? De pu-
blicis autē criminibus, apertius ut dicā, operā dabo.
Etenim futurū audio, ut Demosthenes, vbi dicēdi vi-
ces ad eū redierint, apud vos quatuor tēpora enume-

ret, quibus apud vos rempublicam gesserit: quorum vnum, idque primum recenset, quo de Amphipoli cum Philippo gessimus bellum. id autem tempus definit, facta pace & societate, quam Philocrates Hagnulius decreuit, & iste ipse cum eo, ut ego ostendam. Alterum fuisse tempus ait, quo pacem seruauimus: ad eam diem, quo iste ipse orator, pace qua fruebamur abrogata, bellum decreuit. Tertium, id tempus quo bellum gessimus, vsque ad cladem Charonensem. Quartum, hoc tempus quod nunc adeit. His vt audio enumeratis, me citaturus est, & rogaturus, in quo horum quatuor temporu se accusent? & quo se, quæ maximè essent è re populi, gessisse negent? Quod si respondere nolim, sed oculos velaro: ait se accellurum, ac retecturum esse me, & adductum ad tribunal adacturum vt respondeam. Vt igitur nec iste triumphet, & vos præmoneamini, & ego tibi Demosthenes coram iudicibus respondeam, cæterisque ciuibus, qui foris circumstant, & coram Græcis, quibus studio fuit hoc audire iudicium (video autem non paucos adesse, sed quot nemo vnquam meminit ad vllam causam publicam conuenisse) respondeo, me omnibus his quatuor temporibus, quæ tu distinguis, te accusare. Quod si dij voluerint, & iudices æquis animis nos audierint, atque ego ea meminisse potero, quorum tibi sum conscius: omnino me iudicibus ostensurum confido, salutem ciuitatis diis immortalibus, & iis qui rempublicam prudenter humanitèrque gesserunt, acceptam esse referendam: calamitatum autem omnium causam Demostheni esse adscribendam. Eodemque vtar ordine orationis, quem istum instituisse audio, vt primum dicam de primo tempore, secundo loco, de secundo, tertio de eo quod secutum est, & quarto de eo rerum statu qui nunc est. Itaque me ad pacem refero, quam tu & Philocrates decreuistis. Licuisset vobis Athenienses, priorem illam pacem facere cum Græcorum communi concilio, si quidam vos legationes, quas eo tempore in Græciam ablegaueratis, petentes, vt Græcum concilium contra Philippum conspiraret, expectare passi essent: & progressu temporis à Græcis volentibus recipere principatum. Hæc erepta vobis sunt per Demosthenem & Philocratem, eorumque corruptelas, quibus inducti contra vestram rempublicam conspirarunt. Quod si vestrum quorundam auribus subito minus credibilis hæc accidit oratio: sic auscultate quæ restant, quemadmodum cum de insumptis pecuniis longo tempore post adrationes sedemus. Domo quippe nonnunquam falsas de rationibus opiniones afferimus: sed tamen vbi ea in summam collectæ fuerint, nemo nostrum adeo præfracto est ingenio, qui non discedens id confiteatur, & annuat esse verum, quod ipsa supputatio euincit. Sic etiam nunc auscultate, si qui vestrum de superioribus temporibus talem domo secum opinionem attulerunt: Demosthenem nunquam egisse Philippi causam conspiratione inita cum Philocrate: Qui ita sentit, is neque affirmet, neque neget quicquam, priusquàm e audierit. neque enim id æquum est: sed si me breuiter audieritis, tæpeia commemorantè, & decretum proferentè, quod cùm Philocrate scripsit Demosthenes: si ipsa veritatis ratio Demosthenem concluserit, vt qui & cõplura cum Philocrate decreta scripserit;

1. Pacem inhonestā & perniciosam Philocrati & Demostheni esse impunitandam: cum imminutione autoritatis illius.

A κηροί, ἐν οἷς αὐτοὶ πεπολιτεύθησαν. ὡν ἐστὶν ἡ ἀπορία, ὡς ἐγὼ γὰρ ἀκούω, καταλογίζεσθαι ἐκείνων τὸν χρόνον ἐν ᾧ πορὸς Φιλίππων ὑπὸ ἀντιπόλεως ἐπολεμοῦμεν. τῶν δὲ ἀφοριζέσθαι τὸν χρόνον τῆς ἡγεμονίας ἢ εἰρήνης, ἢ συμμαχίας ἢ φιλοκρατίας ὁ ἀγνοῦστος ἐγραφε, καὶ αὐτὸς ἐξέταξε ἐκείνους, ὡς ἐγὼ δὲ εἶξω. δὲ ἄλλοι δὲ κηροὶ φησὶ γὰρ ἐστὶν ἡ ἡγεμονία τὸν χρόνον τῆς εἰρήνης. δηλονότι μέχρι τῆς ἡμετέρας ἐλευθέρου, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῆς πόλεως, ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐγραφε τὸν πόλεμον. τρίτον δὲ ἐπὶ λεμοῦμεν χρόνον μέχρι τῆς ἀτυχίας, ἢ ἐν χαλεποῖσι. τέταρτον δὲ τὸν παρόντα κηρὸν. ταῦτα δὲ καταδιδυμῶσά μιν, ὡς ἀκούω μέλλει με καλεῖν, ἢ ἐπερὶ ἄν ὅποιε τῶν τῆς τετάρτου αὐτὸς κηρὸν κατηγόρησεν, ἢ ποτε αὐτὸς οὐ τὰ βέλτερα φησὶ τῶν δὴ μὴ πεπολιτεύθησεν; καὶ μὴ δὲ τὸ δόπο κείνα εἶναι, ἀλλ' ἐκκαλύπτωμαι, καὶ δόπο διδρασκῶ ἐκκαλύψω μὲν φησὶ πορὸς ὑμῶν, καὶ ἀξίον ἔστι τὸ βῆμα, καὶ ἀνάγκη ἐστὶν δόπο κείνα εἶναι. ἢ οὐκ ἔστι ἰσχυρίζεσθαι, ἢ μὲν τε πορὸς εἰδὴ, ἐγὼ τὸ δόπο κείνωμαι ἐναίτιον σοὶ τῷ

B διηγεσθὲν δημόσιους, ἢ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὲ ἐξώσθησαν πορὸς σοὶ, καὶ τῶν ἡλλήνων ὅσοι ἐπιμαλεῖς γέγονεν ὑπακούοντες τῷ τῆς κείσεως (ὁρῶ δὲ οὐκ ὀλίγους παρῆστας, ἀλλ' ὅσοις ἢ δεικνύμενοι) πορὸς ἀγῶνα δημοσίον ἀδραστηρίοις) δόπο κείνωμαι, ὅτι ἀπάντων τῶν τετάρτου κηρὸν κατηγόρησεν, οἷς σὺ διωρῆ. καὶ ὅτι δεικνύμενοι, ἢ οἱ δὲ κατὰ ἐξίσου ἢ μὴ ἀκούσασιν, καὶ γὰρ δύωμαι δόπο μνημονοῦσά σοι, ἢ σοὶ συνίδια. πάντων πορὸς δὲ καὶ δόπο εἶξεν τοὺς δικαστὰς τῆς πόλεως τῆς πόλεως τοῖς θεοῖς ἀπίους γεγενημένοις, καὶ τοῖς φιλοκράτους. ἢ μεξίως τοῖς τῆς πόλεως πορὸς ἡμετέρας, ἢ τῆς ἀτυχημάτων ἀπαλλαγῆναι δημοσίον ἀπὸν γεγενημένον, καὶ χρῆσθαι τῆς τῶν λόγων τῶν ταύτην, ἢ τὸν πύθωμαι πορὸς μέλλειν. λέξω δὲ πορὸς τῶν πορὸς κηροῦ, καὶ δευτέρου πορὸς τῶν δευτέρου, καὶ τρίτου πορὸς τῶν ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον πορὸς τῶν νῦν καυδεστικῶν πορὸς ἡμετέρας, ἢ δὲ ἐπὶ ἀνάγκῃ ἐμῶν ὅτι τῆς εἰρήνης, καὶ σὺ καὶ φιλοκράτης ἐγραφε. ἢ μὴ δὲ ἐξέχρηστο αὐτῶν ἀθλων αἰοί, τῆς πορὸς ἐκείνων εἰρήνης ποιήσασθαι μὴ κοινοῦ συνεδρίου τῶν ἡλλήνων, εἰ πνεύμας ἔσασιν πορὸς ἡμετέρας, ἀλλ' ἢ ἐπιπνεύμα φόνος καὶ ἐκείνων τῶν κηροῦ εἰς τὴν ἡλλάδα. ἢ πορὸς ἡμετέρας τῆς εἰρήνης, μετὰ χεῖν ἡλλήνων συνεδρίου, καὶ πορὸς ἡμετέρας τῶν χρόνων παρ' ἐκόντων τῶν ἡλλήνων ἀπολαβεῖν τῆς ἡμετέρας, καὶ τούτων ἀπερὸς ἡμετέρας δὲ δημοσίον, ἢ φιλοκράτην, καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἀλλ' ἐδωροδοκίαν, σὺς ἀπὸ τῶν δημοσίον τῶν ἡμετέρας. εἰ δὲ πνεύμα μὴ δὲ ἐξέχρηστος ἀκούσασιν ἀπὸς πορὸς πορὸς ἡμετέρας ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνους τῆς ὑπόλοιπον ποιήσασθαι ἀπέσασιν, ἀπὸ τῶν πορὸς ἡμετέρας ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν πορὸς ἡμετέρας χρόνον κατὰ δόμοις ὑπὸ τοῖς λογισμοῖς. ἐργάσθαι δὲ πνεύμα ἡμετέρας οἰκοδεν εἰδὸς δὲ εἰς ἡμετέρας καὶ τῶν λογισμῶν. ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ εἶδαι ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῆναι, οὐδὲ εἰς ἡμετέρας οὐτὸ δύσκολος τὴν φύσιν, ὅς τις οὐκ ἀπέργησεν τῶν ὁμολογήσας, καὶ ὅτι πνεύμας ἀληθῆς ἐστὶν, ἢ πνεύμα αὐτὸς ὁ λογισμὸς ἀπὸ τῶν οὐτὸ καὶ νῦν τὴν ἀπέσασιν ποιήσασθαι, εἰ πνεύμα μὴ δὲ ἐμῶν πορὸς χρόνον ἡκούσασιν οἰκοδεν τοιοῦτον ἐργάσθαι τῶν δὲ εἰς ἡμετέρας ἀπὸ τῶν δημοσίον πορὸς

οὐδὲν πώποτε εἴρηκεν ὑπὸ Φιλίππου, σὺς αἰς μὴ φιλοκράτους ὅς τις οὕτω δὲ κείνῳ, μήτε καταγνώτω πορὸν ἀκούσῃ (οὐ γὰρ δίκαιον) ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ δὲ βεβαχῶν ἀκούσῃτε, ὑπομνησόντες ὅτι κηροί, καὶ τὸ ψήφισμα παρεργουμένου ὁ μὴ φιλοκράτους ἐγραφε δημοσίον, ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνει τὸν δημοσίον, πλείω μὲν γεγραφοῦτα ψήφισματα μὴ φιλοκράτους πορὸς

αὐτῆς ἐξαρχῆς εἰρῆνης, καὶ συμμαχίας, καὶ ὑπερβο-
λῶν ἡ ἀρχὴν πελοποννησιακῶν οἰλιπῶν, καὶ τοῖς παρ
ἐκείνου ἀρεστέων ἐκ ἀναμείναιτα, ἀπὸν ἡ γερονότα τῶν
δῆμων μὴ μὲν κοινοῦ συνεδρίῳ τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι
τὴν εἰρῆνιν, ἐκδοτὸν ἡ φιλιππῶν πεπονηκότα κερσεβλέ-
πῳ τῶν θράκης βασιλέα, ἀδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῆ
πόλει. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφές ὅτι εἴπω, δεύρομα, ὑμῶν
μετρίαν δέξασθαι, ὅτι οὐδ' αὖτέ μοι παρὸς θεῶν τῶν παρῶν τῶν
πεπλησθῶν καὶ ἄλλων, μὴ καλῶς αὐτὸν πεπονηκότα. λέξω
ἡ ὅθεν μάλιστα ὡς ἀκαλοῦσθε. ἔγραψε φιλοκράτης
ἐξείνα φιλιππῶν, δεύρο κήρυκας, καὶ ἀρεστέων πέμ-
πειν παρὸς εἰρῆνης καὶ συμμαχίας. τῆτο δὲ ψήφισμα ἐ-
γράφη ὡς ἀνόμων. ἦκον οἱ τῆς κείσεως χρόνοι. κατηγέ-
ρει μὲν λυκίος ὁ γραφάδμος, ἀπελοργεῖτο φιλοκράτης.
συναπελοργεῖτο δὲ καὶ δημοθένης, ἀπέφυγε φιλοκρά-
της. μὲν ταῦτα ἐποίησ' ὁ χρόνος, δεμισοκλῆς ἀρχὸν ἐν ταῦ-
τα εἰσερχόμενος βουλοῦσθαι εἰς τὸ βουλοῦσθαι δημοθέ-
νης οὐτε λαχόν, οὐτε ὀπιλαχόν, ἀλλ' ἐκ ὡς ἀποδοῦναι
καρὰ μὲν, ἢ εἰς ὑποδοχὴν ἀπάντα, ἔλεγον, ἔπειτα
τοὶ φιλοκράται, ὡς αὐτὸ ἐδ' εἴξε τὸ ἔργον. νικᾷ γὰρ ἔπειτα
ψήφισμα φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἡγεῖσθαι δέκα ἀρε-
στέων, οἱ πνευ ἀφικόμοιοι παρὸς φίλιππον, ἀξιώπουσιν
αὐτὸ δεύρο ἀρεστέων αὐτοκράτους πέμπειν ὑπερ-
βολῶν. τῆτων εἰς τὸ δημοθένης καὶ κείθεν ἐπανήκον ἐ-
παμῆτης μὲν τῶν εἰρῆνης. καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἀρεστέ-
ων ἀπήγειλε, καὶ μόνος τῶν βελοῦσθαι ἔγραψε ἀείσαι δαμ-
τῶ κήρυκι τῶν ὡς τῶν φιλιππῶν. ἔπειτα ἀκό-
λουθα γράφων φιλοκράτης, ὁ μὲν γὰρ τὴν ἐξέσταν δέδω-
κε τῶν δεύρο κήρυκας, ἔπειτα ἀρεστέων πέμπειν ὅ, τῆ παρ-
στέων ἀπένθε. τὰ μὲν ταῦτα ἡδημοὶ σφόδρα ἀρεστέ-
ων τὸν νῦν. ἐπειτα τῶν οὐ παρὸς τοῖς ἄλλοις ἀρεστέ-
ων τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὑπερον ἐκ μεταβολῆς ὑπερ-
δημοθένοι, ἀλλὰ παρὸς φιλοκράτην καὶ δημοθένην.
εἰκότως, τοῖς ἀμα μὲν ἀρεστέων ὄντας, ἀμα ἡ τῶν ψή-
φισμα τῶν γράφωντας, παρῶν μὲν, ὅπως μὴ παρὸς κλη-
τε τοῖς ἀρεστέων, οἱ ἦτε ἐκπεπονηκότα, ὡς ἀκαλοῦ-
τες ὅτι φιλιππον, ἢ ἀμα μὲν τῶν ἄλλων ἡγεμόνων, ἀλλ' ἰ-
δίᾳ ποιήσασθαι τὴν εἰρῆνιν. δόλοισιν δὲ, ὅπως μὴ μόνον
τὴν εἰρῆνιν, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἡ ψήφισμα παρὸς φί-
λιππον ἢ εἰπνευ ἀρεστέων τῶν πλεόντων ὅτι ἐμῶν, εἰς
τὸ ἐξάττω ἐμπέσειεν ἀδυμίαι, ὅρασιτες, ὑμῶς αὐτοῖς
μὲν ὡς ἀκαλοῦσθαι ὅτι τῶν πόλεμον οἰκοῖ ἡ μὴ μόνον εἰ-
ρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιήσασθαι. ἔπειτα
ἡ, ὅπως κερσεβλέπῳ τῶν θράκης βασιλέως μὴ ἔσται ἐνορ-
κος, μὴ τε μετῆσται τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς εἰρῆνης αὐτῶν.
παρηγέλλετο ἡ ἐπ' αὐτὸν ἡδη σπατιά. καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐ-
ξωνέμνος οὐκ ἠδὲ κει. παρὸς γὰρ τῶν ὀρκίων, καὶ τῶν συνθη-
κῶν ἀμεμῆστον μὲν αὐτῶν παρὸς τῶν συμμέσθαι. οἱ ἡ
ὑποδοχῶν, καὶ κατακοινωνήσασθαι τὰ τῆς πόλεως ἡγε-
μῶν ὡς ὅτι ἡσαν ἀξιοί. ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ
φάσκον ἔσθαι, ἔπειτα μισοφιλιππος δημοθένης, ὁ τὴν ἐ-
νία ἐμὸν παρὸς τῶν πόλεως ὑπαρέμνος, ἐκκλησίαν ποιῆν
τοῖς καθεῖς τῆς πόλεως ὑπαρέμνος, ἐκκλησίαν ποιῆν
τοῖς παρῶν τῆ ὀργῶν ἡσυχίου τῶν ἡφαθολιδίως
μύλων, ὅτι μὲν τῶν ἀσκληπιῶν ἡσυχία, καὶ ὁ παρῶν, ἐν
τῆ ἡμερᾷ ἡμερᾷ, ἡ παρῶν, οὐδ' εἰς μέμνη ἡγεμόνων
τῶν, παρῶν ποιησάμενος, ἢ ἀμα ἡδη παρῶ-
σιν ὡς ἡμεῖς οἱ τῶν φιλιππῶν ἀρεστέων, βελοῦσθαι ὁ δὲ ἡμῶς ὡς τὰ χεῖρα ὅτι τῶν παρὸς φίλιππον ἀρεστέων τοῖς ἔπει-
παρῶν ἀρεστέων παρῶν ἀλαμβῶν τῶν ἐκκλησίαν, καὶ τῆς χρόνοις ὑμῶν ὑποτέμνομενος, ἔπειτα τῶν κατὰ πᾶν
ἔπειτα ἢ ἀμα μὲν τῶν ἄλλων ἡγεμόνων, ἐπανήκον τῶν ὑπετέρον ἀρεστέων, ἀλλὰ μόνον ποιήσασθαι τὴν εἰρῆνιν.

A de prima pace & societate, & cum summo dedecore
Philippo fuerit adulatus, & * eius legatos non expe-
ctarit, & in causa fuerit quo minus populus consen-
tiente Græcorum concilio pacem faceret, & Cer-
sobleptem Thraciæ regem Philippo dederit, vinū a-
micum, & nostræ vrbis fœderatum: hæc si vobis per-
spicue demonstraro: rem æquam petam à vobis, vt
assentiamini mihi, primo tempore ex quatuor illis,
cum non bene gessisse rempublicam. Id autem di-
cam, vnde facillimè rem intelligetis. Scripsit Philo-
crates, licere Philippo, caduceatores huc & legatos
mittere de pace & societate. Hoc decretum violata-
rum legum est accusatum. Venerunt accusationis
tempora: accusabat Lycinus, qui reum fecerat: defen-
debat Philocrates, patrocinabatur Demosthenes, ab-
solutus est Philocrates. Post hæc subibat tēpus, quo
prætor factus est Themistocles. Tum pro senatore
curiam ingreditur Demosthenes, cui ea dignitas nec
primaria, nec secundaria sortitione obuenerat,
sed quam pecunia de industria redemerat, vt omni-
bus Philocratis & dictis & factis subseruiret, vt res
ipfa declarauit. Nam & aliud decretum vicit Philo-
crates, in quo iussit decem legatos deligi, qui profe-
cti ad Philippum, ab eo peterent, vt legatos huc mit-
teret, qui pro autoritate agerent de pace. Horum v-
nus fuit Demosthenes: atque inde reuersus, laudator
pacis fuit, & eadem cum cæteris legatis huc renun-
ciauit: & solus inter senatores scripsit, fœdus esse fa-
ciendum cum Philippi caduceatore & legatis: id
quod consentaneum erat decreto Philocratis. Nam
is quidem potestatem dederat, caduceatores & lega-
tos huc mittendi: ipse autem cum legatione fœdus
icit. Jam ea quæ sequuntur, magna vos cum attentio-
ne audire velim. Pleraque enim non cum cæteris le-
gatis acta fuerunt, qui post à Demosthene, mutata
sententia, exagitati sunt, sed cum Philocrate &
Demosthene, idque meritò: quippe qui & vnà lega-
tionem obirent, & vnà decreta scriberent: primum
de non expectandis legatis, quos ablegaueratis ad
concitandos contra Philippum Græcos: ne cum cæ-
teris Græcis, sed seorsum pacem faceretis. Secundum,
vt non pacem duntaxat, sed societatem etiam Phi-
lippo decerneretis: vt si qui populum Atheniensem
obletuarent, in extremam inciderent desperatio-
nem: cum viderent, se à vobis ad bellum conuocari,
qui domi non pacem tantum, sed & societatem i-
nire decreuissetis. Tertium, ne Cersobleptes Thraciæ
rex iureiurando contineretur, ne vel pacis vel socie-
tatis esset particeps. Iam autem milites cōtra eū con-
scribebantur. Ac is quidem qui hæc mercabatur, ne-
mini faciebat iniuriam. Nam ante iusiurandū & pa-
ctionē, ei vitio verti nō poterat, si suis rationibus cō-
sulebat. qui autē vendebāt, & præsidia publica inter
se se patiebantur: ij demum magna digni erant iracū-
dia. Nam qui se nūc osorē Alexandri esse profiteretur,
tūc autē Philippi, Demosthenes: qui hospitium Alexā-
dri mihi obiicit: decretū scribit, quo reipublicæ oc-
casionem præripere: indicēdā esse à Curionibus con-
cionem in octauū diem mensis Fabruarij cum Æscu-
lapiο res diuina fieret, & præludia agerētur in die fe-
sto: quo nemo vnquam meminit habitā fuisse cōcio-
nē. Vtebatur autē hoc prætextu: Vt, inquit, vbi iā ad-
fuerint Philippi legati, populus quàm celerrimè deli-
beret, de legatis ad Philippū mittendis. Sic ante occu-
pabat concionē legatis, qui nōdū aderāt, & tēpora vo-
bis furripiebat, & rē accelerabat: ne cū cæteris Græ-
cis, legatis veitris reuerfis, sed soli pacem vt faceretis.

Pacē sine
Græcis fa-
ctam, Phi-
lippo soci-
etate de-
cretam.

Post hac, Athenienses, venerunt Philippi legati: vestri autem aberant adhuc, & Gracos contra Philipum concitabant. Tum aliud decretum vincit Demosthenes, quo scribit: non de pace duntaxat, sed & de societate vobis esse deliberandum: non expectatis legatis vestris, sed statim post vibana Bacchanalia, XVIII & XIX die. Ut autem hac verè me dicere cõstet, audite decreta.

Decreta.

Cum igitur Bacchanalia præterissent, Athenienses, & conciones haberentur: in priore recitatum est decretum commune sociorum, die XVIII: cuius capita exponam breuiter. Nam primùm scripserunt, de pace duntaxat esse vobis deliberandum: societatis autem nomen prætermiserunt, non ex oblivione sed quòd ipsam etiam pacem non tam honestam quàm necessariam esse putabant. Deinde id prudenter posuerunt, quo Demosthenis corruptelam corrigerent: atq. decreto suo adscripserunt, licere cuius Gracorum intra tres menses in eandem pilam cum Atheniensibus ascribi, ac participi esse iurituradi & fœderis: vt duas res maximas anteuertent. Primùm, vt illo trimestri tempore efficerent, vt legationes Gracorum iustum tempus haberent. Deinde, vt Gracorum benevolentiam reipub. si consensus Gracorum accessisset, conciliarent: ac efficerent, si pacta & conueta violarentur, ne soli atque imparati bellũ gereremus: id quod nunc nobis accidit culpa Demosthenis. Me autem vera dicere, ipso decreto audito, intelligetis.

Decretum sociorum.

Huic decreto me suffragatum esse fateor, & omnes eos qui priore concione verba fecerunt. ac populus recessit, tali quadam opinione cõcepta, futuram quidem esse pacem: non autem expedire, vt de societate deliberaretur, ob factam illam Gracorum concitationem: sed eam futuram de communi Gracorum omnium sententia. Nox intercessit, in concionem postridie cõuenimus. ibi Demosthenes suggestu occupato, nemini Gracorum oratione relicta, nullam, inquit, orationum hic heri habitatum fuisse vtilitatem: nisi iis Philippi legati assentirentur: neque se vllam admittere pacem, non adiuncta societate, neque enim oportere dicebat (nam id ipsum verbum memini quod dixit, ob odium simul & dicentis & verbi) abrupte societate à pace: neque expectandam esse cõtentionem Gracorum: sed iis aut bellum esse gerendũ, aut seorsim pacem esse faciendã. Tandẽ Antipatro ad suggestum aduocato, quæstionẽ ei quãdam proposuit, cum quidem ei prædixisset, quid esset interrogaturus: ac prius edocuisset, quid respondendum esset contra tempus. Denique hæc vicerunt. Nam Demosthenicæ orationis violẽtia extorserat, & Philocrates id decretũ scripserat. Quod autem eis restabat adhuc, vt Cerfobleptẽ, & Thraciã loca dederent: id quoque XXVI mensis Februarij die confecerunt: priusquã Demosthenes posteriore legatione iurituradi exigendi causa proficisceretur. Nã orator iste, & Alexandro & Philippo infestus, bis legatus iuit in Macedoniã, cum ne semel quidẽ ire licuisset: is qui nunc conspuere iubet Macedones. In cõcione porro sedes XXVI die. cũ senator esset, dolo malo in eũ ordinẽ cooprat, Cerfobleptem Philocrate adiutore, dediticiũ effecit. Nam callidẽ & Philocrates in decreto pter cetera adscripserat, & Demosthenes cõprobarat, eodẽ die Philippi legatis iurituradũ esse dandũ ab affessoribus sociorum: cũ nullus

Decretũ sociorum & Demosthenis ad uerficio: & exclusio Cerfobleptis.

μὴ τὰυτὰ, ὡς ἀθλωαί, ἵηπον οἱ τὲ φιλίππου ἀρεσθεῖς οἱ ἰὺν τερεῖ ἀπεδήμιου, ὡς ἴσθα λουῶντες τοῖς ἐλλήνωναι ἐπὶ φιλίππου. Ταῦτα ἔτερον ψήφισμα τὴν ἀθλωαί. ἐν ᾧ γράφει. μὴ μόνον ὑπὸ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς βελοῦσαδῆ, μὴ ἀπειμείναντας τοῖς ἀρεσθεῖς τοῖς ἰμετέροις, ἀλλ' ὁδὸς μὴ τὰ ἐν ἄσει διούσια τῆ ὀζδῆ καὶ ἐνάτη ἐπὶ δεκάτῃ ἢ ἄλλῃ δῆ λέγω, ἀκούσατε τῆ ψήφισματων.

Ψήφισματα.

Ἐπειδὴ τοίνυν, ὡς ἀθλωαί, παρηγήλυθει τὰ διούσια, ἐγίνοντο ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ τῆ πρῶτῃ τῆ ἐκκλησίας αἰγνώσθη δογμα τῆ ὀζδῆ ἐπὶ δεκάτῃ τῆ συμμαχίαν, οὗ τὰ κεφάλαια δε βραχίον ἐγὼ πρῶτον ἀρεσθῶν ἄρον ὑπὸ γδ ἔγραψαν ὑπὸ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλοῦσαδῆ. τὸ ἡ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπεβίβησαν οὐκ ἐπιλεησοῦντο, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέρας, ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοιτες εἶναι. ἔπειτα ἀπολύθησαν ὀζδῆς, ἰασοῦντο τὸ δημοθένοιο δωροδοκίαν, καὶ πρῶτον ἔγραψαν ἐν τῷ δόγματι, δεξίνοι τὰ βουλευτήρια τῆ ἐλλήνων ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸ αἰετὶ σῆλλω ἀναγκαιοτέρας μετ' ἀθλωαί, καὶ μετέχει τῆ ὀρκων, καὶ τῆ σιωπῶν. δύο μέγιστα πρῶτα λαμβάνοιτες ἀρεσθῶν ὑπὸ σιωπῶν χρόνον τὸν τῆς εἰρήνης τῆς ἐλλήνων ἀρεσθείας ἱκανὸν χροῖον ὡς ἴσθα δῆ. ἔπειτα τὴν τῆ ἐλλήνων ὄνομα τῆ πόλει μὴ κοινῶν σιωπῶν κπῶντο. ἰν εἰ ὡς ἴσθα βῆναι τὸ αἰ σιωπῶν, καὶ μόνον μὴδ' ἀπὸ σιωπῶν πολειήσασιν. ἀ νῦν ὑμῖν παθεῖν σιωπῶν δῆ δημοθένοιο. ὅπ ἢ ἀλλῃ λέγω, ὅς αὐτὲ τὲ δόγματι ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

Δόγμα συμμαχίαν.

Τούτω τῷ δόγματι σιωπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες, ἐν τῆ πρῶτῃ τῆ ἐκκλησίας δημοπροσώτες, καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε ποιῶν τὴν πᾶ δόξαν εἰληφῶς, ὡς ἴσθα ὑπὸ εἰρήνης, ἐπὶ ἡ συμμαχίας ἐκ ἀμῆνον εἶναι, δε τῶν ἐλλήνων ἀρεσθῶν, βελοῦσαδῆ ἴσθα ἡ κοινῆ μὴ ἐλλήνων ἀπαντων. νῦξ ἐν μῆσῶ, καὶ παρηγήλυθη ἡ εἰρήνη εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐν ταῦτα δῆ πρῶτα λαμβάνοιτες δημοθένοιο τὸ βῆμα, οὐδὲν τῆ ἄλλων ὡς ἴσθα λιπὸν ὄρων, οὐδὲν ὄφελος εἶναι τῆ γῆς εἰρημῶν εἶναι ὄρων, ἰασοῦντο φιλίππου μὴ συμπεφῶσιν ἡ ἀρεσθείας, οὐδὲ γνάσκων εἶναι τὴν εἰρήνην, ἀποῦσης συμμαχίας, οὐ γδ εἶναι δῆ (καὶ γδ τὸ ῥῆμα μέμνηται, ὡς εἶπε δε τὴν ἀνδῶν τῆ λέγοντος ἄμα καὶ τὸ ὑπόματος) ἀπορρίξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, καὶ τὰ τῆ ἐλλήνων ἀναμῆναι μελλήματα ἀλλ' ἢ πολειεῖν αὐτοῖς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιῆσαι καὶ πλοῦτῆν ἐπὶ τὸ βῆμα ὡς ἴσθα καλέσας ἀντίπαρον, ἐξῆσθημα πρῶτα, ἀρεσθῶν ὑπὸ ἀ εἰρήνης, ἀρεσθῶν δῆ ἴσθα ἡ γῆ καὶ τὴ πόλει, ἀποκρίναδῆ ἡ τέλος ταῦτα ἐν ἡσπῶ ὑπὸ ἴσθα ἀρεσθῶν ἀμῆναι τῆ δημοθένοιο. τὸ ἡ ψήφισμα γράψαντος φιλοκρατοῖς. ὅ ἡ ὑπὸ σιωπῶν αὐτοῖς, κερσοβλέπῃν, καὶ τῆ θρακῆς τῆ ἡ ἐκδοτῆν ποιήμα, καὶ τῆ ἡ ὡραξῶν εἰς τῆ φθίνοντος τῆ ἡ ἀφῆβολιανος μίλωος, ἀρεσθῶν τὴν ὑσῆσαν ἀπαρῆν ἀρεσθείας, τὴν ἐπὶ τοῖς ὄρκοις δημοθένοιο. ὅ γδ μισαλέξαι δρος ἡ μισοφιλιππος ὑμῖν εἶδῆ ῥῆτωρ δῆς ἡ ἀρεσθείας ἐν μακεδονίᾳ.

ἔξῃ μὴ ἀπαξ, ὀνομα κελδῶν τῆ μακεδῶν καταπύφῃ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῆ ἐκτῆ, λέγω κερσοβλέπῃν, καὶ τῆ θρακῆς τῆ ἡ ἐκδοτῆν ποιήμα, καὶ τῆ ἡ ὡραξῶν εἰς τῆ φθίνοντος τῆ ἡ ἀφῆβολιανος μίλωος, ἀρεσθῶν τὴν ὑσῆσαν ἀπαρῆν ἀρεσθείας, τὴν ἐπὶ τοῖς ὄρκοις δημοθένοιο. ὅ γδ μισαλέξαι δρος ἡ μισοφιλιππος ὑμῖν εἶδῆ ῥῆτωρ δῆς ἡ ἀρεσθείας ἐν μακεδονίᾳ.

Callianum
fœdus, &
inanes pol-
licitatiões.

δύω δ' ἄπο τῆς διπλασίας εἰκός ἐστι τὴν συμφορὰν ἀλλ' αὐτοῖς ἡμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πάλιν διήγυσαδε φερός αὐτοῖς. Τυχὸν ἢ παρ' ὑμῶν συγγνώμης καλλιᾶς ὁ χαλκιδεύς, μικρὸν ἄχαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτῆς φύσιν, εὐβοϊκὸν ἄντ' ἰσχυρῶς συνέδριον εἰς χαλκίδα συνάγων. ἰσχυρὸν ἢ τὴν εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς ἐργασθεὶς ἀσκόλων, ἔξαίρετον δ' αὐτῶν τρεανίδα περὶ τοῦ ἰσχυροῦ, ἔταυτίς ἢ πύζων συναγωνιστὴν φιλιπποῦ ληψέας, ἀπὸ τῶν εἰς μακεδονίαν, ἔπειθ' ἡμῶν φιλιπποῦ, καὶ ἔταυτίς εἰς ἀνομαζέτο. ἀδικήσας ἢ φιλιπποῦ, καὶ κείθεν ἀποδραῖ, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρον ἐπιβαίον, ἐκ χαλιπῶν ἢ κακείνας, καὶ πλείους ἔαπό μινος τρεπὰς τῆς εὐβοίου παρ' ὃν ἄκει, εἰς μέσον πίπτει τῆς θηβαίων ἔθρου, καὶ τῆς φιλιπποῦ, ἀπορῶν δὲ ὅ, πὶ χροῖσται αὐτῶν, καὶ ὡς ἀγαλλομύνης ἐπ' αὐτὸν ἦδη στραπασί μίαν ἢ πίδα λοιπὴν κατείδε στωπείας, εὐορκὸν λαβεῖν τὸν ἀθλιωτὸν δῆμον σύμμαχον ὀνομασθέντα, βοηθητῆν, εἰς τὸ αὐτὸν ἴη, ὁ φερόμενος ἄντ' ἰσχυρῶς, εἰμὴ ὑμεῖς καλύσετε. ταῦτα ἢ ἀνανοθεῖς ἀποσέλλει δ' ἄπο φερόμενος γλαυκίτην, καὶ ἐμπέδωνα, καὶ δίοδωρον ἢ δολιχόδρομῆσιν, φέροντας ἄντ' ἰσχυρῶς ἢ πίδα κενά, δημοσίου δὲ ἀργυρίου, καὶ τοῖς φερόμενοι. Τρία δὲ ἄντ' ἰσχυρῶς. Πρῶτον μὲν μὴ ἀσφαλιῶν ἢ φερός ὑμᾶς συμμάχας, οὐδὲν γὰρ ἄντ' ἰσχυρῶς, εἰ μνησθεῖς τῶν φερόμενοι ἀδικημάτων ὀδῆμος, μὴ φερόμενος ἔταυτίς τὴν συμμάχαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῶν ἢ φερόμενος ἐκ χαλκιδεύς, ἢ τειθαῖα ἢ χαλιπῶν ἢ πηλικαῦ) δ' ἰσχυρῶς ἐπ' αὐτῶν ἰσχυρῶς, ἢ τῶν φιλιπποῦ, καὶ θηβαίων. Δεύτερον δὲ ἦκον οἱ μιστοὶ τῶν γραφῶν τὴν συμμάχαν ἰσχυρῶς τῆς μὴ συνεδρῶν ἐκ τῶν χαλκιδεύς. Τεῖτον ἢ, ὡς μὴ τελείν στωπείας, καὶ τοῖς φερόμενοι ἰσχυρῶς ἀδικημάτων ὀδῆμος, ἀλλ' ὁ μιστοῦ φερόμενος ἀδικημάτων ὡς αὐτὸς φερόμενος, ὃν φησι κτισθῶν τὰ βήψα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοῖς φερόμενοι τοῖς πόλεως, ἢ φερόμενος ἐκ τῆς συμμάχας βοηθητῆν ἡμᾶς χαλκιδεύς. ἦμα μόνον ἀπὸ χαλιπῶν ἢ πηλικαῦ, ἀπὸ τούτων ὀδῆμος, εἰκα φερόμενος, χαλκιδεύς βοηθητῆν, εἰ αὐτῶν ἢ εὐβοίαν. τὰς ἢ φερόμενος, καὶ τὰς στωπείας ὡς ἄντ' ἰσχυρῶς ὁ πόλεμος ἢ φερόμενος, ἀρδῶν ἀπέδοτο χαλκιδεύς ὀνομασθῶν ἀρχίστας φερόμενος γραφῶν, καὶ τῶν λόγων φερόμενος ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δὲ τὴν πόλιν φερόμενος ποιείσθαι τοῖς ἀει δειομύροις τῶν ἑλλήνων τὰς ἢ συμμάχας ὡς φερόμενος ποιείσθαι μὲν τὰς εὐβοίας. ἦμα ἢ εἰδῆται, ὅπ' ἀληθῆ λέγω. λάβε μοι τὴν καλλιῶν γραφῶν, καὶ τὴν συμμάχαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. Ψήφισμα. Οὐπὼ τούτων τῶν ὅσων δ' ἔταυτίς οἱ φερόμενοι πύζων) τηλικούτοι καὶ συνεδρία, καὶ στωπείας, ἀλλὰ πολὺ τούτου δ' ἐνόστερον ὑμῶν φανῶσθαι, ὁ μὲν λέγειν. εἰς γὰρ τῶν φερόμενος καλλιᾶς μὲν ὁ χαλκιδεύς ὑβρεως, καὶ πλεονεξίας, δημοσίου δὲ, ὃν ἰσχυρῶς κτισθῶν, δωροδοκίας, ὡς τὰς ὡς φερόμενος στωπείας, καὶ τὰς ὡς φερόμενος, τὰ δέκα τάλαντα, ὡς φερόμενος, φερόμενος, βλεπόντων, ἔλαδον ὑμῶν ὑβρεως, καὶ τοῖς ἐκ τῶν πόλεων τούτοις συνέδριον παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δὲ εἰς χαλκίδα, καὶ τὸ χαλιπῶν εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον. ὃν δὲ φερόμενος, καὶ δὲ οἶον κακαυρημάτων, ταῦτ' ἦδη ἀξίον ὅσων ἀκούσαι. ἀφικνεῖται γὰρ φερός ὑμᾶς οὐκ ἐπὶ ἀγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ καλλιᾶς, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκ χαλιπῶν, λόγους διεξήλασε χαλιπῶν ἀσκόλων, ὑπὸ δημοσίου. εἶπα γὰρ, ὡς ἦκει ἐκ πελοποννήσου νεωστὶ στωπείας, καὶ στωπείας εἰς ἑκατὸν τάλαντα φερόμενος, ἢ πηλικαῦ, καὶ διελογίζετο ὅσον ἐκείνους ἔδει στωπείας.

A tans, succumbit, non dubium est conduplicari calamitatem. Tamen vos sic tractati, in gratiam cum eis rediistis. Tali à vobis venia imperata, Callias Chalcidensis, paulò tempore pòst, cum impetu ad suum ingenium rediit. Nam cum se Euboicum concilium Chalcidem conuocare prosteretur: re ipsa Eubæam contra vos muniebat, & eximium sibi imperium comparabat: cuius obtinendi cum se Philippum adiutorem habiturum speraret: abiit in Macedoniam, & cum Philippo passim profectus est, & inter amicos eius nominatus. Cum autem iniuriam Philippo fecisset: etiam inde aufugit, & Thebanis factus est obnoxius: & iis quoque relictis (cum quidem sepius mutaretur Euripo, ad quem habitabat) in medias incidit Thebanorum & Philippi inimicitias. Inops igitur consilij, cum iam milites contra eum scriberentur: ynam spem salutis reliquam vidit, si populum Atheniensem iureiurando sibi obstrinxisset: ut propter nomen societatis opem ferret, si ab aliquo inuaderetur. Id quod futurum esse, non dubium erat, nisi vos prohiberetis. Hæc cum animo suo reputans, legatos huc mittit, Glaucetã, Empedonem & Diodorum, qui cur for olita fuit: qui quidem populo spes inanes, Demosteni & gregalibus eius nummos afferebant. Erant autem tria quæ eodem tempore redimebat. Prima ut vestra societate non excideret, nihil enim obstabat, si populus superiorum iniuriarum recordatus, societatem eius repudiasset, quin ei aut Chalcide esset exulandum, aut destituto moriendum. tanti contra eum proficiscerentur exercitus tum Philippi, tum Thebanorum. Secundo loco mercedes afferebantur ei, qui societatem decreuerat, ne Chalcidensibus necesse esset Atheniensi concilio interesse. Tertio, ne tributa pederet. Horum consiliorum nullum est frustratum Calliã: sed ofor tyrãnorũ Demostenes, ut ipse præ se fert, quæ asserit Ctesipho optima quæque dicere, oblatas reipub. occasiones vèdedit, & in societate scripsit: opẽ ferre nos oportere Chalcidẽsib, uniuo tantũ verbo mutato, boni scilicet omnis causa. Scripsit enim, Chalcidẽs opem ferre oportere, si quis Athenienses inuasisset. Concilium autem & tributa, quæ bellæ nerui futura erant, penitus vèdedit: cũ pulcherrimis verbis res turpissimas complecteretur: & oratione sua eò vos induceret, oportere rempublicam semper Græcis qui yrgerentur bello, in primis opem ferre: societatem verò post collata demum beneficia coire. Vt autem sciatis me vera loqui: cape scripturam Calliã & societatem, ac decretum recita. Decretum. Nondum igitur hoc graue est, si tantæ venditæ sunt occasiones, & concilia, & tributa: sed illud vobis multò grauius videbitur, quod dicturus sum. Nam Callias Chalcidẽs eò insolentiæ & auaritiæ processit, eò porò corruptelæ Demostenes, quæ Ctesipho laudat: ut Oritana tributa & Eretrientia decem talenta, vobis videntibus, intelligentibus, cernentibus clam surripuerint, & harum vrbium assessores à vobis auocatos rursus Chalcidem & in Euboicũ concilium reducerint, quo autem pacto, & quibus calliditatibus, id verò operæ precium est audire. Aduenit enim ad vos nò iam per legatos, sed ipse Callias: & progressus in concionem orationem habet à Demosthene cõpositã. Aiebat. n. se venire ex Pelopõneso: ac nuper reditũ centenũ talentũ contra Philippum comparasse & supputabat, quantum conferre singulos oporteret:

à me tamen apertè coargueretur: homo quod palam labefactare rempublicam non poterat, curiam ingressus, hominibus privatis remotis, senatusconsultum in concionem attulit, eius qui id scripserat imperitia abusus: ac perfecit, vt id ipsum etiam in concione comprobaretur, & plebiscitum fieret, quamuis & concio iam surrexisset, & ego discessissem (nunquam enim passus essem) populisque dimissus esset, cuius, vt pleraque omittam, hoc caput est: Sacerdos, inquit, Atheniensium & Pylagoræ, qui quouis tempore ad Pylas conueniunt, proficiscantur ad Pylas & Delphos, tempore à maioribus nobis constituto, idque verbo decenter, re ipsa turpiter. Prohibet enim, quo minus conuentui ad Pylas interint, qui necessario antè iustum tempus futurus erat. In eodem decreto rursus clausulam ponit multò dilucidiorè, & acerbiorè, Sacerdos, inquit, Atheniensium, & Pylagoræ, qui quouis tempore, ad Pylas conueniunt, communicent cum iis qui eò conueniunt, nec dicta, nec facta, nec decreta, nec vllam actionem. Quid autem est non communicare? Verum ne dicam, an id quod est auditu iucundissimum? Verum dicam. Nam quæ subinde ad gratiam dicuntur, ea rempublicam huc redegerunt. Non finit vos meminisse iurifurandi, quod maiores veltri iurauerunt, nec execrationis, nec oraculi Apollinis. Nos igitur Athenienses, ob hoc decretum hic mausimus: cæteri autem Aphictyones ad Pylas conueniunt, præter vnam urbem, cuius ego neque nomen proferam, & absit, vt vlli Græcorum in similes calamitates incidant. Iique congressi decreuerunt expeditionem contra Amphictenses, ac duces creauerunt Cottyphum Pharsalium, qui tum sententias rogat: cum Philippus in Macedonia non esset, ac ne in Græcia quidem, sed apud Scythas tam longè abesset: quem Demosthenes statim dicere audebit à me contra Græcos esse adductum. Ac prima expeditione suscepta, valde leniter tractarunt Amphictenses. Nam pro magnis iniuriis multam eis pecuniam indixerunt: & certum præficerent tempus, intra quod Apollini ea numeranda esset, ac pollutos quidem, & rerum actarum autores pepulerunt: eos autem qui ob reuerentiam numinis exulabant, reuocarunt. Cum autem nec pecuniam deo penderent, & pollutos restituerent, & homines religiosos ab Amphictyonibus reuocatos eicerent: sic demum secundam contra eos expeditionem susceperunt: cum & longo tempore post Philippus ab expeditione Scythica reuertetetur: & dii immortales principum defendendæ religionis nobis obtulissent, nisi corruptela Demosthenis obtulisset. Non prædicebant? non significabant nobis dii vt caueremus, tantum non humanis vocibus editis? Equidem nullam vnquam urbem vidi, quæ magis & à diis immortalibus conseruaretur, & à quibusdam oratoribus perderetur. Non satis monere potuit portentum illud, quod initiis Cereris extitit, vt caueremus, cum initiati interierunt? Non ea de causa cauendum esse monuit Amyniades, & Delphos mittendos aliquos, qui oraculum sciscitarentur? Sed Demosthenes refragabatur, quod Pythiam Philippo studere diceret homo ineruditus, & fruens ac repletus ea licentia, quæ à vobis ei datur. Nonne is super sacris ominosis & infautis milites ablegauit ad manifestum discrimen: quamuis dudum dicere ausus, ea de causa Philippum

Amphictenses multati ab Amphictyonibus.

Exclamatio contra Demosthenis impietatem, & in temporum calamitate digressio.

A η μου φανερός είναιτιον υμῶν ὀξελέγχοντος ἐπειδὴ ἐν τῷ φανερῷ τῶν πόλιν αἰθεροπος οὐκ ἠδυνάτω σφίλων, εἰσελθάν εἰς τὸ βουλόθυρον, καὶ μετασησάμενος τοῖς ἰδιώταις, ἐκφέρεται πρεσβούλου μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πρεσβυτέρων τῶν τῶν γράψαντος ἀπειρίαν. τὸ δὲ αὐτὸ τὸ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαφερέτω ὅτι φησὶ ἀπὸ τῆς γῆρας τῶν δήμου τὸ ψήφισμα, ἢ δὴ ἐπαναστάσεως τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ (οὐ γὰρ αἰ ποτε ἐπέβη) καὶ τῶν πολλῶν ἢ ἀφειδμένων, οὐ τὸ κεφάλαιόν ἐστι τὸν ἱερομνήμονά φησι τῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῖς πυλαγορείταις εἰσαεὶ πυλαγορείταις παρεῖσθαι εἰς πύλας καὶ εἰς δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων. ὁμοιωτὸς γὰρ τῷ νόμῳ, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσθῶν, καὶ ὑποειρὸς εἰς τὸν σύλληρον τὸν ἐν πύλαις ἀπαντᾶν, ὅς ἐστι ἀπὸ κῆρας πρὸς τῶν ἀδελφῶν ἐμὲλλε χρόνου γινεσθῆναι. Ἐπὶ αὐτῷ ψήφισματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πιεστέρον σύγγραμμα γράφει. τὸ ἱερομνήμονά φησι τῶν ἀδελφῶν ἢ τῶν πυλαγορείταις τοῖς ἀεὶ πυλαγορείταις, μὴ μετέχῃ τοῖς ἀεὶ συλληγομένοις μὴ λόγων, μὴ τε ἔργων, μὴ τε δογμάτων, μὴ τε πρεσβυτέρων, τὸ δὲ μὴ μετέχῃ τί ἐστι; πότερὰ τὰ ληθῆς εἶπω ἢ τὸ ἡδίον ἀκούσαι; Ἐὰν ἀληθῆς ἐρεθ. τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονῶν ληρομένων ἐπὶ τῶν πόλιν ὀξετέθεικεν. οὐκ ἔα μνησθῆναι τῶν ἔργων οὐδὲ ὑμῶν οἱ πρεσβυτέροις ὁμοίαν, οὐδὲ τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ τῆς εὐδοκίας, ἢ μὲν ἀπὸ οὐκ ὀφείλουσι, καὶ τὴν ἀρετὴν ὀφείλουσι τὸ ψήφισμα, οἱ δὲ ἄλλοι ἀμφικτυόνες σιωλεθησαν εἰς πύλας, πᾶσι μὲν πόλεως (ἢς ἐγώ οὐτ' αἰ τοῦτομα εἶπομα, μὴ δ' αἰ συμφορῆς ὅρα φησὶ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀλλῶν) καὶ σιωλεθόντες, ἐψηφίσαντο ὅτι στρατεύειν ὅτι τοῖς ἀμφικτυοῖς. καὶ στρατηγὸν εἰσθῆναι τὸν τυφὸν τὸν φαρσάλιον, τὸ τότε τὰς γνώμας ὅτι φησὶ τῶν, οὐκ ὅτι δημῶν ἐν μακεδονίᾳ φιλίππου, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῇ ἐλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν σκύθαις, οὐτὸ μακροῦ χρόνου, ὃν αὐτίκα μάλις τολμήσει λέγειν δημοσθένους ὡς ἐγὼ ὅτι τοῖς ἔλλησιν ἐπήγαγον: καὶ παρελθόντες τῇ πρεσβυτέρῳ πρῶτον, καὶ μάλα μετῴως ἐρχέσθαι τοῖς ἀμφικτυοῖς αἰτῆσαι. καὶ τὰ τῶν ἐν ῥῆτῶν χρόνῳ πρὸς τῶν πύλας καταδέναι. καὶ τοῖς μὲν ἀναγίης καὶ τῶν πρεσβυτέρων αἰτίαις μετέστησαν. τῶν δὲ δι' ὀσεβείαν φυροῦνται ἐπήγαγον. ἐπειδὴ ἢ δὲ τὰ χεῖρα ὀξεῖνον τῶν πύλας, τούτ' ἀναγίης ἐπήγαγον, ἢ τοῖς ὀσεβεῖς κατελθόντας δὲ τῶν ἀμφικτυόνων, ὀξεβαλλον οὐτως ἢ δὴ τῶν δ' ὀσεβείαν ὅτι τοῖς ἀμφικτυοῖς στρατείας ἐποίησαντο, πολλοὺς χρόνῳ ὑστερον ἐπανελθόντος φιλίππου, ἐν τῆς ὅτι τοῖς σκύθαις στρατείας τῶν μὲν δὲ τῶν ἡγεμονίαν τῆς ὀσεβείας ἡμῶν ὅρα δὲ δωκότων, τῆς δὲ δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδῶν γρηγορήσας, ἀλλ' οὐ πρὸς ἄλλῳ, οὐ πρὸς ὀσεβείᾳ ἡμῶν οἱ δὲ τοῖς φυλάξασθαι, μόνον ἐκ ἀδελφῶν φωνῆς πρὸς τῶν ἀμφικτυοῖς οὐδὲ μὲν τοῖς πᾶσι ἐγὼ γὰρ μάλλον πόλιν ἐώρηκα. ὑπὸ μὲν τῶν δὲ τῶν στωζομένων, ὑπὸ τῶν τῶν ῥητόρων ἐνίων ὀπλοκλήρον. ἐχέμεν ὅτι τῶν ὑψηλοῖς φανέν σημεῖον φυλάξασθαι, ἢ τῶν μυστῶν τελευτῆς, οὐ πρὸς τῶν ἀμυνιάδης μὲν πρὸς ἄλλῳ ὀσεβείᾳ, καὶ πέμπειν εἰς δελφοὺς ἐπεριστομένοις τὸν δὲ τῶν πρὸς πρὸς τῶν. δημοσθένους δὲ αὐτέλεγε, φιλιπποῖς ἐν τῶν πύλας φάσκων, ἀπαίδετος ὢν, καὶ δπολαύων καὶ ἐμπει-

πλάμενος τῆς διδασκαλίας ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ὀξεσίας. οὐ τὸ τελευτῶν ἀδύτων καὶ ἀκαλλεπῶν τῶν ἱερῶν ὀξεπέμψαι τοῖς στρατιώταις ὅτι τῶν πρὸς ἄλλῳ κίνδυνον, καὶ τοῖς πρὸς ἄλλῳ ἀπετόλμησε λέγειν ὅτι πρὸς τῶν φιλιπποῦ, οὐκ

ει δε τις αυτων τῶν στρατηγῶν ἀντιποι, κατὰ δουλοῦ μῦθος
 τοὺς ἀρχοντας, καὶ σωθεῖσιν μηδὲν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 δικασίαν ἐρη γράσειν τῶν βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον.
 πῶς γὰρ ὑμεῖς ἀγαθὰ ὑφ' ἐμῶν ἐφιδότῃ βήματιος πε-
 ποιθέντων, ἢ κατὰ τὸ στρατηγεῖον ἐκ τῶν στρατηγῶν, μισθοφορῶν
 δ' ἐν πόλει κενεῖς χωραὶς καὶ τὰ στρατωπικὰ χημά-
 τα κλέπτων, καὶ τοὺς μαρτύρους ξένους ἐμμεδίστας ἀμφισβύ-
 σι, πολλὰ δὲ χερσὶν ἐργαζομένου καὶ χετλιάζοντος ἐν τῷ ἐκ-
 κλισίαις ἐμοῦ, ποροσέμιξε φέρον, ἀπαρπαδέντων τῶν ξέ-
 νων, τὴν κίνδυνον ἀποδοσκούω τῇ πόλει, τί γὰρ ἀπὸ οὐδεὶς φι-
 λητων ἐν τοῖς τότε καθεστῶσι ὑμῶν, καὶ μὴ πρὸς
 τὸ πολιτικῶν δυνάμει, καὶ οὐδ' ἐν ἀμφισβησίᾳ πρὸς τοῖς
 ξένους ἀφελῶν σαδῶν, ἀδύνατος ἔστι ἐλλύων λαβῆν τι-
 λικῶν τῆς πληγῆς, καὶ χημῶν καὶ τῆς πικρῆς κακῶν αἰ-
 ποσ, ἡ γὰρ κινδυνος δημοσθενος, οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέ-
 δουκεν, ἀλλ' εἰ ἐμὴ χρυσὸν ἐσφάω, ἐσφάω δὲ οὐδὲν ἀγα-
 νακτεῖ οὐδ' ἔτι ἔτι αὐτῶν ἐκαστίον ὑμῶν κηρύττει, ἀλλ'
 ἀλλ' εἰ μὴ τῶν ἐλλύων ἐναντίον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀγα-
 ρακτεῖ, ἔσται ὡς ἐσκε πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας
 ἐπιλαβῶν, δημοσίας ἀπεργάζεσθαι συμφοράς, ἔστιν δὲ
 ἐν τῷ πρὸς φημένῶν μέγιστον ὅτι δὲ μὴ λέγειν, φιλίπ-
 που γὰρ κατὰ φρονέοντος τῶν ἐλλύων, οὐδ' ἀγνοῦντος, (καὶ
 γὰρ ἡ ἀσυνέτεια ἐστὶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡ-
 μετέροις, σμικρὰ μὲν εἰς ἀφελῶν, καὶ δὲ ταῦτα βουλο-
 μένους πωλεῖσθαι τὴν εἰρήνην, ἐκ ποροσέμιξος ἀποστέλλειν μέλ-
 λοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν πόλει φεβουμένων τὸν
 ὄπλον ἐκιδῶν, ἡ κίνδυνος, οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀσφάτευτος, λι-
 πῶν τὰ τῶν αὐτῶν ἐκαστίον, ἀλλ' ὁ φωνικός πόλεμος
 δικασίης γρηγορῶς ἀείμνησον παρὰ δέαν αὐτοῖς ἐπαμύνησε.
 τοῦτων ἡ ἐργασία οὐτως, ἀπὸ τῶν δημοσθενος καὶ τοῖς
 βουλαρχαῖς ὑποπίδουσαι μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιῆ-
 σαι, χρυσίον αὐτῶν ὡς φιλίππου λαβῶν, ἀβιω-
 τον ἡγεμονίαν, ἢ εἰ πνος ἐπολεμῶν τῆς δωροδοκίας,
 ἀπαπῆσθαι ἐν τῇ ἐκκλισίᾳ οὐδένος ἀπὸ τῶν λέγον-
 τος, οὐδ' ὡς δὲ ποιῆσθαι πρὸς φιλίππου εἰρήνην, οὐδ'
 ὡς οὐδὲ, ἀλλ' ὡς ὅτι τὸ κέρμα πρὸς τοῖς βουλαρχ-
 χαις ποροσέμιξος, ἀναφέρεται αὐτῶν τὰ μέρη τῶν λημῶ-
 των, ἡ δὲ μνηστὴ τῶν ἀδύων, ἡ δὲ ὡς ἐσκε ποροσέμιξος ἐνερ-
 γολαβῆν ἐργασίᾳ καὶ ἐπιποροσέμιξος δημοσθενος, ἢ μὴ εἰ-
 τις ἐρεῖ ὡς καὶ πρὸς φιλίππου εἰρήνην ποροσέμιξος, ἀ-
 πῶσθαι εἰς τὸ δεσποτικῶν ἐπιλαβῶν, τῶν τῶν ἀ-
 ποροσέμιξος τῶν κλεοφάντος πολιτικῶν, ὅς ἐστι τῶ
 πρὸς λακεδαιμονίους πόλεμος ὡς λέγεται, τῶν πόλιν
 ἀπῶσθαι, ὡς δὲ οὐ ποροσέμιξος αὐτῶν οἱ ἀρχόντες, ἐν τῷ
 πόλει, ἀλλὰ τῶν τοῖς στρατῶν τοῖς ὑμέτεροις ἀπὸ τῶν
 ὅς ἐστιν ἀπὸ τῶν βουλοσέμιξος πρὸς τῆς εἰρήνης ἐν τῶ
 τα παντάπασιν ἐκφρον ἐχθρῶν, καὶ παρελθῶν ὅτι τὸ βή-
 μα, ποροσέμιξος τῶν ἐλλύων τοῖς βουλαρχαῖς ἀπεκαλε-
 σε, καὶ γὰρ ἐστὶν ἡ φύσις, ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδὲ πορο-
 σέμιξος, πῶς περὶ ὑμῶν ποροσέμιξος εἰς θήβας, ἀπῶσθαι
 τῶν πόλεμος δὲ ὅσον ὅτι φιλίππου, ὑποκαχουδέντες δὲ
 εἰ ἐν θήβας ἀρχόντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀπῶσθαι ἐπὶ πορο-
 σέμιξος τῶν ἐλλύων ἀπὸ τῶν εἰρήνης ἀπῶσθαι, ὅτι
 ὅτι ποροσέμιξος ὡρμησαν ἐν τῶν πόλει καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπῶσθαι
 ὡς ἐστὶν ὅσον ὅτι ποροσέμιξος, οὐδὲ ἀπῶσθαι καὶ ἀπῶσθαι
 ῥήτων ὅσον τῶν ἐρεῖ, ἐκπέμψας ὅτι τὸν ποροσέμιξος κίν-
 δυνον, ἐπῶσθαι τοῖς δρακίταις ποροσέμιξος καὶ λεγοῖσθαι τῶν
 πόλει, ἀπῶσθαι ὅτι τὸν πόλεμον τῶν τετελεσμένων ἐκαστίον ἐκαστίον
 ποροσέμιξος τῶν ποροσέμιξος, ἀπῶσθαι ἀπῶσθαι ἀπῶσθαι, ποροσέμιξος
 τῶν ἐν τοῖς λόγοις πόλει, ἀπῶσθαι ἀπῶσθαι ἀπῶσθαι

A Quod si quis imperatorum ei refragaretur: ut oppri-
 meret magistratus, eosque consuetaceret, ne sibi
 contradicerent, dixit, se disceptationem suggestus
 contra praetorium velle instituere. vos enim a se de
 suggella pluribus affectos esse beneficiis, quam ab
 imperatoribus e praetorio. Iam cum vacua nomi-
 na inter peregrinos milites institueret, & militarem
 pecuniam furaretur, & decem illa millia peregrino-
 rum Amphissensibus mercede locaret: quamvis, me-
 multum obtestante, & in concionibus quiritante:
 peregrinis illis e medio sublatis, periculum conuer-
 tit in urbem imparatam. Quid enim putatis Philip-
 pum illis optasse temporibus? nonne, ut seorsim cu
 urbanis copiis, seorsim ad Amphissam, cum condu-
 cticio milite decertaret, & Graecos abiectis animis
 praeditos inuaderet post tantam cladem? Tantorum
 igitur malorum autor cum fuerit Demosthenes, im-
 punitate non est contentus: sed nisi etiam aurea co-
 rona ornatur, indignatur. nec satis habet, si cora vobis
 proclametur: sed nisi coram Graecis praedicetur,
 indignè fert. Ita nimirum fit, ut improbum ingenium
 magnam potestatem adeptum, publicas importet
 calamitates. Tertium, & inter superiora maximum
 est, quod dicturus sum. Nam cum Philippus Graecos
 non contemneret, nec ignoraret (neque enim fuit
 stupidus) se de omnibus fortunis in parua diecula
 parte certaturum, propterea que pacem facere vellet,
 & legatos missurus esset, atque magistratus qui The-
 bis erant, imminens periculum timeret: idque me-
 ritò. neque enim orator militiae rudis & ordinum de-
 fertor eos monuerat, sed Phocense bellum, quod decem
 annos durarat, immortale eis documentum dederat.
 Haec igitur cum se ita haberent, Demosthenes re ani-
 maduersa, suspicatus: Bœotiorum principes pacem seorsim
 esse facturos, auro sine se a Philippo accepto: &
 vitam sibi acerbam existimans, si largitionis alicuius
 expers esset, in concione exiit, nemine mortalium
 dicente pacem cum Philippo vel faciendam vel non
 faciendam esse (nam sua duntaxat opinione nitetur)
 quodam quasi praconio Bœotiorum principi-
 bus denunciatis, ut largitionum partem ad se refer-
 rent: obtestatus est Mineruam, quâ, ut apparet, Phi-
 dias eod fecit, ut Demosthenes ad ea quæstus au-
 cupia & periuria sua abuteretur: si quis diceret pacem
 cum Philippo esse faciendam, eum se capillis prehensum,
 omnino in carcerem esse abducturum: in quo
 Cleophontis ratione imitabatur: qui Laconico bello,
 ut fertur, rempublicam perdidit. Sed ut duces The-
 bani eum non curabant, sed milites vestros iam e-
 gressos reuocabant ut de pace deliberaretis: ibi de-
 mum omnino mente alienatus, consensu suggestu,
 Bœotiorum principes, Graecorum proditores appel-
 lauit: sedque decretum scripturum dixit, is qui aduersum ho-
 stem nunquam intuitus est, ut legatos Thebas mittere-
 tis, qui a Thebanis transitu peteret contra Philippum.
 Thebanorum igitur magistratus summo pudore af-
 fecti, ac veriti, ne reuera Graecorum proditores
 haberentur: & pacem repudiarunt, & ad bel-
 lum concitati sunt. Hoc loco fortium virorum
 facienda est mentio, quibus iste, inauspicatis & in-
 ominosis sacris ad periculum euidentis ablegatis, fu-
 gitivis & ordinum desertoribus pedibus monumē-
 to consensu, defunctorum virtutem celebrare non
 dubitauit. O tu, qui ad res magnas & graues om-
 nium mortalium es ineptissimus, ad oratio-
 nis autem confidentiam maximè admirandus.

Quod nō
 nus pax fac-
 ret obliuit.

Commisera-
 tio & in-
 dignatio.

statim iudicium ora intuens dicere audebis, te ob clades publicas esse coronandum? Quod si iste dixerit, vos feretis, vestraque memoria una cum defunctis morietur? Date hoc mihi, ut animis vestris exiguo tempore non in pratorio, sed in theatro sitis: putate videre vos progredi praconem, & proclamationem ex decreto futuram: cogitate vtrum putetis cognatos defunctorum plures lacrymas profuturos ob tragœdias & Heroicas calamitates, quæ postea in proscenium afferentur, an verò ob amentiam reipublicæ? Quis enim Græcus, aut saltem liberaliter institutus, non dolebit, cum in theatro vel illud, si nihil aliud recordabitur: eodem aliquando die, cum, uti nunc, tragœdiæ agenda essent, atque vrbs melius regeretur, & meliores gubernatores haberet: progressum praconem productisque pupillis, quorum patres in bello occubuerant, adolescentes armis ornasse, ac pulcherrimum illud praconium & ad virtutis adhortationem efficacissimum proclamasse. Hos adolescentes, quorum patres in bello fortiter mortem optinissent, a populo usque ad pubertatem esse educatos: nunc autem panopliis instructos, eosdem (quod felix faustumque sit) dimittere, ut suum quisque negotium agat, & ad principem in consessu locum inuitare? Tum igitur sic proclamavit: nunc aliter. Nam eo, qui pueris autor fuit orbitatis, producto, quid tandem dicet? aut quam vocem edet? Nam si ea recensuerit, quæ in ipso decreto mandata sunt, verum tamen dedecus non tacebitur: sed voci praconis reclamare videbitur: virum istum (sitamen iste vir est) coronari a populo Athenienli virtutis ergo, vitio sissimam ob fortitudinem, ignauium, & ordinum desertorem. Ne facite, per Iouem, cæterosque deos vos obtestor, Athenienses: ne trophæum de vobis ipsis in Bacchi orchestra statuite: neque populum coram Græcis amentia condemnate: neque commonefacite miseris Thebanos ingentium extremorum malorum, quos in exilium actos propter istum, vrbe recepistis: quorum fana & liberos & monumenta, corruptela Demosthenis & regium aurum perdidit. Sed quoniam corporibus non adfuitis, animis saltem calamitates eorum intuemini: & putate videre vos urbem capi, nauros everti, ædes incendi, matronas & pueros in seruitutem abstrahi: senes homines, senes mulieres serò dediscere libertatem, plorantes, supplicantes vobis: irascentes non vltoribus, sed harum calamitatum autoribus: mandantes, ne villo pacto Græciæ pestem coronetis: sed ut Genium etiam, & Fortunam, hominis istius comitem, caueatis. Cum nulla enim vrbe, cum nullo homine priuato, vnquam bene actum est, qui consiliis Demosthenis est usus. Non pudeat vos, Athenienses, cum in nautas Salaminem transportant homines, legem tuleritis, si quis eorum in traiectu nauum inuitus euerterit, ne ei deinceps nauiculariam facere liceat: ut ne quisquam temerè vitam Græcorum in discrimen adducat: si istum, qui Græciam & urbem nostram funditus evertit, denuò sinetis reipublicam

Pictura
Thebanarum calamitatum, & genius Demosthenis inausus.

4. Tempus quo aut nihil gesserit, & iis rebus quæ nunc sunt, aliquid dicam: illud vobis redigam in memoriam, quod Demosthenes non castrenses duntaxat ordines deseruit: sed etiam accepta vrbs nostræ tremit,

A ὅτι χειρήσειν ἐδεήσεσθε αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τέτατον πρὸς ὅσα λέγειν, ὡς δὴ σὲ ὅτι τὸ πόλεως συμφοραῖς τεφανέσθαι, εἰ δὲ ὅδ' ἔλεγε, ὑμεῖς ὑπομνῆτε, καὶ σὺ ἀποθανεῖν τοῖς τελευτήσασιν ὡς εἴποι καὶ ἡ ὑμετέρη μνήμη; Ἔνεσθε δὲ μοι μικρὸν χρόνον τὸ δεινοῖα μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, ἵνα νομίσατε ὄραν πρὸς ἰσότητα τὴν κήρυκα καὶ τὴν ἐν τῷ ψήφισματος ἀπόρριπτον μέλλουσαν γίνεσθαι, καὶ λογισάσθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῆς τελευτήσασιν πλείω δακρυα ἀφήσθαι ὅτι τὸ ξαλασπίδι καὶ τοῖς ἡρώκοις πάθει τοῖς μὲν ταῦτα ἐπεισίσθαι, ἢ ὅτι τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνητις γὰρ οὐκ ἀν' ἀλγήσειεν αἰθεροπος ἑλλῆν καὶ καὶ περὶ θεῶν ἐλδοσέρος, ἀναμνησθε ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκείνῳ γε εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταῖς τε περὶ τῆς ἡμέρας μελλόντων ὡσαύτως καὶ τῶν ξαλασπίδι γίνεσθαι, ὅτι ὀνομαίτο μάλλον ἢ πόλις καὶ βελτίοσι πρὸς αἰτίας ἐχρήτο, προσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ ἀδρασησάμενος τοῖς ὄφθαλμοῖς ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσαστες, νεανίοις πανοπλία κεκοσμημένους, ἐκίρυντε τὸ καλλίστον κήρυγμα καὶ πρὸς ἐπιπικατόν πρὸς ἀρετήν. Ὅτι τοῖς δὲ τοῖς νεανίοις ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ γυμναστικοί, μέχρι μὲν ἡβῆς ὁ δῆμος ἔφερον, νῦν ἡ κλοπῆσας, τῆς τῆς πανοπλίας ἀφίππον ἀγαθῆς τύχης ἐπέσθαι ὅτι ταῦτα αὐτῶν, καὶ κλεῖ εἰς φορεθῆσαν. Τότε μὲν ταῦτ' ἐκίρυντε, ἀλλ' ἐν νῦν, ἀλλὰ ἀδρασησάμενος τὸν τῆς ὄφθαλμοῖς τοῖς πᾶσι ἀίποι, τί ἄρα αἰεὶ ἢ τί φέρεται; γὰρ ἀν' αὐτὰ διεξίη ταῦτα ἐν τῷ ψήφισματος προσάγματος, ἀλλ' οὐ τὸ ἐν τῷ ἀληθείας ἀγορῆσιν οἰκισσεται; ἀλλὰ τὰναντία δόξει τῆς κήρυκος φωνῆς ἐπέσθαι. Ὅτι τὸν δὲ τὸν ἀδρα (εἰ δὲ καὶ ὅδ' ἀνὴρ) τεφανὸς ὁ δῆμος ὁ τῆς ἀθληαίων ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κἀμῖνον, ἀδραγαθίας ἕνεκα τὸν ἀνδρῶν καὶ λελοπτότα τῶν τάξων, καὶ πρὸς τὸ δῖος ἑ τῶν ἄλλων θεῶν ἰκετεύω ὑμᾶς, ὡς ἀθληαῖοι, μὴ τρέψον ἰσάτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῆς διουσου ὄρχησρα. μηδὲ αἰρεῖτε ἀδραγοῖας ἐναντίον τῆς ἑλλῶων τὸν δῆμον τῆς ἀθληαίων. μηδὲ ὑπομνήσασθε τῆς ἀπῆσιν ἑ ἀνικέστων κακῶν τοῖς λαλαπῶροις ἀθληαῖοις, οὓς φυγόντας δὲ τῆτον, ὑποδέσθε τῆς πόλεως ὧν ἱερά καὶ τῆνακαμ τᾶροις ἀπώλεσεν ἡ δημοσθένιος δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεχόμεσθε, ταῖς γε δεινοῖας ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τῆς συμφορας, καὶ νομίσατε ὄραν ἀλίσκομῆν τῶν πόλις, τειχῶν καὶ σιαφᾶς, ἐμπαρῆσεις οἰκίων, ἀγορῆσας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, προσβύτας ἀιδροφῶους, προσβύτας γυναικας, ὅψε μεταμνησάνοντας τῶν ἑλλῶων, κλαίοντας, ἰκετῶντας ὑμᾶς, ὁρῶντας ἑμῶν. Ὅτι τοῖς πᾶσι πᾶσι, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις. Ἐπισκίπτοντας μηδὲν τρέσσω τὸν τῆς ἑλλᾶδος ἀλπίστον τεφανοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τῶν τύχων τῶν συμφορολογουδῶσαν τῶν ἀνδρῶσιν φυλάξασθαι, οὐτε πόλις γὰρ οὐτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπὸ πᾶσι δημοσθένει συμβούλῳ χρυσάμενος. Ἰμᾶς δ' ὡς ἀθληαῖοι, οὐκ αἰσχυμῆσθε, εἰ ὅτι μὲν τοῖς πορθεμῆς τοῖς εἰς σαλαμίνα πορθεμῶντας νόμον ἔδεσθε, εἰάν τις αὐτῶν ἀκων ἐν τῶν πόρῳ πλοῖον ἀναξέψη, τούτω μὴ ἐξείνα πάλιν πορθεμῆ γυμῆσθαι ἵνα μηδεὶς ἀποχρῆσθαι εἰς τὰ τῆς ἑλλῶων σώματα τὸν δὲ τῶν ἑλλᾶδος καὶ τῶν πόλις ἀρδῶν ἀνατετραφῶτα, τῆτον εἰσάσθε πᾶσι

λιν ἀποδύσθαι τὰ κοινά. ἵνα δὲ ἔπω καὶ πρὸς τῆς τετάρτου κηρῶν καὶ τῆς νῦν κλοπῆσας πρὸς ἀδρασησάμενον πρὸς ἀδρασησάμενον ἐκείνῳ ὑμᾶς ὑπομνήσθαι βέλτομα, ὅτι δημοσθένιος οὐτ' ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξην ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τῷ πόλεωσ τελεῖται

ἤρην παροτρύνων ὑμῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἠργυρολόγησε κα-
ταγαρούσης ἢ αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀποροδοκίης σὺ-
τηρίας, τὴν μὲν παροτρύνων ἡρώδης ὑποβόσκον ἢ ἀθροῦσιν,
καὶ παλαιῶν ἠμειβῶν ἐπὶ τὸ βῆμα, εἰρήνοφύλακα ὑμῶν ἐ-
κέλευεν αὐτὸν χειροδόνειν. Ὑμεῖς ἢ καὶ μὲν τοὺς παροτρύνων
χρόνους, ἐπὶ τὰ ψήφισματα εἰσάτε τὸ δημοδικόν, ἐπὶ
τοῦτο δὲ ὄνομα, ἀλλὰ ναυσικλῆ τὸ παροτρύνων τε. νυνὶ
δὲ ἤδη καὶ σεφαιεῶς ἀξιοῦ ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε φιλιπ-
πος ἀλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὐτὸς τε-
ρατοῦ ἰδίου, ἰσθ' ἡμῶν ἰδρύσατο παυσανίαν, εἰς αἰτίαν δὲ
διαγελίων καὶ θυσίας τὴν βασιλῆα κατέστησεν. ἐπωνυμίαν
δὲ ἀλέξανδρον μὲν γὰρ τὴν ἐτίθειτο. ἀπετόλμα ἢ λέγειν ὡς
ἐκινήθησεν ἢ ἐκ μακεδονίας, ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἐφ' ἢ ἐπὶ
καὶ ἐπιτατοῦτα, καὶ τὰ ἀπλάχεια φυλάττοντα. καὶ τὸ
λέγειν ἐπὶ τὴν οὐκ ἐπιβάντων, ἀλλ' ἀκεβῶς εἰδώς, ὅτι ἀμειβῶν
ἔστιν ἢ ἀρτιπῶνα, αὐτὸς οὐκ ἔχων ἀμειβῶν. καὶ θεωρεῖν τὸν ἀ-
λέξανδρον ἐκ ἐκ τῆς ἀλέξανδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τ' ἐαυ-
τοῦ αἰσθησίας. ἤδη δὲ ἐψηφισμένων δευτέρων ἐπιπρα-
τεύειν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ τὰ νεανίσκου τοῦ παροτρύνων
παροτρύνωντος, εἰκότως, ἐπειδὴ καὶ δὴ θῆκας καὶ τὸ στρα-
τόπεδον, παροτρύνωντος ὑφ' ὑμῶν χειροδονηδύς, διαποδράς
ἐκ μέσου τ' ἐκισθηρόνος ἢ κεν ὑποσφάλας, οὐτ' ἐκ ἐπιβάντων,
ἔτ' ἐκ πολέμου χηρῶν ἐαυτὸν παρέχων, καὶ τὸ πᾶντων δει-
νότατον, ὑμεῖς μὲν τὰ πᾶν οὐ θεωροῦσθε, οὐδὲ εἰσάτε κρι-
θῆναι ἐκ τῶν Ἕλληνων στωικῶν. ὁδὸν δ' ὑμῶν νῦν
καροδεδόκων, εἰ περ ἀλλοτῆ ὅσον ἀλέγειν ὡς γὰρ φασι οἱ
καροδεδόκων καὶ οἱ παροτρύνωντες παροτρύνων ἀλέξανδρον, καὶ τὸ
παροτρύνων εἰκότως πιστεύειν ἔστι περ ἀριστῶν πλαταϊκός ὁ
τὸ ἀριστοβόλου τὸ φαρμακοπάλου ἡγός, εἰ περ ἀρα ἢ ὑμῶν
γνωσκῶν, οὐτὸς περὶ ὁ νεανίσκος, ἐτερόν τ' ὄψιν δεξάμενον
ἠγρόδρος, ὡκεσε πολὺ χρόνον ἐκ τῆς δημοδικῆς οἰκίας,
ὅτι ἢ παροτρύνων ἢ πάρα, ἀμειβόμενος ἢ αἰτία, καὶ τὸ παρο-
τρύνων οὐδαμῶς ὀφθαλμῶν ἐμοὶ λέγειν. ὁδὸν ὡς ἐγὼ ἀκούω
ἠγροδρόν, ὅς περ καὶ περὶ τὸ βεβαιώτως, τ' ἀλέξαν-
δρον ὑποσφάλας, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. δεξάμενον γὰρ ἡμῶν
ματὰ πέμψας δημοδικῆς ὡς ἀλέξανδρον, ἀδειάσθη
δύστη καὶ δεξάμενος, καὶ πολλὰ κολακίαν πεποι-
ται. ἐκείνῳ ἢ θεωροῦσθε ὡς ὁμοίῳ ὅτι τὸ παροτρύνων τῆ
αἰτίᾳ εἰ γὰρ πᾶν τὸ παροτρύνων δημοδικῆς καὶ πολεμικῶς
ἐγὼ, ὡς περ καὶ φασι παροτρύνων τὸν ἀλέξανδρον, ἔεις αὐτὸν
καρῶν καὶ ἄλλοις παροτρύνων ἰσθ' ἡμῶν, ὃν οὐδὲν φαίνεται νε-
χηρῶν, εἰς μὲν ὁ παροτρύνων, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαι
καρῶν καὶ ἀλέξανδρος, ἀπαρῶν δὲ ὡν αὐτὸν τῆς ἰδίων
ὄντων, εἰς τ' ἀσίαν διέβη, ἠκμαζε δὲ ὁ τῆς περὶ βασι-
λῆος καὶ ναυσικλῆς χηρῶν καὶ τῆς στρατῶν, ἀσμῶν δὲ αὐ-
τῶν εἰς τὸ κοινὸν συμμάχων παροτρύνων δεξάμενος δεξάμενος ὅτι
παροτρύνων αὐτὸν κινδύνοις. εἰπάς περ ἐπὶ ταῦτα λόγον
δημοδικῆς, ἢ ἐγραψάς περ ψήφισμα, βύβλει σε δὲ ὁ φοβη-
θῆναι καὶ χηρῶν αὐτὸν ἐαυτὸν ἔστω (καὶ τοὶ ῥητορικῶν
δύστη δημοδικῆς καρῶν ἐκ ἀπαιθῆναι) ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶ-
σθ' ἡ δυνάμει δαρῆος κατεβεβήκει, ὁ δὲ ἀλέξανδρος
ἢ ἀπαιθῆναι ἐκ κιλικίας πᾶν τὸν ἐκ δὴ ὡς ἐφίεδα σὺ,
αὐτῶν μάλα δὲ ἠμελλεν, ὡς καὶ ὁ παροτρύνων σου λόγος, συμ-
παροτρύνων δὲ ὑπο τ' περὶ κίης ἴσως, τὴν ἢ σὴν ἀσπίαν ἢ
πᾶν οὐκ ἐχωρεῖ, καὶ τὰς ὁπλοδίας αὐτὸν δεξάμενος ἐκ τῆς
δυνατοῦν παροτρύνων, ὅτι δεκνύων ποῖ τὸ ἐμὸν παροτρύνων,
αὐτῶν ἐπιπληγῶν καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χηρῶν ἐποκαλῶν, καὶ κατεσφῆλαι φάσων, εἰ πᾶν σῶμα συμβήσεται
ἀλέξανδρον, οὐδὲ ἐκ ταῦτα ἐπαρῶν ἐβδὴν, ἀλλ' οἷς περ καρῶν ἀπεβάλλα καλλίω. Ὑπερβᾶς τοῖνυν ἀπαντὰ ταῦ-
τα, ὑπο τ' ἰνὴ καρῶν ἐκείνων λέγειν. λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχη καὶ διεφθῆσαν τὴν ὅτι κέρραλον

A à Græcis pecuniam exegit. Cum autem inperata
salus eū in urbem reduxisset: primis temporibus tre-
mebundus homo fuit & semimortuus suggestu cō-
scēso, se pacis custodē à vobis creari iussit: vos verò,
cum primis tēporibus ne decreta quidem passī fue-
ritis nomine Demosthenis inscribi: sed Nausicli id
mādaueritis: iste nūc etiam coronari se postulabit?
Post obitum porrò Philippi, & principatum ab A-
lexandro susceptum, rursus præstigiator iste & sa-
cella Pausaniæ extruxit, & senatū in crimen latitiæ
& sacrificiorū ob bonū nunciū, cōiecit: & Alexan-
dro, Margitæ cognomentum dedit: atque etiam di-
cere ausus fuit, eū è Macedonia se non cōmoturū ef-
se: sed satis habere, si Pella deambulare liceat, & vi-
tam conservare: eaque se dicere affirmabat, non cō-
iecturis adductum, sed certa cognitione instructū.
Virtutem. n. sanguine venale esse, cum ipse sangui-
nem nō habeat: & Alexandrū iudicet, non ex Alexā-
dri ingenio, sed ex suapte ignavia. Cum verò Thessa-
li iam decreuissent, contra vestram urbem infestis
armis proficisci, & adolescens principiō nō iniuria
commotus esset: exercitū iā ad Thebas adducto, le-
gatus à vobis delectus, arrepta fuga è medio Cithæ-
rone reuersus est, nec in pace nec, in bello frugi ho-
mo. Et quod est omnium grauissimum, vos eum nō
deseruitis, nec in concilio Græcorum causam dice-
re passī estis: Iste autem vos nunc prodidit, si modò
vera sunt quæ dicuntur. Ut enim ait Paralij, & ij qui
legatione apud Alexandrum functi sunt (idque me-
rito creditur) est Aristio quidā Plataicus, Aristobu-
li Septaliarij filius: si quis fortè vestrum eū nouit. Is
adolescens aliquando cum forma longè aliis præsta-
ret, longo tempore in adibus Demosthenis habita-
uit. Quid autem apud eū vel fecerit, vel passus fue-
rit, in incerto est: neque res hæc honestè à me narra-
ri potest. Is igitur, ut ego audio, cum nesciretur quis
esset, & qualem vitam egisset, apud Alexandrum se
ita inlinuauit, ut nunc eius consuetudine vtatur. Per
hunc Demosthenes missas ad Alexandrum literis,
aliquid securitatis impetrauit, & multis blanditiis
partam reconciliationem. Inde autem spectate, ut
res cum crimine conueniat. Nam si reuera hic sen-
sisset Demosthenes, & hostis, ut ait, fuisset Alexan-
dri: tres ei pulcherrimæ fuerūt oblate occasiones:
quarum nulla eum esse vsū constat. Prima quidē
illa, cum Alexander non ita pridem suscepto princi-
patu, suis rebus nondum paratis, in Asiam traiecit:
& rex Persarum, classe, pecunia, pedestrib. copiis flo-
rens, vos libenter in communem societatem rece-
pisset, ob imminetia sibi discrimina. Habuisset tum
aliquā orationem Demosthenes, aut decretum ali-
quod scripsisset? Vis ponam, te & timuisse, & tuis vsū
fuisse moribus (quamuis oratorum timiditate rei pu-
blica tempora nō expectat) At postquā cū omnibus
copiis Darius descenderat, & Alexander in Cilicia
conclusus, omnium (ut tu dicebas) rerum penuria
laborabat: & statim, ut tua ferebat oratio, à Persico
equitatu conculcandus erat, quo quidem tempore
tuam insolentiam vrbs non capiebat, & tuas episto-
las, quas de dignis suspensas circumferebas, vultum
meum quibusdam ostendens, tanquam perculli &
desperantis, meque Auricornū appellabas, & corona-
tum iam esse dicebas, si quam cladem accepisset A-
lexander: ne tum quidem egisti quicquam. At quod
tempus optatius expectabas? His igitur præteritis
omnibus, de iis dicā quæ nūc sunt. Lacedæmonij &

similia
in dicitur
ab Alexandro
legatione
fuerit
Aristio
Plataicus
Aristobuli
Septaliarij
filius

Tres occa-
siones vici-
scendi Ale-
xandri, ne-
glectæ, &
manis arro-
gantia.

τυραννίδων τοῖς ὀνόμασι μύθοις κήποις Ἐγναίη γυναικί. Α
 πλοκαίαν μὲν νῆ δια καὶ χρυσίον ὅτι παρεργαζήν πολὺ, σὺ-
 δὴν ὃ τὸ γένος, ὅτι ἡς γίνοντο αὐτῶν θυγατέρες δύο, αἱ δὲ κεί-
 νος δευρο μὲν πολλῶν χρημάτων ὀποσειλάς, στυώκισε τὴν
 μὲν ἔπεισαν ὅτι ἀπὸ δὴ ποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθαιόμα, τὴν
 ἢ ἔπεισαν ἔρημιε, παρὶ δὴν τοῖς ἄ πόλεως νόμοις, δημοσίου
 τῆς ὀπαμνιδίως, ὅτι ἡς ὑμῶν ὁ παρὲρ ἦν συκοφαντῆς γε-
 γνησθῆναι δημοσίου, ἐκέν δὴ μὲν τὴν πάππου τὴν πατρὸς μη-
 τῆς, πολέμιος αἰεὶ ἦν τῶν δήμων. θάνατον γὰρ αὐτῆς ἦν πορο-
 ρῶν κατέγνωτε. τὰ ἢ δὴ τὸν ἄ μὲν ὁ σὺ δὴς, βαρβαρος
 ἑλλήνων τῆ φωνῆ, ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ὀπηχαιός ἐστι.
 ὅτι ἢ τὴν καὶ ἡ μὲν ἔσαν διαίαν, τίς ἐστις ἐκ ἑπιμαρχου λο-
 γογράφος ἀνεφάνη, τὰ παρὲρ αἱ καὶ ἡ γαλάσσος παρὲρ μένος
 ἀπίστος ἢ καὶ ὅτι τῶν ἄ δὴς ἐστὶ, καὶ τοῖς λόγοις ἐκρέ-
 εσον τοῖς ἀντιδίκιοις ἀνεπήδησαν ὅτι τὸ ἐπὶ μα. πλείστον δ'
 ἐκ τὴν πόλεως εἰληφώς ἀργύριον, ἐλάττω παρὲρ ποίσα-
 το, νῦν μὲν τοῖς βασιλικῶν χρυσίον ὅτι πικέκλυε τὴν δαπά-
 νην αὐτῆ. ἐστὶ δὲ ἐστὶ ἡ δὴς ἡ γὰρ ἡ δὴς γὰρ ὅτι πῶ ποτὶ πλῆ-
 τος ἔσπε πονηρῆ παρὲρ γένητο, καὶ τὸ κεφάλαιον τὴν βίον οὐκ
 ἐκ τῆν ἰδίαν παρὲρ ὁδοῖ πορίζεται, ἀλλὰ ἐκ τῆν ὑμῶν παρὲρ
 κινδύων, ὅτι δὴ δὴν ὀνομασθῆναι καὶ λόγου δύναμιν, πῶς
 πῶς ὀνομασθῆναι λέγει, κακῶς βιώνω. οὐτὸ γὰρ κέρχη) Ἐ
 τῶν ἡμῶν σάματι καὶ παρὲρ ποίσα, ὅτι τὸ με μὴ βούλει ὅτι
 λέγει ὁ τούτω παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς γὰρ ποτε εἶδον μισθῆν-
 τας τοῖς τῶν πλοσιον αἰσθῆ λῖαν σα πῶς λέγει ἡ δὴς, ἐπὶ
 ἡ δὴς, τὴν συμβαίνει τῆ πόλεως, ὅτι μὲν λόγου καλοῖ, τὰ δὴ ἔργα
 φάλα, παρὲρ ὅτι ἀδρίαν βραχῆς μοι λέγει) λόγος, εἰ μὲν
 γὰρ ἡρνεῖτο μὴ δειλὸς ἐστὶ, ἢ ὑμῶν μὴ σωῆ δειτε αὐτῶν,
 δὴς ἡ δὴς ὅτι λόγος, ἀ μὲν παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ὅτι ὁ-
 μολογοῖ ὅτι τὴν ἐκ κλησίαις, καὶ ὑμῶν σωῖτε, λοιπὸν ὑπο-
 μνήσασθε τοῖς ὅτι τῶν κειμήλιος νόμοις. ὅ γὰρ ὅτι λων ὁ
 παλαιός νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅτι πημίσις ὅτι δὴν
 ἐν ἑρῶν τὴν ἀσπράτευτον καὶ τὸν λελοπῶτα τῶν τάξιν, καὶ τὴν
 δειλὸν ὀμοίως, αἰσὶ γὰρ Ἐ δειλίας γραφῆ καὶ τοῖ θανμά-
 σθαι ἀπὸ τῆς ὑμῶν, εἰ εἰσι σύσεως γραφῆ, εἰσὶ τῆς ἐνεκῆ, ἵνα
 ἡμῶν ἢ μὲν τῶν ἐκ τῆν νόμων ζήμιας φοβούμενος μὲν-
 ἴδον ἢ τοῖς πολεμίοις, ἀμείνων ἀγωνιστῆς ὑποτῆ παρὲρ ἡ δὴς
 ὑπαρχῆ, ὅτι μὲν τῶν νομοθέτης, τὸν ἀσπράτευτον, καὶ τὸν
 δειλὸν καὶ τὴν λιπῶν τῶν τάξιν, ἔξω τῆν παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς
 ἀγορῆς ἔξω ἡ δὴς, καὶ οὐκ ἔξω ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 τὰ ἡ δὴς τῶν δημοτελῆ. σὺ ἢ τὸν ἀσπράτευτον ἐκ τῆν νόμων
 κελούεις ἡ δὴς ἡ δὴς, καὶ τῶν σαυτῆ ἡ δὴς ἡ δὴς τὸν
 οὐ παρὲρ ἡ δὴς εἰς καλῆς τοῖς ἡ δὴς ἡ δὴς εἰς τῶν ὀρχή-
 σθαι, εἰς τὸ ἡ δὴς τῶν διονύσου τὴν τῶν ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 δεδακῶτα. ἵνα δὲ μὴ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 σθαι, ὅτι ἐκείνο μὲν ἡ δὴς, ὅταν φῆ δημοτικὸς ἐστὶ) δὴς ἡ δὴς
 αὐτῆ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὴν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν
 ἐστὶ, ἀλλὰ τίς ἐστὶν. ἐπὶ ἢ ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 ἡ δὴς ἡ δὴς ἐπὶ μὲν ἡ δὴς παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφ' ὁνοῖς τῶν τῶν δὴς ἡ δὴς καὶ τοῖς
 εἰ μὴ εἰδὸν μὲν ἡ δὴς ἡ δὴς οὐδ' οἱ πημῶν καὶ ἡ δὴς ἡ δὴς
 εἰσονται, οὐτὲ τὰ τῶν πόλεως παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 τῶν. τῶν μὲν γὰρ πονηρῶν οὐ μὴ ποτε βελτίους ποιήσετε.
 τοῖς ἢ ἡ δὴς εἰς τῶν ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 δ' ἀλλοτῆ λέγω, μετὰ τῶν νῦν οἶμαι σημεῖα δειξῆν ὑμῶν.
 εἰ γὰρ τῶν ὑμῶν ἐροῖσθε, πότερον ὑμῶν ἐκ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 ἡ πόλιν ἐστὶ ὅτι τῶν νῦν καμῶν ἢ ὅτι τῶν παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς
 πάντες, ἀ ὀμολογήσατε ὅτι τῶν παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς ἡ δὴς
 ἡμῶν ἢ πολλῶν κατὰ δὴς ἡ δὴς. δὴς ἡ δὴς καὶ ἡ δὴς ἡ δὴς
 καὶ κηρύματα καὶ στήσεις ἐκ παρὲρ ἡ δὴς ἡ δὴς, πότερον

dicio se non stitisset. Bosphorum profectus, atque
 ibi dono à Tyrannis prædio accepto qui Horti ap-
 lantur, vxoré duxit, locupletem illam quidem, & au-
 ri multum afferentem, sed genere Scythicam: è qua
 ei natæ sunt filia: duæ: quas ille cum grandi pecunia
 huc missas, collocavit alterâ nescio cui (ne multorû
 odia suscipiam? alterâ duxit, despectis nostræ ciuita-
 tis legibus, Demosthenes Pæamiensis: è qua vobis im-
 portunus iste calumniator Demosthenes natus est.
 Quod igitur ad aucteritatem maternâ attinet: hostis erit po-
 puli. nâ maiores eius capitibus cõdénastis, quod ad ma-
 ternum, Scythia, Barbarus Græca lingua vtens: vnde
 etiâ improbitate nostrâ regioné non refert. In quo-
 tidiana porrò vita, quis est? è Trierarcho scriptor
 nobis orationû exitit, patrimonio turpiter amisso.
 Cum aut in eo quoque perfidia eius deprehensa ef-
 fet, quod orationes aduersariis enûciaret: ad fugge-
 stum prouolauit. Maxima porrò pecunia ex pecula-
 tu accepta, parum admodum conseruauit. Nunc ta-
 men aurum regium sumptus eius obruit: quanquam
 ne id quidem satis est. Nullæ enim vnquam diuitiæ
 mores improbos expleuerunt. Iam quod caput est,
 vitam non è suis redditibus sustentat, sed è veitris pe-
 riculis. Quod porrò ad benevolentiam & orationis
 facultatem attinet, qualis eius est natura: talis, vt ap-
 tè dicat, malè viuat. Sic enim suam corp' tractauit,
 sic in procreatione liberûm se gessit, vt ego dicere
 nolim, quæ ab eo acta sunt. Nam eos aliquando
 incurrisse odiû vidi, qui aliorum probra nimis per-
 spicue recitarunt. Postea quid reipublica inde con-
 sequitur? Orationes vt bonæ sint: actiones verò ma-
 læ. Breuis adhuc de fortitudine mihi restat oratio.
 Nam si se negaret esse timidum, aut vos nesciretis:
 longiore commemoratione fuisset opus. Quando
 autem & ipse confitetur in cõcionibus, & vos estis
 conscij: reliquum est, vt leges ea de re latas in me-
 moriam vobis reuocem. Solon antiquus ille legisla-
 tor, eadem pœna dignum iudicauit eum qui nõ mi-
 litasset, & qui ordines deseruisset, & hominem ti-
 midum. Nam & timiditatis actiones sunt: quamuis
 mirum alicui vestrûm videri queat, aliquas esse in
 naturam actiones. Sunt, qua gratia? vt quisque no-
 strûm pœnas legibus constitutas magis quàm ho-
 stes metuens, fortius pro patria propugnet. Itaque
 legislator emanforem timidum, & desertorem sep-
 tis arcet fori iustralibus, & coronari verat, & fana
 publica ingredi. Tu verò cum coronari iubes, quæ
 coronari leges veterunt: tuoque decreto, quem nõ
 decet, in actione Tragediarum in Orchestra vocas,
 in Bacchi fanum, qui fana prodidit. Ne verò vos à
 proposito abducam, illud memineritis: cum se po-
 pularè esse dicet, spectate non orationè eius, sed vi-
 tam: & considerate, nõ qualè se esse profiteatur, sed
 qui sit. Sed quia coronari & munerû feci mentionè
 dum adhuc recordor, prædico vobis, Athenienses: ni-
 si profusas istas donationes, & temerè dari solitas
 coronas sustuleritis: nec ij qui honorantur gratiam
 vobis habebunt, nec reipublicæ status corrigetur.
 Neque enim malos meliores reddetis: & bonos ad
 summam desperationem adigetis. Quod verè à me
 dici, magnis me vobis argumentis declaraturû esse
 puto. Nâ si quis vos roget, vtrum vobis vrbs maio-
 re nunc florere gloria videatur, an ætate maiorû no-
 strorum? omnes ætate maiorum magis eam floruis-
 se dicunt. Iam viri porrò præstantiores tuncme fue-
 rint, an nûc sint? Tû quidè excellentes, nûc deterio-
 res. Iam donationes coronæ, præconia, victus in Cu-

Digressio
 in reprehensionem ho-
 norû, qui
 temerè de-
 cernuntur.

Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ λυορέας.
 Ἐσι περ τὸ ἴδιον στρατηγῶν ὄνομα, οὐδαμῶς, ἀλλὰ τὸ ἴδιον δὴ
 μὲν προσέειπεν ἐν τῇ δεικνύσῃ, εἰς τὴν ἴδιον παρὰ τὴν
 ἀπάντων γὰρ ὑμῖν ἴδιον καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα, ἐν
 τῇ ἀγορᾷ ἀνάκει. τί ἐν ὅσῃ, ἀδελφάται, ὁ ἐγὼ λέγων, ἐν
 ταῦτα ἢ ἐν μύραδωνι μάχῃ γέγραπται. τίς ἐν αὐτῷ στρατη
 γῶν, ἢ ἐν ἑσπέρῃ ἀπάντες ἀποκρίνασθε αὐτῷ, ὅτι
 κλητὰς, οὐκ ἔστι δὲ πηγεγραπται. πῶς ἐκ ἡπίσε τ' ἑτα
 ρεῖαι ταύτην ἤπισεν, ἀλλ' ὁ δῆμος ἐκέλευεν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ
 ἀνάγκητος συνεχάρησεν αὐτῷ ἀεὶ τῶν γραφῶν ὡς ἀ
 κλητῶν τοῖς στρατιωταῖς. ἐν τίνων τῶν κηφῶν ὡς τὸ ἐ
 λυθῆεν ὡς ἐδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ φυλῆς φέροντα τὸν
 δῆμον καταγαγόντων, ἔστιν ἰδεῖν. αὐτὸς γὰρ τὸ τὸ ψήφισμα
 γράφεται, καὶ νικητὰς ἀρχῆος ὁ ἐκ κοίτης, εἰς τὴν καταγα
 γόντων τὸ δῆμον. ἔγραψε δὲ ἑσπέρῃ μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν
 ἑκατὸν δραχμῶν, ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ τὰ ὅσα ἐ
 λατῶν ἢ δέκα δραχμῶν κατ' ἀνδρα ἔχασον. ἔπειτα κε
 λυθεῖσαν ἐπὶ τῶν ἀλλῶν ἐπὶ τῶν ἀλλῶν αὐτῶν ἔχασον, ἀλλ' οὐ
 χρυσῶν. τότε μὲν γὰρ ὡς τὸ ἑταλλῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν. νυνὶ δὲ
 καὶ ὁ χρυσὸς καταπεφρονῆται, καὶ ἐδὲ τὸ εἰρηὶ ὡς ἀπὸ κα
 λυθεῖ, ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ βελλῶν σκελετῶν ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ
 φυλῆς ἐπολιόρμηθησαν ὅτι λακεδαίμονιοι καὶ οἱ ἑταλλῶν
 τα ὡς ἐδοτε τοῖς καταλαβούσι φυλλῶν, οὐχ ὅσοι τῶν
 τῶν ἐπιπέπον ἐν χερσὶν αὐτῶν πολέμου ὅπλων. ὅτι δὲ
 ἀληθῶς λέγω ἀναγνώστα ὑμῖν τὸ ψήφισμα.

Ψήφισμα περὶ δωρεῶν τοῖς ἀπὸ φυλῆς.
 Παρανομοῦν καὶ ὁ γέγραφε κτιστῶν δὴμοσθίνων τῶν ἴδιον
 μεγίστων καμῶν αἰτίῳ. Ψήφισμα.
 Τούτω τῶν ψήφισματι (ἔγραψε) ἢ ἴδιον καταγαγόντων
 τὸν δῆμον δωρεὰ εἰς τὴν ἑκατὸν δραχμῶν, οὐκ αἰσθῶς εἰ
 ἐκείνοι καὶ ἀξία ἐπιμήθησαν, ὅτι ἀνάξιος ὢν σεφάνῃ.
 καὶ τοὶ πυνθάνομαι γὰρ αὐτῶν μέλλειν λέγειν ὡς ἐδικαί
 ποιῶν ὡς ἀβάλλαν αὐτῶν τῶν ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων. οὐδὲ γὰρ
 φιλάμωνα φέρεται τὸν οὐλύμπιασιν σεφάνῃ τῶν νικη
 τῶν ὡς ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐκείνων πύκτων, ἀλλὰ τοῖς
 κατ' ἑαυτὸν ἀγωνιστῶν, ὡς ἀπὸ τῶν ἀγνοουμένων, ὅτι τοῖς
 μὲν πύκτων ὅτι ὁ ἀγὼν ὡς ἀπὸ ἀλλήλοισι, τοῖς δὲ ἀξίῳ
 σεφάνῃ, ὡς ἀπὸ τῆν ἀρετῆν ἢ ἢ ἐνεκα σεφάνῃ.
 δὲ γὰρ τὸ κηρυχῶν ἀφ' οὗ δὲ ἐπὶ τὴν ἀναθήρσιν ἐν τῶν δεῖ
 ῶν ποιῆται ὡς ἀπὸ τῶν ἑλλῶν, μὴ οὐκ ἔστιν ὡς παται
 κίονος ἀμεινον τεπολίτευσιν διεξίδη, ἀλλ' ἐφικόμενος δ'
 ἀνδραγαθίας, οὐτῶν τῶν χεῖρας τὸν δῆμον ἀπάγει. ἵνα
 ἢ μηδὲ πλαιῶν ὑμῶν ἀπὸ τῶν ὑποθέσεως, ἀναγνώστα
 ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ὅτι γράμμα ὁ ὅτι γέγραπται τοῖς
 ἀπὸ φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγόντων.

Ἐπιγράμμα.
 Τοῖς δὲ ἀρετῆς ἐνεκα σεφάνῃ εἰς γέγραψε παλαιῶν.
 δῆμος ἀδελφάτων. οἱ ποτε τοῖς ἀδελφοῖς
 Θεομοῖς ἀρξάντας ὡς ἀπὸ τῶν πόλεως κατὰ παύειν.
 Ἡρξαν κίνδυνον στόμασιν ἀράμδρον.
 Ὅτι τοῖς ὡς ἀπὸ τῶν νόμοις ἀρξάντας κατέλυσαν, δὲ τῶν
 τῶν αὐτοῖς φησὶν ὁ ποιητῆς πικρῶν. ἐναυλον γὰρ ὡς ἐ
 πὶ τῶν πᾶσιν, ὅτι τῶν καὶ αὐτῶν ὁ δῆμος κατέλυθη, ἐπειδὴ
 τῶν τῶν γραφῶν ἴδιον ὡς ἀπὸ τῶν ἀνείλων. καὶ γὰρ τῶν
 ἐγὼ τῶν πατρῶος τῶν ἐμαυτῶν ἐπιτυθάνομιον, ὅς ἐστι βιοῖς
 ἐπιπέποντα καὶ πάντες ἐτελοῦσθαι, ἀπάντων μεταγῶν ἴδιον
 πῶν τῶν πόλει, ὅς πολλὰς ὡς ἐμὲ διεξήει ὅτι γο
 λῆς. ἐπὶ γὰρ ὅτι ἀρτίως κατέληλυθει ὁ δῆμος, εἰ τις εἰσῆει γράφῃ παρὰ τῶν
 τῶν ἐργῶν. γὰρ ἀνοσιώτορον ἀδρόσ ὡς ἀπὸ τῶν λέγοντος καὶ ὡς ἀπὸ τῶν
 τῶν ἀνοσιώτορον ἀδρόσ ὡς ἀπὸ τῶν λέγοντος καὶ ὡς ἀπὸ τῶν

A *Ut gerat iniuncta fortia bella manu.*
 Est nealicubi ducum nomen? Nusquam, sed populi,
 Animis igitur ad variam porticum accedite. Nam
 omnium egregiorum facinorum monumenta in fo
 ro cōsecrata sunt. Quid igitur illud est, quod ego di
 co Athenienses? Pugna Marathonica picta est. Quis i
 gitur dux fuit? Vos sic interrogati, diceretis omnes,
 Miltiadem fuisse. Illic autem non est adscriptus. Cur
 non petitur primum illud? petitur ille quidem, popu
 lus autem non dedit: sed nominis loco ei concessit, ut
 primus pingeretur, milites cohortans. Iam in aede
 matris Deum iuxta Curiam, quod iis primum de
 deritis, qui exultantem populum è Phyle reduxerunt,
 videre licet. Nam is qui decretum scripsit, atque ob
 tinuit, fuit Archinus Caeus vnus ex iis qui populū
 restituerunt. Scripsit autem primum, eis dandas esse
 ad rem diuinam & donaria M. drachmas: idque mi
 nus est quàm denæ drachmæ in viros singulos. Dein
 de ornari iubet sacrae oleæ corona eorum quemlibet
 non aurea. Tum enim oleagina corona erat præcio
 sa: nunc etiam aurea contemnitur. Ac ne hoc quidem
 temerè iubet fieri sed, ubi senatus accuratè conside
 rarit, qui eorū in Phyle obiecti fuerint: cum Lacedæ
 monij & XXX Tyranni eos qui Phylem occupant,
 inualissent: non qui ad Charoneam, hostibus ingruē
 tibus, ordines deseruerint.

Hac à me verè dicti, decreto recitato intelligetis.
 Decretum de iis qui Phylæ fuerunt.
 Illud etiam recita, quod Ctesipho scripsit in gratiam
 Demosthenis, summorum malorum auctoris.

Decretum.
 Hoc decreto deletur eorum primum, qui populū
 è Phyle reduxerunt. Hoc si honestum est: turpe illud
 fuit. Si illis honos est pro dignitate habitus: hic præ
 ter dignitatem coronâ ornatur. Enimvero dictum
 eum audio, me non rectè facere, qui facta maiorum
 cum eo comparem. Negabit enim Philamonem pug
 ilem, Olympiæ, coronatum esse, deuicto Glaucō,
 veteri illo pugile: sed iis, qui eius ætate cum ipso de
 certarint. Quasi verò nos ignoremus, pugilibus inter
 sese certamen esse: iis verò qui se coronari postulant
 cum ipsa virtute, ob quam coronantur? Nec in. men
 turi oportet præconem, cum aliquid in theatro apud
 Græcos proclamat. Noli igitur commemorare, te in
 regenda republica Patæcione fuisse meliorem: sed v
 bi virtutis compos fueris, sic deum gratiam à popu
 lo repete. Ne autem vos à re proposita abducam: re
 citabit vobis scriba inscriptionem, qua ornati sunt,
 qui populū è Phyle reduxerunt.

Inscriptio:
 Antica gens, primos cui Tellus attulit ortus,
 Hosce coronarum iussit honore colis,
 Qui primi diris, contempta morte, tyrannis
 Enerfis, patrium restituerunt decus.

Quod eos qui contra leges imperarunt, euerterint,
 propterea eis ait poeta honorem esse habitum. Tum
 enim ea vox in omnium auribus quasi resonabat,
 tum oppressum esse populū, cum violatarum legū
 actiones aliquid sustulisset. Id enim ego à patre meo
 audiui, qui anno ætatis quinto & nonagesimo obiit,
 omnibus reipublicæ arum iis defunctus: qui sepe res
 illas mihi per ocium commemorabat. Aiebat e
 nim, cum populus recens reductus fuisset, si quis vio
 larum legum reus in iudicium venisset: par fuisset
 dictum & factum. Quid enim sceleratius est
 eo, qui aliquid contra leges dicit, aut facit? Ne
 que verò iudiceo modo, quo nunc, ut ille refe

Occupatio rectè à se allata est se exempla maiorum.

Exaggeratio: violatarum legū actione cōtineri libertatem populi: & reprehensio negligentiæ iudicium.

να βελώμεθα τὸ ἄρδον ἔ τὸ μὴ, τὸ κανόνα πρὸς φέρουμ
 ὡς δὲ γινώσκεις, ἔτα καὶ ἐν τῷ γραμματικῷ τῷ ὄρδον μὴ πα
 ραίει κανὸν τῶν δικῶν, τοῦτο τὸ στανίδιον καὶ τὸ ψήφισμα
 καὶ οἱ ὄρδον γραμματικοὶ νόμοι. ταῦτα συμφωνεῖν ἄλ
 λήλους ἐπιδείξας κατέβαινε καὶ τὴν δεισὴ δημοσθένει πα
 ρακαλεῖν. ὅταν ὁ ἄρδον δὴσας τῶν δικῶν ἄπολογίαν πα
 ρακαλεῖς κακῶς ἀνέθερον καὶ τεχνικῶν λόγων, κατέπειθε
 τὸ ἀρεσάσιν, βλαπτεῖς τὴν πόλιν, κατέλυεις τὴν δημοκρασίαν.
 τίς ἐν ἔσιν ἄπολοπι τῶν τοῖς τὸν λόγων, ἐγὼ ἐρεῖ, ἐπειδὴν
 πρὸς ἐλθὼν εἰ ταυτοῖ κησιφῶν διεξέλεθι πρὸς ὑμῶν τῶ
 ἔ δὴ τὸ στανιδίον ἀντιπρὸς οἰμοῖ, ἔπειτ' ἐν δὲ ξέρι
 βη καὶ μὴ ἄπολοπι τῶν ὑπομνήσαι αὐτῶν ἀντιπρὸς τὸ σα
 νίδιον λαβεῖν, καὶ τὴν νόμους τῶν ψήφισμα πρὸς ἀντιπρὸς
 ἐὰν ὁ μὴ πρὸς ἀπολοπι ὑμῶν ἀντιπρὸς, καὶ ὁ ὑμῶν οὐκ ἐνεῖ
 λεῖτ' ἀκρίβει, τὸ ὅτ' ἄρδον τῶν τῶν δικῶν ἄπολοπίας
 εἰσεκλήυατε ἀκροασομένοι, ἀλλὰ τῶν ἐδελοῦτων δικῶ
 ὡς ἄπολοπίας, ἐὰν ὁ ἄρδον δὴσας τῶν δικῶν ἄπολοπίας
 δημοσθένει ὄρδον κατὰ, καλίστα μὴ μὴ πρὸς δὲ ἔχεθε
 κακῶς ἀνέθερον οἰοῦμην ῥήματα τοῖς νόμοις ἀντιπρὸς
 σφ, μὴ ἐν ἀρτῇ τῶν ὑμῶν μὴ δὲ κατέλοζέσθε ὅς ἐσ
 ἐπανορέμενα κησιφῶν εἰ καλίστα δημοσθένει, πρὸς
 ἀντιπρὸς, καλίστα, καλίστα, καλίστα ὅτ' ὅτι στανὶ καλίστα, ὅτ'
 τοῖς νόμοις καλίστα, ὅτ' ὅτ' δημοκρασίαν καλίστα. ἐὰν δ' ἄ
 ρα ὑμῶν δόξη ἀντιπρὸς, ἀξιώσατε τὴν δημοσθένει τὸν αὐτῶ ἔ
 ὅπ' ἄπολοπίας ὅν πρὸς κατὰ κατὰ πρὸς κατὰ πρὸς. ἵνα
 ἔ ὑπομνήσαι ὑμῶν ἔ τ' ἴδιον βίον τῶν δημοσθένει πρὸς
 πρὸς διεξέλεθι, οὔτε τῶν δημοσθένει ἀδικημάτων οὔδε
 νός πρὸς ἐμὴν ἀντιπρὸς, ἀπὸ τῶν δὴσας καὶ πολλὰ ἔχον
 λέγειν, ἢ πῶς τῶν ἀντιπρὸς ἄπολοπίας, ἀλλὰ πρὸς μὴν
 τοῖς νόμοις ἀπὸ δὲ εἰς ἀπαρροδύοντας, μὴ ἐν ἀντιπρὸς τοῖς
 ὑπευθυνοῖς, ἐπειδὴ τὸ ῥήτορα ἐξήλεξα, κατὰ τὰ δημο
 σθένει ὑπευθυνοῖς ὄντα ἐφαρνοῦ, ἐδὲν πρὸς ἀντιπρὸς
 οὔδε πρὸς ἀντιπρὸς, ἐπειδὴν δὴ τὰς οὐδὲν ἀντιπρὸς, ἀλλὰ
 παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων κατὰ πρὸς ἀντιπρὸς, κατὰ
 ἴσομύθας πρὸς ταῦτα πρὸς ἀντιπρὸς εἶπον, ἀξίω καὶ ὑμῶν
 ἀντιπρὸς, δεύτερον δὲ ὑμῶν διεξέλεθι τοῖς πρὸς τῶ
 κησιφῶν νόμοις, ἐν οἷς δὲ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς τῶ ὑπο
 δημοσθένει μὴ κησιφῶν ἐξέω τῶ ἐκκλησίας, ὅτ'
 ῥήτορα ὄρδον τῶ γραμμῶν, ἐ τοῖς νόμοις μόνον ὄρδον, βέ
 βηκε, ἀλλὰ καὶ τῶ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς καὶ τὸν τόπον, κα
 λίστα ἐν τῶ ἐκκλησία, ἀλλὰ ἐν τῶ ἀντιπρὸς τῶ ἀντιπρὸς
 σταν γίνεσθαι, οὔδε ἐκκλησία ὄντων ἀντιπρὸς, ἀλλὰ μελ
 λόντων ἐκκλησίας εἰσεναί. ταῦτα δ' εἶπον κησιφῶν πρὸς
 τῶ ἴδιον εἶπον, τὰ ἔχοντα πρὸς τῶ δημοσθένει ἀδικημάτων
 λέγειν, ἔπειτ' ὅτ' ὅτ' δημοσθένει ἀξιώσατε ἄπολοπίας, κατὰ
 πρὸς τῶ ὑπευθυνοῖς νόμοις πρὸς τῶ πρὸς τῶ κησιφῶν
 μόνον δεύτερον, ἔχον τὸ μέγιστον λέγειν, ὡς οὔδε ἀξίος
 ὅτ' ὄρδον, ἐὰν δὲ ὑμῶν δὴσας τῶ συγχωρήσασθαι αὐτῶ πρὸς
 τῶ πρὸς τῶ ὄρδον, κατὰ πρὸς ἀντιπρὸς ὡς ὅτ' ὅτ' τῶ τελευ
 τῶ ἄπολοπίας λύσθαι τὸ ὄρδον, μὴ συγχωρήσασθαι, κατὰ
 ἀντιπρὸς ὅτ' ἀντιπρὸς τῶ ὄρδον, κατὰ πρὸς ἀντιπρὸς, κατὰ
 πρὸς βούλεται πρὸς τὸ ὄρδον ἄπολοπίας, ἀλλὰ ἐ
 δὴ ἔχον δικῶν εἶπον, ἐτέρον παρεμβολῆ πρὸς ἀντιπρὸς
 εἰς λυδίω ὑμῶν βούλεται τῶ κατὰ πρὸς εἰσεναί. ὡ
 πρὸς οὐ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀντιπρὸς ὄρδον τῶ πρὸς ἀντιπρὸς
 εἰ τῶ πρὸς πρὸς ἀλλήλους ἀντιπρὸς οἰοῦμην, ἔπειτ' ὅτ'
 ὑμῶν ὄρδον τῶ ὄρδον τῶ πρὸς ἀντιπρὸς, ἔπειτ' ὅτ' τῶ πρὸς
 αὐτῶ τῶ λόγων κατὰ πρὸς καὶ μὴ ἔπειτ' αὐτῶν ἐξέω τῶ ὄρδον
 πρὸς ἀντιπρὸς, εἰτε λαμβάνετε αὐτῶν εἰς τοῖς τῶ πρὸς ἀντιπρὸς
 λόγων, ἐ τῶ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς, ἐ τῶ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς, ἐ τῶ ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς

A quid nō sit, regulam adhibemus, qua dignoscatur: sic
 etiam in violatarum legum actionibus in promptu
 est regula æquitatis, tabella hæc, & decretum, & le
 ges quibus fraus facta est. Hæc ubi consentire inter
 se demonstraris, discedito. Et quid opus est te Demo
 sthenem aduocare? Si verò neglecta iusta defensio
 ne, hominem maleficum aduocas, & opifice orationum:
 fucum facis auditoribus, incommodas ciuitati, euer
 tis rempublicam. Quo autem pacto euer
 ti possint istiusmodi orationes, iam dicam. Postea
 quam huc progressus Ctesiphon, apud vos recensuerit
 illud compositum sibi exordium, in eoque commo
 ratus, se non defenderit: commonefacite eum in
 tumultu, vt hanc tabellam sumat, & leges cum decre
 to suo conferat. Quòd si vos audire se dissimulauerit:
 ne vos quidem eum audire velitis. Neque enim huic
 conuenistis, iniustas reorum excusationes audiri:
 sed eos qui iure se defendere volunt. Si verò neglecta
 ea defensione quæ æqua est, Demosthenem aduocari:
 rectissimum sanè fuerit, hominem maleficum non
 admittere, qui se leges verbis euersum putat: ne
 que illud in parte virtutis vestrum quisquam nume
 ret, ubi percontatus fuerit Ctesiphon, an Demosthe
 nem vocet, si primus exclamet, Voca, voca. Nam si
 vocas, contra te ipsum vocas, contra leges vocas, con
 tra rempublicam vocas. Quòd si vobis eum audire
 visum fuerit: postulate, vt Demosthenes eodem mo
 do se defendat, quo ego accusaui: sic ferè, vt vobis orationem
 meam in memoriam reuocem. Nec priuatam vitam Demosthenis prius recensui, neque publi
 corum criminum vllius mentionem prius feci, cum
 eorum magna mihi copia suppeteret, nisi omnium esse
 infantissimus. Sed primum leges protuli, quæ rationi
 bus nondum relatis quæquam coronari vetat. Deinde
 oratore conuicti, qui scripserit Demosthenem coronadū
 esse rationibus, nōdum relatis, sine vllō pretextu:
 nec appendice hac adiecta, Vbi rationes retulerit:
 sed prorsus & vos & leges despexerit, etiā cauillationes
 quæ cōtra hæc affereretur, exposui, quas vt vos quoque
 memoriæ cōmendetis oro. Secūdo loco vobis leges
 præconiorū recensui, in quibus apertè interdicitur,
 ne is qui à populo coronatur, extra concionera
 proclametur. Orator autem, quem reum feci, non leges
 tantum violauit, sed & tempus proclamationis, &
 locum, qui iubeat proclamationem non in concione,
 sed in theatro fieri: neque tum, cum in concione
 Athenienses conueniunt, sed cum Tragedi ingressuri
 sunt. His expositis, pauca de vita priuata dixi,
 maximam autem orationis partem in criminibus
 publicis consumo. Sic igitur à Demosthene etiam
 postulate, vt se defendat: ac primum de lege non
 relatarum rationum respondeat, & de lege præconiorum
 secundò. Tertio, id quod maximum est, dico: eum
 non dignum esse præmio. Quòd si vos orant, vt quem
 ipse vult ordinem orationis sibi concedatis: & pollicitus
 fuerit se in fine orationis crimen violatarum legum
 refutaturum: ne concedite, neque ignorete, hæc esse
 luctam, & elusionem iudicij. Neque enim deinceps
 de violatione legum responsurus est: sed cum nihil
 habeat iustæ excusationis, aliis rebus intericiendis,
 vos in accusationis obliuionem inducere studebit.
 Quæ admodum igitur in ludis gymnasticis videtis pu
 giles de litatu inter sese decertare: sic & vos totū diem
 pro republica & de ordine orationis cum eo pugna
 te: neque eum in iure contra legum violationem am
 bage agere: sed fixi atque immoti in auscultatione,
 coerete eum intra limites orationis, quæ ab ip
 sis auinet, & excusationes eius eloquentiæ cauere.

In Demosthenē ad uocatum.

Præscribitur Demostheni ordinē defensionis, & accusationis capitula connumerat.

Demosthe- nis praesti- gia, conui- cia, peri- sia, lachry- ma: & exa- gitatio & patroni & sui.

Qua igitur vobis euentura sint, si hoc modo auscul-
taueritis, æquum est me prædicere. Introducet enim
præstigiatorum, & crumenifecam, qui rempublicam
concidit. Is & facilius plorat quam alij rident: &
mortalium omnium est ad peierandum expeditissimus.
Neque verò mirabor, si conuersus, iis qui foris
circumstant, conuiciabitur: quos paucorum potentie
studiosos esse, ipsa veritate ita sit compertum, vt eo-
rum etiam numerus iniri possit, hos ad accusatoris
venisse subsellia: populares autem ad rei. Cum igitur
ista dixerit, contra seditiosa verba illud ei res-
pondete: Si tui similes fuissent, Demosthenes, qui
populum è Phyle redoxerunt: nunquam libertas fuisset
populo restituta. Nunc illi post magnas clades
rempublicam conseruarunt, pulcherrimo & erudi-
tissimo verbo usurpato: Non recordandum esse iniuriarum.
Tu autem exulceras omnia, & magis curas
in diem habendas orationes, quam salutem reipublicæ.
Cum autem homo periurus ob iurifurandi religionem
fidem haberi sibi postulat: illud ei respondere memento:
ei qui & saepe peieret, & subinde ob iurifurandum
apud eosdem sibi fidem haberi postulet, alterutrum
in esse oportere, quorum neutrum sit in Demosthene:
vt aut dij sint inanes: aut auditores non iidem.
De lacrymis porro, & contentione vocis, vbi vos
interrogarit: Quò confugiam Athenienses? Delete me è
republica: non est quò auolem: vicissim eum percontamini:
Populus verò Atheniensium, quò confugiat Demosthenes?
ad quò sociorum subsidium? ad quam pecuniam? quæ,
dum gereres reipublicam, populo munimenta comparasti?
Nam vt tibi ipsi consulueris, id quidem videmus: qui & vrbe
reliqueris, & non, vt videri vis, in Piræo habitas,
sed fugam ex vrbe spectas. Jam ignauia tua subsidia
comparasti aurum regium, & peculatu quaesitas opes.
De nique quorsum lachryma? quorsum vociferatio?
quorsum vocis contentio? Nonne reus est Ctesiphon
nonne causa æstimatione legibus definita est? Tua
verò neq; res familiaris agitur, neq; vita neq; dignitas.
Sed qua de re tacere laborat? de aureis coronis, & præconiis
in theatro legibus interdictis: quem oportebat, tametsi
populus per insaniam, aut status reipublicæ oblitus,
tam alieno tempore coronare voluisset, ipsum in
concionem progressum dicere: Athenienses, coronam
quidem accipio, sed tempus repudio, quo fit præconium.
Nec enim decet, ob quæ respublica & luxit, & comam
rasat, ob ea me coronari. Sed hæc scilicet vir diceret,
qui verè ex virtute vixisset: quæ verò tu dices, ea
verba sunt hominis impuri, qui virtutis odio contabescit.
Neque enim mehercule hoc quisquam vestrum
pertimescat, ne Demosthenes vir magnanimus, & re
militari præstans, præmiis fortitudinis frustratus,
se domum reuersus interficiat: qui vestram ad se
existimationem vsque adeò deridet, vt nefarium istud
caput, & reddendis rationibus obnoxium, quod iste
contra omnes leges coronari iussit, sexcentis incidere
rit, eiusque rei mercedes acceperit, vulneris cõsultò
inflicti actionibus institutis: vt pugnis ita casus sit,
vt existimè, eum vestigia pugnorum Midie adhuc
cõspicua circũferre. Nã homo iste non caput, sed
vestigal possidet. Iã de Ctesiphõte, decreti autore,
pauca dicã, vt vestri periculũ faciã, an nõ possitis
insignes nebulones, etiã si nemo præmonuerit,
dignoscere. Quod aut cõmune & iustũ est de
eorũ utroq; referri, id referã apud vos. Obambulãt
in foro, & veras de se habent

Αλλ' α' δὴ συμβήσεται ὑμῖν εἰὰ τὸν ἔσοπον ἢ ἀρόσση
ποιεῖσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἢ δὴ δυνάμος εἰμι παρὰ πῶν ἐπεισάσθαι
ἄνδρα κλαίει μὲν ῥᾶον ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ὅτι ποικίλ' ἔπει-
των παρχειρότατα αἰθερόπων. ἐκ αὐτῶν δ' αὖτ' αὐτῶν δὲ, ἐν
μέτ' ἀλλότ' ἄλλοις τοῖς ἐξω παρ' ἐπιπέδῳ λυγροῦσιν. φά-
σιον τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς ὑπ' αὐτῆς ἢ ἀληθείας διε-
θμημύοις ἢ κενὸν παρὸς τὸ τὴν κατηγόρησιν ἔμα. τοῖς δὲ δη-
μοτικοῖς παρὸς τὸ τὸ φόβοντος. ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, παρὸς
μὲν τοῖς σασιαστικοῖς λόγοις, ἐκείνο αὐτῶν ὑποβάλλεται,
ὅτι, ὡς δημόθιες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ δὲ τὸν οὐλῆς φόβον-
τα. τὸ δὲ μὲν καταγάρωντες, οὐκ αἰ ποτε δημοκρατία κα-
τέστη. νῦν δὲ ἐκείνοι μὲν μεγάλων κερδῶν συμβαίτων, ἰ-
σώσαν τὸ πόλιν, τὸ καλῶσιν ἐκ παρ' ἀείας ῥήμα φερέσθαι
μυροῖ, μὴ μνησικακίαν. σὺ δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μέλλον σοὶ
μῆλει τῆς αὐτῆς μέσθιν λόγων ἢ ἢ σαπυρίας τὸ πόλεως. ὅ-
ταν δ' ὀλιγοκροῖ, ἄν, εἰς τὸ δὲ τῆς ὀρκῶν πίστιν κατὰ φύσιν
μη, ἐκείνο δὲ πομπημῶν δὲ αὐτῶν ὅτι τὰ πολλὰ κινεῖ μὲν
ὀλιγοκροῖ, αἰεὶ δὲ παρὸς τοῖς αὐτοῖς μὲν ὀρκῶν ἀξίον πη-
σεύεσθαι, δὲ οὖν δῆθεν ὑπαρξῆσαι εἰδῆ, ὡς ἐδέσθαι ὅτι δη-
μοθῆναι ὑπαρξῶν, ἢ τοῖς θεοῖς κενός, ἢ τοῖς ἀνεργαῖς μὴ
τοῖς αὐτοῖς. παρὸς δὲ τῆς δειρῶν καὶ τὸ τόνου ἢ φωνῆς, ὅταν
ὑμῶς ἐπερῶν, ποὶ κατὰ φύσιν ἀδρῆς ἀθηνάμοι παρὰ
ἡσάτε με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἐστὶν ὅτι ἀναπῆσθαι ἀδύ-
ποβάλλεται αὐτῶν, ὃ δὲ δημῶς ὁ ἀθλιωτῶν ποὶ κατὰ φύσιν
δημόθιες; ἢ παρὸς ποῖαν συμμαχῶν παρὰ σπῆδον, παρὸς
ποῖα χρεῖματα; ἢ παρὰ ἀλλότ' ἄλλοις ὑπὸ τῆς δημοκρατίας
λίτυσαι; ἢ μὲν γὰρ ἐκ παρ' αὐτῆς βεβέλευσαι, ἀπαντες ὅσοι
μὲν, ἐκλιπῶν μὲν τὸ ἄστυ, οὐκ οἰκῆς, ὡς δοκεῖς, ἐν περὶ
εἰ ἀλλ' ὄλιγοκροῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδ' ἢ περὶ ὅσῳ τῆ
σαυτ' ἀναδρῆσαι τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια δα-
ροδομήματα. ἔλαος δὲ τὴν δὲ ἀκροῦσθαι ἢ κραιώνη, ἢ ὁ πῆ-
νος τῆς φωνῆς, οὐχ ὃ μὲν τὴν γραφῆν φέρον ὅτι κτησι-
φῶν; ἢ ἀγῶν οὐκ ἀπίμπτος; σὺ δὲ οὐτε παρὸς τῆς οὐσίας,
οὐτε παρὸς τῆς σάμματος, οὐτε παρὸς τῆς ὀλιγοκροῖας ἀγωνίζῃς.
ἀλλ' ὅτι παρὸς τῆς οὐσίας αὐτῶν ἢ σπουδῆς, παρὸς χρυσῶν σφρα-
γῶν καὶ κηρυμμάτων ἐκ τῆς ἀναδρῆσαι παρὰ τοῖς νόμοις, ἐν
χρῆμα εἰς ἑμῶν εἰς ὃ δὴμος ἢ τῆς κατὰ σπῆδον ὀλιγοκροῖ-
σμός, ὅτι τοιαύτης ἀκαρῆρας ἐβούλετο σφραγῶν, αὐτῶν
παρὰ δὲ οὐκ εἰς τὴν ἐκλιπῶν εἰπεῖν. ἀδρῆς δὲ ἡμῶν
μὲν σφραγῶν δέχομαι, τὸν δὲ κατὰ φύσιν δὲ δοκίμαζω ἐν τῷ
κῆρυγμα γινώσκαι. οὐ γὰρ εἰς ὅτι οἱς ἢ πόλις ἐπῆρθησεν καὶ
ἐκείσεσθαι, ὅτι τοῖς ἐμῶν σφραγῶν δὲ, ἀλλ' οἱμαὶ αὐτῶν
τα μὲν ἀν' εἰποι ἀνὴρ ὄντος βεβιωκῶς μετ' ἀρετῆς. ἢ δὲ σὺ
λέξεις, εἰποι ἀν' ἡσάσμα Ζηλοτυπῆν ἀρετῆς. ἢ γὰρ δημῶ
τῆς ἡσάσμα τὸ γὰρ ὑμῶν εἰς φόβησθαι, μὴ ὃ δὴμος
νῆς, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολέμια ἀγαθῶν, ὅσοι
τυγῶν τῆς ἀριστίων, οἱκα δὲ ἐπανελθῶν ἐκ τῆς ἀρετῆς,
ὃς ὅσοτον κατὰ γὰρ τὸ παρὸς ὑμῶς φιλοπῆρας, ὡς τῆ
μαρὰ κεφαλῶν ταύτῳ καὶ ὑπὸ δῆμων, μὴ ὅτι πα-
ρὰ πάντας τοῖς νόμοις γέγραφε σφραγῶσαι, κηρυκῆς κα-
τά τετμηκε. καὶ τούτων μισθοῖς εἰλησε, τερῶματος ἐκ
παινοῖας γραφῆς γραφομύοις, καὶ κατὰ κκοιδύλισμα, ὡς
πὲρ αὐτὸν οἱμαὶ τὰ τῆς κοιδύλων ἴσθη τῆς μειδίου ἔχει
ἐπὶ φανερῶν. ὃ γὰρ ἀνδρῶν οὐ κεφαλῶν, ἀλλὰ παρὸς
δὲν κῆρη. παρὸς δὲ κτησιφῶντος τῆς γράψατος τῶν γνῶ-
μῶν παρὰ βούλομαι εἰπεῖν. τὰ δὲ πολλὰ ὑπὸ βῆσο-
μῶν καὶ δῆμον κατ' ἀμφοτέρων αὐτὸν ἀπαγγέλλαι, παρὸς ὑμῶς τὰ ἔσο. παρὸς ἔρχονται τῶν ἀγῶν ἀληθείας κατ'
ἀλλήλων

μα. ἵνα καὶ πῶν ὑμῶν λάβω, εἰ δὲ ὡς τοῖς σφόδρα πονηροῖς, καὶ μὴ πῆς παρὸς τῆς ἀρετῆς ἀγαθῶν, ὃ δὲ ἐστὶν κο-
νον καὶ δῆμον κατ' ἀμφοτέρων αὐτὸν ἀπαγγέλλαι, παρὸς ὑμῶς τὰ ἔσο. παρὸς ἔρχονται τῶν ἀγῶν ἀληθείας κατ'
ἀλλήλων

quodnam tempus occultare possit? cum lege de trecentis navibus lata populo persuasisses, ut te curatorem classis constitueret: à me conuictus es de sexaginta quinque expeditarum navium trierarchis surreptis. quo tempore maiorem classis partem deleuisti, quam cum Athenienses Lacedæmonios & Polidem nauali ad Naxum prælio deuicerunt. Eas porro criminationes opposuisti, quod minus pœnas dares, ut in periculo esses, non tu qui deliqueras, sed ij qui te persequebantur: cum quidem tuis calumniis Alexandium & Philippum subinde admisceres, & quosdam obtare ciuitatis occasionibus quiritareris: quamuis ipse subinde præsentia euerteres, & futura vanis pollicitationibus ostentares. Sic tandem à me læsa maiestatis accusandus, effecisti, ut Anaxinus Orita comprehenderetur, qui Olympiadî merces coemebat: ac eundem virum tuapte manu excarnificasti, per decretum capitis abs te damnatum, apud quem Orei diuersari solitus es: cum quo in eadem mensa edisti, bibisti, libasti: cui dexteram porrexisti, amicitia & hospitio cum eo inito. Hunc igitur occidisti, & huius criminis à me coram omni populo conuictus, & hospitis occisor appellatus, impium facinus non negasti: sed id responsum dedisti, ob quod omnes & cines & hospites, qui astabant, exclamauerunt. dicebas enim, te necessitudinē reipublicæ pluris fecisse, quā mēsam hospitalē. Iam literas cōmēntitias, & exploratorum cōprehensiones, & quæstiones de criminibus terum nō factarū, quasi ego cū quibusdā res nouas molirer, taceo. Tamē, ut audio, me interrogaturus est, quis sit ille medicus, qui ægotantis, cū morbo laboret, nihil det cōsiliij: sed eo defuncto, ad exequias accedat, cuiusq. necessariis referat, quib' rationib' sanitatē recuperare potuisset. Te verò ipsū nō interrogas, quis talis sit magistrat' , qui populo adulari sciat: qui tēpora, quib. reipublica conseruari potuisset, viderit: qui homines cordatos suis calumniis in mediū cōsulere prohibeat: qui periculis fuga euitatis, ac repub. in ea mala cōiecta, quib. mederi nemo queat, se coronari postulet ob virtutē: cū boni quidē nihil egerit, sed omnium malorū fuerit autor: qui interroget eos, quos ob reip. rationē calūniis insectatus est iis tēporibus, cū copia salutis esset, cur nō obtulerit tibi quod minus delinqueret? Possint aut illi omnium postremo respondere: cū præliū superuenisset, nobis nō fuisse oculū pœnas de te sumēdi: sed legationes, p' incolumitate reip. fuisse obēdas. Postquā aut impunitate nō cōtētus, etiā p'nia tibi decerni postulas, & ciuitatē Græcorū derisui exponis: hic tibi obtiti accusatione instituta. Atq. ad eō Demosthenes, ut audio, ea q̄ nūc dicturus sū, iniquissimo animo ferēs, naturā meā Sirenib. cōparat. Nā ab illis nō deliniri auditores ait, sed interire: eāq. de cā nō ludari eorū Musicā. Proinde meā etiā dicēdi exercitationē atq. ingenium, ad audiētiū perniciē esse comparatū. Ego verò hāc orationē à nemine profus afferri cōtra me decere existimo. Nā turpe est, qui crimē infert, re ipsā nō posse demonstrare. Sed tamē, si id dicto necessariū fuisset: nō Demosthenē ea decuisset oratio, sed hominē imperatōrē, qui res magnas p' repub. gessisset, verba aut facere nō posset: ideo que aduersariorū miraretur ingenium: q' sciret, sibi deesse facultatē vllius à se editi facinoris cōmemorādi: accusatorē aut videret, ea etiā posse persuadere auditoribus quæ à se facta nō essent, quasi essent facta. Cū autem homo ex verbis cōpositus, isque acerbis & superua-

Anaxinus

Similitudo de me dico.

Caustillatio de Sirenibus.

εργον μη εχον οπιδειξαι ει δ' αυταγκαστον ρηθλωαι, ου δημοθενους αυ ο λογος, αλλ αυδρος στρατηγου, μεγαλα μιν τη πολει κατεργασεν, λεχον η αυωα τε, και την ην απεικων δε τ' το εζηλωκωτος ουσιν, οτα σιωοιδει εαυτω μιν ουδεν αν δεπαρεακ' δυναμω φρασαι, τον η κληροσεν ορα δυναμωρον, και τα μη παρεαγμωρα υφ' εαυτ' παρισταναι τοις ακουεσιν ως διωκηκεν. οταν δ' ες ονοματων συγκειμενος αυθεσπος ε τούτων πικρως

A τις αυ' αποκρυψαι χρονος διωαγ' αυ, οτε νομος εστισας
 περι τ' ην ξιακοσιων νεων. ε σαυτον πεισας αθηναιικε
 οπισατην ταξια τ' ναυτικοου, εζηληθησ ησ' εμει εξη
 κοντα, και πέντε νεων ταχυαιλουσων ξιμεαρχου υ
 φηρημ' ος, πλειον της πολεως ημω' αφανιζων ναυπη
 κων, η οτε αθηνωοι τιλω ενναξω, ναυμαχιασ λακεδαμν
 νιους και π' λην εβικησαν. ουτω η ταξια απησας ενεφρα
 ξας τας κ' σαυτ' ημωριασ, ωσε τον κινδυνον ε' μη σαι
 πα' αδιουσαν η, αλλα τοις επεξισοι. πολω μιν τ' αλε
 ξανδρον και φιλιππον εν ταξια δ' αβολαξιασ φερον, απω
 μιν ε' πιασ εμποδισεν τοις της πολεως καιροισ, αει το παρον
 λυμανηομωρος. το δε μελλον καταπαρδελ
 λομωρος. ουτω τε λ' οταμον εισαγ' ελλησδαμ μελλον υσ'
 εμει, την αλαξιν, συλληψι τ' αφερεσ κατασινδουσας, τ'
 και αρορασματα ολυμπιαδι αροραζοντοσ, η τον αυ τον
 αυδρα διεσβελωσασ τη σαυτ' χρει, ηρεψασ αυτοι σα
 νατω ζημιασασ, και οδρα τα αυτα εν αφρεσ και ηγεσ, και
 δαπο της αυ της φαπεξιασ εφραγεσ και επιασ η εσφασασ, η
 την διεξιασ ενεβαλεσ. αυδρα φικον και ε' ενον ποιουμωρος
 και τε τον απεκτεινασ, και περι τουτων εν απασα αση
 ναμοισ δε εληγηθεις υσ' εμω, και κληθεισ ξεσοκτωιοσ
 ου τε ασθημα ηρηστω, αλλ' απεκτεινεσ εφ' ω αυ εβουσθη
 ο δημοσ, ε' οσοι ξενοι περιεσασ αυ την οικουσιασ εση
 δα ηδ τοισ της πολεως αλασ περιπλειονοσ πηισαδαμ
 τ' ξενησ φαπεξιασ, οπισαλασ η σιγω φησδιεσ, και κα
 τασκόπων συλληψεις, και βασινοισ επ' απησας ασηνη
 τοισ, ως εμω μεταπινων εν τη πολει κω περ ε' εν βουλο
 μωρου. επεπιασ επερατασ με ως εγω πινδανομα μελ
 λη, τις αυ ειη τοιουτοσ ιαξοσ, οσ ησ τασ νοσ ε' η μεταξο
 μιν αυθενει η μηδεν συμβεβαλοισ, τελεσθησ αυτοσ η αυτε
 ελθων εισ τα' εννατα διεξιοι περισ τοις οικειοισ, α επι
 τηδευσασ, υγης αυ εχρηστω σαυτον δ' ουκ αυεσθησ, ησ
 αυ ειη δημοαγωγοσ τοις τοισ, οσ ησ τον μιν δημον διαπει
 σαμ διωαπο. τοις η καιροισ εν οισ λω σσζεαδξ την πολιν,
 δαποδοιτο, τοις δ' αυ φερονητασ καιλοισ διαβαλλωι συμ
 βεβαλοην, δαποδρασ δ' εν τ' κη δυνων η την πολιν αση
 κησιοισ καικοισ περιβαλων, αξιοισ σφαμουσ ε' επ' αφητη,
 αραδον μιν πεποιηκωσ μηδεν. παντων η τ' ην καιων απ
 ησος ηερονωσ επερατων η τοις σικοφαιτηθεντασ εν ησ
 πολιτειασ επ' κνηων τ' ην καιροισ οτα ενλω σσζεαδξ, δε
 η αυτοι ουκ ενωλυσασ εσαμ' τα ενω. δαπο κηροιντο η το
 πα' ιπων τησ οταμον, οη της μαχησ οπισαμωμωρος εν εχο
 λαξομωρ περι την σην ε' ην ημωριασ, αλλ' υσ' της σασ
 τηριασ τ' πολεωσ εφρεσ βλομωρ. επηδη η ουκ απηρη
 σοι δικην μη δεδωκεναι, αλλα η δαρεασ απησ, κατα
 γελασον εν τοις ελλησοι τ' πολιν πιαδ' εν ταυθ' ενεσιν η
 την γραφωσ απηνεγα. και ηη τοις θεοισ τοις ολυμποισ
 ως εγω πινδανομα δημοθενειλω λεξην, εφ' ω ην η μελ
 λω λεχην, ατανακτ' μελιστα, αφομοιοι ηδ με την φουσιν τ'
 σφρησιν ως εοικε. και ηδ υπ' κνηων κη κληειδαμ φησ
 τις απερωμωροισ, αλλ' οταπολλωσ, διοπερ ηκ ευδοκιμειν
 τ' τ' ερημηων μωσικην. η δη ε' τ' τ' εμων λοσων εμπη
 ρειαν. ε' τ' φουσιν με γεχρησθησ οπισ βαλα, τ' ακουστων. και
 τοι τ' λοσων τ' τοις ολωσ μιν εγω γε εδεν. αφεπην ηφειμα
 περι εμει λεχην. η ηδ απησας απηρον τον απηωμωρον εσπ
 ησ

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or continuation of the text.

καὶ ἀειρότων, ἐπιφύτα ἐπὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὰ ἔργα κα-
 ταφύγη; τίς αὖ ἀλάχοιτο; οὐ τὴν Γλαῦσαν ὡς περ τ' αὐ-
 λῶν ἐὰν περ ἀφελίτο λοιπὸν οὐδὲν ὄντι. θαυμάζω δ' ἔγω-
 γε ὑμῶν ἃ ἀθηναῖοι καὶ ζήτω πυθέσθαι, πρὸς τὴν ἀπο-
 βλέπειν δόξαν φησὶσθε τὴν γραφίαν. Πότερον ὡς τὸ
 ψήφισμα ὄντι ἐνομοῦν, ἀλλ' οὐδεμία πρότερον γνώμη
 ἀδανομωτέρα γελήσεται. ἀλλ' ὡς τὸ ψήφισμα γρα-
 φίας οὐκ ὀπιπιδείος ὄντι δίκλιν δουδαῖς, οὐκ ἄρα εἰσι
 παρ' ὑμῖν ὁ δύναι βίαι ἐπὶ τὸν ἀφῆσθε. ἐκείνο δ' ἔλυ-
 πησθ' εἰ πρὸς τὸν μὲν ἐπεπιπλάτο ἢ ὀργήσρα χρυσῶν
 σεραίων οἷς ὁ δῆμος ἐσεφαινοῦτο ὑπὸ τῶν ἑλλήνων ἐξ
 τῶν ξηνοῖς σεραίοις ταύτην δόξαν δέδοσθαι τὴν ἡμέραν ἐπὶ
 τῶν δημοσίων πολιτοματῶν ὑμεῖς μὲν ἀσεφαινοῦται
 καὶ ἀκίρκατοι γίνεσθαι ὅσοι ἢ κηρὸν ἤσθε; καὶ εἰ μὲν περ
 τῶν ἀγαθῶν ποιητῶν τῶν μὲν ταῦτα ἐπιφύοντων, ποιήσθη
 ἐν ξαγῶδι τὸν σεροῖτην ὑπὸ τῶν ἑλλήνων σεφαινοῦ-
 μένων. οὐδέ τις αὐτῶν ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν δουραὶς ἀ-
 ναδρον αὐτὸν εἶναι καὶ σφοφαίτην. αὐτὸ δ' ὅταν τὸν τοι-
 οῦτον ἀνθρώπον σεφαινοῦτε, οὐκ οἶδατε ἐν ταῖς τῶν ἡνίων
 δόξαις σείσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ ἐνδοξὰ
 καὶ λαμπρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀειπέδουσαν τῶν δῆμων, τὰ
 ἢ πατρῴα καὶ καταδεδεσθαι, εἰς τίς ῥήτορας τοῖς φαύ-
 λοις ἔφασκεν. κτισθῶν δ' ὑμῶν οἷετα δὲν ἀφελῶτα
 τὴν ἀδόξαι δὲ δημοσίων ἀφελῶτα τῶν δῆμων. καὶ
 φασὶν μὲν ὅτι καὶ εἶναι, καλῶς ποιῶντες.
 φησὶσθε ἢ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλείψεται,
 ὑπὸ δημοσίων δ' ὅτι πεπονθέναι, καὶ τὸ πάντων ἀτο-
 πώτα ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τίς μὲν τὰς τ' ἀ-
 ρων γραφαὶ ἀλισκομένων. ἀμύθη, δὲ αὐτοὶ μισθοῦ
 πολιτοματῶν σῶντε, σεφαινώσθε; καὶ τοῖς μὲν κει-
 τὰς τοῖς τῶν ἐν διουσίων, ἐὰν μὴ δικῶν τοῖς ἐγκυ-
 κλίαις χροῖς κείνωσι, ζημιῶσι. αὐτοὶ ἢ οὐ κυκλίαι χρο-
 ῶν κειται καθεσπῆτες, ἀλλὰ νόμων ἢ πολιτικῆς ἀρε-
 τῆς, τίς δουραὶς οὐ καὶ τίς νόμος, οὐδ' ὀλίγοι καὶ τίς ἀ-
 ξίους, ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν ἀμύθη δῶσθε; ἐπειτ' ἔξεισιν
 ἐπὶ τῶν δικαστηρίων οἱ τοῖς κειτῆς ἐαυτὸν μὲν ἀδανῶν πε-
 πονηκῶς, ἰχρὸν ἢ πὶν ῥήτορα. ἀπὸ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει
 δημοκρατίας ἐμὴν νόμον ἢ ψήφω βασιλεύει. ὅταν δ' ἐτέ-
 ρω ταῦτα ὄντα δῶ, καταλέλκεν αὐτὸς τὴν αὐτῆς δι-
 νασείαν. ἐπιφύ. ὁ μὲν ὄρκος ὅν ὁμομοκῶς δικάζει, συμ-
 πλοκοροῦσθαι αὐτῶν λυπεῖ. δὲ αὐτὸν γὰρ οἷμαι γέρονε τὸ
 ἀμάρτυμα. ἢ καὶ εἰς πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἀδελφὸς γελῶ-
 νη; ἢ γὰρ ψήφος ἀφανὴς φέρε;). δοκοῦ μὲν δ' ἔμοι γε ἃ
 ἀθλιώτοι, ἀμύθη, καὶ κατωρθοῦν, καὶ ὄντα κηρυ-
 νδῶν, εἰς τὴν πολιτείαν οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ
 τῶν ὑμῶν κερῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις πορεύεσθε τὰ τῆς
 δημοκρατίας ἰχρῶν, οὐκ ἐπαμῶ. ὅτι δ' οὐ γελήσεται
 φασὶν καὶ ἡμῶν ῥητόρων πονησθῶν ἄμα καὶ τυλημῶν,
 ὅτι τυλημῶν. πρὸς τὸν μὲν γὰρ τοιαύτας φύσας λῶν καὶ
 τὴν δημοσίων ἀφελῶν οὐκ ἔτελευσαν τὸν δῆμον. ἐ-
 χκαμὲ γὰρ κολακδοῦμοι, ἐπιφύ αὐτὸν οὐχ οἷς ἐφοβεῖτο,
 ἀλλ' οἷς ἐαυτὸν ἐνεχέριζε κατέλυσαν. σῆοι δ' καὶ αὐ-
 τοὶ τῶν ξηνοῖς ἐγγύοντο, καὶ πλείους ἢ χιλίους καὶ
 πεντακοσίους τῶν πολυτῶν ἀκρίτοις ἀπέκτεναν; πρὸς τὸν
 τὰς ἀπῆας ἀκούσασιν ἐφ' αἷς ἔμελλον δόξαν ἡσκειν. καὶ
 οὐδ' ὅτι τὰς ταφῆς καὶ ἐνφορῆς τῶν τελοῦσθαι ἀντων, εἰων τοῖς ποροσῆκοντας ὄντα γημέσθαι. οὐχ ὅφ' ὑμῖν αὐ-
 τοῖς ἐξῆς τοῖς πολιτοματῶν; οὐ ταπεινώσασιν τῶν πέμψετε τοῖς νῦν ἐπιφύοις; οὐ μέμνησθ' ὅτι οὐδ' εἰς πῶ-
 ποτε πρὸς τὸν ἐπίσθετο τῆ τῆ δῆμου καταλύσθαι, πρὶν αὐτῶν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰχρῶσθαι; ἢ δέως δ' αὐτῶν ἐγὼ γε,
 ἢ ἀθλιώτοι, ἀναλογοσῆμιλω ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, ὄντα ποίας δουρασίας ἀξιοῖ

A caneis tandem ad simplicitatem & res gestas confu-
 git: quis ferat? cui si quis linguam tanquam fistulis a-
 demerit, nulla deinceps eius futura sit utilitas. Ego
 verò miror Athenienses, & audire cupio, quæ res vos
 mouere queat, ut eum absoluatis. Virum, quod de
 cretum legibus est consentaneum? at nullū vnquam
 scitum legibus tam contrarium fuit. An quod decre-
 ti autor non dignus est qui pœnas det? at nulla apud
 vos actæ vitæ ratio habebitur, si istum absoluatis. An
 verò illud non est molestum, cum orchestra prius
 aureis coronis impleteretur, quibus populus à Græcis
 ornabatur: eò quod is dies hospitalibus coronis assi-
 gnatus erat: cum ex Demosthenis actis, vos quidem
 & coronis & præconiis careatis: ipsius autem nomen
 sit proclamandum? Quod si Tragicorum poetarum
 quispiam, qui postea ingreffuri sunt, Theritè in tra-
 gœdia faceret à Græcis coronari: nemo vestrum id
 præteretur: quòd Homerus eum ignauium calumnia-
 torem fuisse ait. Vos verò si talem hominem coro-
 neris: non putatis opinionibus Græcorum fore exi-
 bilandos? Nam patres vestri res illustres ac splèdidas
 ad populum autorem referebant: humiles verò & te-
 nues malis oratoribus tribuebant. Ctesipho autè exi-
 stimabat, ignominiam & à Demosthene remotam,
 & in populum à vobis esse conferendam. Affirmatis
 quidem fortunatos esse vos, quemadmodum estis be-
 nignitate Deū: an verò decerneris, vos & à fortuna
 deittutos, & à Demosthene beneficio affectos esse?
 & quod omnium absurdissimum est, in iisdem iudi-
 cis eos qui acceptorum munerum conuincuntur, i-
 gnominia notabitis: quem autem mercede admini-
 strare rempublicā ipsi scitis, eum corona donabitis?
 Ergo Bacchanalium iudices, nisi de cæteribus ordina-
 riis ritè iudicauerint, multatis: ipsi autem, qui non or-
 dinariorum cæterum iudices estis, sed legum & ciuilibus
 virtutis, præmia non secundum leges, nec paucis &
 dignis, sed per malas artes adeptis tribuetis? Ita fit, ut
 talis iudex è prætorio exeat, suis quidem opibus di-
 minutis, oratoris autem confirmatis. Nam homo ple-
 beius, in ciuitate libera, lege & suffragio regnat: quas
 res cum alteri concefferit: ipse principatū suum euer-
 tit. Deinde iurandū, quo adactus ius dicit, subinde
 comitās, eum afficit molestia: nimirū cum per illud,
 delictum sit admissum: gratia verò cui condonata sit,
 ignoretur. Nam suffragia occultè feruntur. Videmur
 autem Athenienses simul & fortunati esse: & teme-
 rarij: qui rempublicam parum sapienter administre-
 mus. Nam quòd his temporibus multis paucis firma-
 menta libertatis traditis: non laudo. Quòd verò no-
 stris temporibus oratorum & improborum & auda-
 cium prouētus nō est: eo nomine felices sumus. Nam
 olim quidē talia ingenia tulit respublica, quæ popu-
 lum facillimè oppresserunt: delectabatur enim affex-
 rationibus. Sic ab iis est euectus, non quos metuebat,
 sed quorū fidei se cōmittebat. eorū aliqui in triginta
 tyrannorū nomētū & ipsi venerunt, & amplius mille
 quingentos ciues indicta causa occiderunt, priusquā
 illi audissent crimina, ob quæ interituri erant: neque
 ad sepulturam & funera defunctorum cognatos ac-
 cedere passī fuerūt. Nō in vestra potestate cōtinebi-
 tis magistrat? nō humiles dimittetis eos, qui se nūc
 extulerūt? Non recordamini, neminē vnquā prius op-
 primēdo populo animū adieciisse, quā iudiciis potē-
 tior euasisset? Libētè aut corā vobis ego, Athenien-
 ses, rationē inirē cū decreti autore, ob quæ beneficia

Contem-
 ptio De-
 mosthe-
 nis, & de-
 hortatio
 iudicum
 ab absol-
 uendo.

ἢ ἱφικράτην, ἢ τιμοθέον, καὶ πυθῶν παρ' αὐτῶν δὲ πᾶσι
 δωρεὰς αὐτοῖς ἐδώσαν, καὶ τὰ εἰκόνας ἐποίησαν; ἀπαντες
 γὰρ ἄμα σοὶ ἀποκρινέιν. ὅτι χαβεία μὲν δὲ ἐπὶ νάξον
 ναυμαχίαν, ἱφικράτη δὲ ὅτι τὴν μέραν λακεδαιμονίων
 ἀπέκτανε. τιμοθέω δὲ δὲ τὸν περὶ πλεον τὸν εἰς κέρκυραν.
 καὶ ἄλλοις ὅν ἐλάσσω πολλά καὶ καλὰ καὶ τὸν πόλεμον
 ἔργα πέπραχται. δημοθέει δὲ εἰς τις ἐροῦντα δὲ πᾶσι
 οὐ δώσετε; ὅτι δωροδόκος, ὅτι δὲ φλόξ; ὅτι τὴν τάξιν ἐλίπε-
 οὐ πόπερον τῶν πηκιστέων. ἢ ὑμᾶς αὐτοῖς ἀπιώσετε, καὶ
 τοῖς ἄλλοις ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας, οἷς νομίζεθ
 ὅτι ἄν ἡλιόζοντας, εἰς δὲ σφραγισθέντες. καὶ γὰρ αὐτὸ εἶπ
 ὁρᾶν ἡλιόζοντας, εἰς δὲ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν
 δὲ φρόν, ὡς ἀθλιώτοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν
 σίδηρον τὰ ἀφῶνα καὶ ἀγνώμοια, εἰ τὴν ἐμπροσὶ τὰ ἀπο-
 κτείνῃ ἡσφορέζοντες, καὶ εἰς τις αὐτὸν δὲ ἀχρηστίῃ τὴν χεῖ-
 ρα τὴν ἑσφορέζασαν χερεὶς τὴν σάματος δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ
 μοδῆος ἢ ὡς ἀθλιώτοι, τὴν γὰρ ἀφῶνα μὲν τὴν πανυράτην
 ἐξῆσαν, ποροδοτὰ δὲ τοῖς στρατιώταις, τῆτον ἡμεῖς τιμή-
 σετε, οὐκ ἐνὶ βέλῳ. καὶ οἱ πολλοὶ πᾶσι, ἀθυροῦτεροι
 ἢ οἱ ἄλλοι γίνον, ὁρᾶν τῆς ἀρετῆς ἀθλον τὸν θανάτον
 κείμενον, τὴν ἢ μνηστῶν ἐπιλείπουσαν. τὸ δὲ μέγιστον
 εἰς ἐπιπορῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι ποροδοτῶν ὡς δὲ φ-
 ἱμα γὰρ αὐτοῖς τὴν βίον ποιῆσαι, πᾶσι ἀποκρινέιν. ὅτι γὰρ ἴσα
 ὅτι ἢ καὶ παλαιῶσαν, οὐ δὲ τὰ διδασκαλεῖα, ἢ δὲ ἢ μισο-
 κῆ μόνον παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, ἀλλὰ πολὺ μάλλον
 τὰ δημοσῶν κηρύματα. κηρύττεται τις ἐν τῷ δευτέρῳ
 ὅτι σφραγισθέντες ἀρετῆς ἢ καὶ ἀδραγαθίας καὶ δυνάμιας,
 αὐθροπος ἀρήμων ὅν τὰ βίον καὶ βέλῳ; ὁ δὲ γὰρ
 νεώτεροι ταῦτ' ἴδων διεφθάρη. δὲ κῆ τις δὲ δὲ πο-
 νοδοτῶν καὶ ποροδοτῶν, ὡς ἀποκρινέιν; οἱ δὲ γὰρ ἄλλοι
 περὶ τὴν ταῦτα πᾶσι ἀποκρινέιν. ἀποκρινέιν τὴν καλῶν
 καὶ δικαίων, ἐπαρῆσαν οἷα δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὁ δὲ
 γὰρ εἰκότας οὐ ποροδοτῶν. ἀλλὰ τὸ νεώτερον ἐν ταῦτα εἰ-
 χλῆν ἢ δὲ δικαίως ὀνομάζε. ὡς ἢ μὴ μόνον κείνοτες,
 ἀλλὰ καὶ θεωροῦμενοι, αὐτὸ τὴν ἢ φρον φέρετε εἰς ἀπο-
 λογισμῶν. πᾶσι νεώτεροι οὐ παροῦσι τὴν πολιτῶν, ἐπερ-
 σινοῦντες ἢ ὑμᾶς πᾶσι ἀποκρινέιν. ὅτι γὰρ ἴσα, ὡς ἀθλιώτοι, ὅτι
 ποιῶντι δόξει ἢ πόλις εἶν, ὑποδοτῶν τις ἀπὸ τὸ κηρυτῶμα-
 τῶν. εἰ δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς ποροδοτοῖς ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ
 τῶν δημοθέων αὐτῶν ἀφῶνα ποροδοτῶν. πᾶσι οὐδ' αὐ-
 τῶν τὴν ποιῶντι ἀφῶνα ἐκφύροι; εἰς τοῖς ποροδοτῶν
 λαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλοφροσύνῃ τὴν ὀνομασίαν,
 ἀπίστους ὄντας τοῖς ἢ φρον φυλάξῃ τῶν. ὅτι γὰρ ὄνειδος καὶ τὸ
 τῆς δημοκρατίας ὄνομα κείται μὲν ἐν μέσῳ. φθάνουσι
 δὲ ἐπ' αὐτὰ κατὰ φύσιν τῶν λόγων ὡς ἐπιπολῶσι
 τοῖς ἔργοις ἀπὸ τῶν ἄλλων. ὅταν οὐδ' λάβῃτε ῥήτορα
 ξενικῶν σφραγῶν καὶ κηρυμάτων ἐν τοῖς ἔλλησιν ὅτι
 δημοσῶν ἐπὶ ἀνάγῃ αὐτὸν κελύει, καὶ τὴν λόγων τὰς
 βεβαίως τῶν κηρυμάτων ὡς ἀποκρινέιν. οἱ δὲ γὰρ κελύει ποιοῦ-
 σαι, εἰς βίον ἀξιοχρεῶν, ὅτι γὰρ ποροδοτῶν. ὅτι γὰρ ταῦ-
 τα μὴ μῆρυται, μὴ βεβαίως αὐτῶν τοῖς ἐπάνοις, ὅτι
 τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἢ δὲ ἀφῶνα τοῖς ὑ-
 μᾶς. ἢ οὐ δὲ φρον ὑμῶν δοκεῖ εἶν ὅτι γὰρ τὸ μὲν βουλομένῳ
 καὶ ὁ δὲ δημοσῶν παροδοτῶν, αὐτὸ δὲ ἐπιπολῶν καὶ αὐτῶν
 σφραγῶν ἀφῶνα εἰς ἰδιωτικῶν οἰκίας. οὐδ' αὐτῶν τὴν
 τῶν ἀφῶνα ἀφῶνα, ἀλλὰ ὡς τὴν ποροδοτῶν ἐν
 τῇ ἀφῶνα καὶ ἐν τῇ ἀφῶνα καὶ ἐφ' οἷς ὅτι γὰρ νόμων ζημία θάνατος; ταῦτα πᾶσι οὐκ ἀφῶνα τῶν
 τῶν, ἀλλ' ὁμοσῶν ἐν τῶν δὲ δημοσῶν καὶ τὰς ἐπιπολῶν ἀλλήλοισι ὡς ἀφῶνα ἀφῶνα ὑ-
 μῶν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἐμῶν ποροδοτῶν, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἔτι οἱ δὲ αὐτῶν δωρεὰς ὡς ὁμο-
 ρῶν τῆς πόλεως ὄντες, ὁ δὲ δημοσῶν ἐκ τῆς ἀθυμίας τὴν συμβεβηκότων ὡς ἀφῶνα ἀφῶνα ἢ ὡς ἀφῶνα

Iphicratem, Timotheum, atque audi ex illis, quas ob
 res eis premia dederint, & statuas erexerint? Vniuer-
 si enim simul tibi respondebunt: Chabriæ, ob naua-
 lem ad Naxum pugnam: Iphicrati, quod legionem
 Lacedæmoniorum cæciderit: Timotheo, quod Cor-
 cyram classe circumuectus fuerit: cæteris item, quo-
 rum quisque multa præclara bello gessit. Si quis au-
 tem rogarit, quamobrem Demostheni daturi non si-
 tis? Quod acceptet munera, quod sit timidus, quod
 ordines deseruerit. Vtrum verò huic honorem habe-
 bitis, an verò vosmetipsos ignominia afficietis, & ve-
 stros ciues, qui mortem in acie oppetiuerunt? quos
 videre vos fingite, indignè ferentes, si ille coronetur.
 Absurdum enim fuerit, nos ligna, lapides & ferrum,
 quæ voce & mente carent, si quem delapsa occide-
 rint, exterminare: & si quis seipsum occiderit, ma-
 num quæ id fecit, seorsim à reliquo caduere sepli-
 re: Demosthenem autem, qui omnium postremam
 expeditionem decreuit, qui milites prodidit, corona
 ornare. Itaque contumelia fit defunctis: & ad despe-
 rationem adiguntur viuentes: cuius videant, virtuti
 mortem præmij loco propositam, memoriam autem
 suam aboleri. Et quod maximum est, si vos adolescen-
 tes interrogarint, ad quod sibi exemplum vita sit cõ-
 formanda: quid respondebitis? Satis enim scitis, non
 palæstras, non ludos literarios, neque Musicam so-
 lam erudire iuniores: sed, & quidem multo magis,
 publica præconia. Proclamatur in theatro, aliquem
 coronari virtutis ergò, & fortitudinis ac beneuolen-
 tiæ, qui sit homo fœdus in vita, & vecors? adolescens
 qui id vidit, corrumpitur. Pœnas dat quispiam im-
 probus, & leno, vt Ctesiphon? Cæteri erudiuntur. Si
 quis ea decreuit, quæ cum honestate & æquitate pu-
 gnant, domumque reuersos, filium instituit: is verò
 iurè non obtemperat: sed tum admonere, meritò ap-
 pellatur obtundere. Tanquam igitur non solum iu-
 dicetis, sed etiam spectemini, sic tertè suffragia: vt de-
 fensionem habeatis apud eos ciues, qui etsi nunc non
 adsunt, vos tamen interrogaturi sunt, quid pronun-
 ciaueritis? Satis enim scitis, Athenienses, talem visum
 iri ciuitatem, qualis is est, cuius nomen proclamatur.
 Est autem dedecus, eam nõ cum maioribus, sed cum
 Demosthenis ignauiâ comparari. Quo igitur pacto
 probum hoc vitabitur? si eos qui verba æqua & hu-
 mana occupant, cum sint infidis præditi ingeniis, ca-
 ueritis. Nam beneuolentia & popularis status no-
 men in medio posita sunt. Verum ea verbis plerun-
 que ante alios occupant, qui ab illis longissimè factis
 ipsis absunt. Cum igitur deprehenderit oratorem,
 qui hospites coronas & præconia apud Græcos de-
 siderat: eum orationem (quemadmodum præconia
 confirmari lex iubet) ad vitam honorificam & mores
 modestos referre iubere. Qui verò his testimoniis
 caret: ei nolite confirmare laudes, & popularis status
 curam suscipite, qui iam vos effugit. Num vobis
 graue non videtur, quod Curia & populus negligun-
 tur: literæ autem & legationes in priuatas domos per-
 ueniunt: nec ex à quibuslibet hominibus, sed à prin-
 cipibus Asia & Europa: & his de rebus, quæ capitali
 supplicio legibus sunt sancita? Hæc se quidam agere
 non inficiantur: sed confitentur apud populum, &
 literas inter sese conferunt: atque alij vos hortantur,
 vt sua ora intueamini, quasi popularis status sint cu-
 stodes: alij præmia postulant, tanquam conservatores
 ciuitatis. Populus autem ex desperatione rerum quæ

Rursum
 Chabronē-
 sem cladē
 obicit: pe-
 riculi &
 infamie
 iudices ad-
 monet.

καὶ τοῖς ἐν πλαταιαῖς καὶ αὐτοῖς τοῖς τάφοις ἦν περὶ τῶν οὐκ ἀπ' οἴκου ἀναστρέψαι, εἰ ὁ μὴ ἦν βάρβαρον ὀμο...

& Platais, atque ipsa maiorum sepulchra suspiratura, si is, qui se adiunctum cum Barbaris, aduersatum esse Graecis faretur, coronabitur? Ego quidem, o Tellus, & Sol, Virtus & Intelligentia atque Eruditio, qua honesta & turpia discernimus, officio meo non defui, & reipublicae causam egi. Quod si recte, & ut meretur facinus: dixi ut volui. Sin deterius: ut potui. Vos autem & ex orationibus auditis, & ex iis quae praetermissa sunt, ipsi ea quae iusta sunt, & reipub. conducunt, decernite.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

τῆς ἐπὶ τῆς σφαιροῦ λόγου.

Τίς γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐπὶ ἀδελφῶν περὶ βάλτο, ἢ συνήθειον τευτων καὶ χειροποίητον, ἀρραγέστερον τε καὶ βέλτερον, τῷ τε εἰς πῶν πόλιν δινοῖαν, καὶ εἰς λόγους δεινότητά, ὡς αὐτὸς εἰρη...

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS de Corona.

MVro circumdedit orator Athenas, consuetis hisce & manu factis multo & firmiore & meliore, tum benevolentia erga rempublicam, tum dicendi vi: atque (ut ipse ait) non saxis aut lateribus urbem munit: sed magnis exercitiis & multitudine lociorum terra mar. que. Vcruntamen & in manufacta moenia non parum contulit civitati. Cum enim multis in partibus ruinofum murum instaurare visum esset Atheniensibus: delecti sunt deni viri e singulis tribubus ad illud opus, quibus nihil praeter nudam operis curationem praestandum esset. impensa enim erant publicae Quorum vnus cum etiam orator creatus esset: non ut caeteri solam curationem praestitit in ea rei: sed & ipsum opus egregie perfecit, & pecuniam de suo reipub. contulit. Laudant hanc eius benevolentiam senatus, & studium remuneratus est aurea corona. Pariati enim fuerunt Athenienses ad gratiam bene merentibus referendam. Ctesipho autem sententiam dixerat coronandum esse Demosthenem, tempore Bacchanalibus: loco, Bacchi theatro. spectato: oribus, omnibus Graecis. qui ad ludorum celebritatem conueniebant, & coram his a pracone proclamandum: Demosthenem Demosthenis Praenaei. sem. virtutis vniuersa ergo coronari a reipub. & benevolentiae erga ipsam. Erat igitur honor ab omni parte admirabilis. Itaque & lior eum arrosit, & hoc senatusconsultum violatarum legum est accusatum. Aeschines enim Demosthenis inimicus, iudicium violatarum legum intendit Ctesiphonti. quod magistratu functus rationibus quas nondum retulisset referendis esset obnoxius cum lege caueatur, ne obnoxij coronentur. Profert aliam quoque legem, quae iubet: Si quem populus Atheniensium coronet, in concione coronam proclamari: si senatus, in curia: alibi autem non licere Ait etiam, tributas Demostheni laudes esse falsas. non enim bene administrasse rempub. oratorem: sed & largitionibus corruptum, & multorum malorum causam fuisse civitati. Atque hoc accusationis ordine vsus est Aeschines: ut primum obnoxiorum, secundo de praconiorum lege tertio loco de administratione reipub. diceret: ac petit, ut Demosthenes eundem seruari et ordinem. Orator autem & a reipub. est auspiciatus, & rursus in eadem oratione terminauit, artificiose omnino: cum a firmioribus & incipiendum sit, & in iisdem finis faciendus. In medio autem legalia collocavit ac legi de obnoxiiis opponit sententias: illi autem de praconis aliam legem, aut legis partem, ut ipse ait: qua concessum sit etiam in theatro proclamare, si populus aut senatus id fecerit.

Merita Demosthenis

Remuneratus

Invidia Aeschines

Ordo accusationis

Ordo defensionis

ALIVD ARGVMENTVM I- gnoti auctoris, in eandem Orationem.

Athenienses & Thebani bellum gerentes cum Philippo, ad Charoneam oppidum Baeotiae victi sunt. Victor igitur Macedo, praesidio Thebis imposito, urbem suae diuisionis fecit. Quare Athenienses veriti ne idem sibi visu veniret, ac tantum non singulis momentis impressionem tyranni expectantes, decreuerunt, verustate caducas muri partes esse instaurandas. Proinde cum a singulis tribubus vicinum curatores designati essent: & Pandionia tribus iacem

Inflammati

ΕΤΕΡΑ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ,

εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς σφαιροῦ λόγον.

Αθωαῖοι καὶ θεβαῖοι, πολεμουῦντες πρὸς φίλιππον, ἐρ χαρρονεία πέλει τῆς βοιωτίας, ἠπὶ ἠδῆσαν, ὀπκρατῆρας οὐδ' μακεδῶν, φρουρὰν μὲν εἰς τὰς θεβας ἐπέβαλλε, καὶ εἶχεν ὑποχρεῖται δουλεύουσαν. ἐλπίζοντες οὖν τὸ αὐτὸ παθεῖν ἀθωαῖοι, καὶ οὐκ οὐδέπω κατ' ἀμύνην πρὸς δουκῶντες τὸν πύργον ἐπέκλεισαντο τὰ πεπενηκότα μέρη τῶν χείρων τῶν πύργων, ἐπανορθώσαντα, καὶ δὴ ἀφ' ἐξέτης φυλῆς πύργοι οὐκ ἐπεβλήθησαν. τοιαύτω καὶ ἡ παιδικῆς ἐξ' ἐαυτῆς εἴλετο πρὸς τὴν χεῖραν τὸν ῥήτορα, τῆς τοῦ...